

Utěšitel

Hledání Božího
plánu na intimitu
vztahů

Adrian
Ebens

Utěšitel

Hledání důvěrnosti, pocitu bezpečí a naplnění

V této knize se nachází obsah pro dospělé a nemusí tak být vhodná pro mladší čtenáře, doporučuje se přistupovat s rozvahou.

Vytiskla služebnost

originál Únor 2020,

Český překlad vyhotovila Anna Jirásková, únor 2023

Pokud není uvedeno jinak, biblické verše jsou převzaty z Českého studijního překladu

© Adrian Ebens, 2020

adrian@life-matters.org

Obsah

1. Úzkost z odloučení.....	6
2. Od pomocnice po dárkyni života	9
3. Královna nebes	14
4. Utěšitelé.....	22
5. Nicotnost.....	26
6. Pád do otroctví	31
7. Žádost těla, žádost očí	39
8. Skutky těla	47
9. Koloběh odsouzenosti	49
10. Jak uniknout drakovi.....	55
11. Stvoř mi čisté srdce.....	62
12. Božský vzorec hrudi	70
13. Plodte a množte se	83
14. Appetit	91
15. Boží sláva	98
16. Způsoby dvoření	105
17. Zásady spokojeného manželství	117
18. Rozvod a další manželství	121
19. Nezadaný rodič či samoživitel.....	133
20. Stejně pohlaví	141
21. Když země vyvrhuje	152
22. Nevěstka jede na šelmě.....	162
23. Pozváni na svatbu Beránka	167
24. Zářivě čistý kment svatých.....	171

1. Úzkost z odloučení

Ten den konečně nadešel. Den plný očekávání, nadšení smíšeného s úzkostí a trochou strachu. První den školní docházky. Pro mnoho dětí znamená určitý přijímací rituál; je to proces, kterým musíme projít, abychom se začali seznamovat s realitou života.

V pěti letech může být odloučení od matky vcelku traumatickým zážitkem. Pokud si na internetu vyhledáte úzkost s odloučení týkající se prvního dne školy, vyskočí vám detailní návod, jak jej učinit co možná nejvíce bezbolestným. Většinou matek se vlastní zármutek jeví větší než zármutek jejich dítěte.¹

“Už jsem zažil i horší loučení, ale žádné mi dosud tak nehlodá v mysli.” Tak píše Cecil Day-Lewis ve své básni „Odcházení“, kterou napsal při pohledu na to, jak jeho nejstarší syn míří do školy. Pokud první den dítěte ve škole působí jako něco významného, jejich odchod z domova na univerzitu se vám může zdát jako nevratná životní změna. Umění rozloučit se a vyrovnat se s pocitem ztráty, který může následovat poté, je součástí rodičovství.²

Obavy rodičů mohou přispět k úzkosti, kterou dítě již pociťuje, a tak vyvolat spirálový efekt, kdy neklid obou stran jen narůstá.

Rodiče, kteří se stresují nad úzkostí dítěte kvůli začátku školní docházky, tím ve skutečnosti mohou všem tuto událost ztížit ještě více, protože děti mají tendenci přejímat stres svých rodičů.³

Pouto mezi matkou a dítětem je téměř vždy blízké a důvěrné. Kdo také dokáže výstižně popsat blízkost, jakou matka s dítětem pociťují během těhotenství? Při narození toto pouto ještě zesílí díky uvolnění

¹ www.healthline.com/health-news/63-percent-of-moms-are-the-most-upset-on-the-first-day-of-school

² www.theguardian.com/education/2013/sep/18/parents-coping-when-children-leave-home

³ www.healthline.com/health-news/63-percent-of-moms-are-the-most-upset-on-the-first-day-of-school#Practice-makes-perfect

peptidového hormonu oxytocinu, který má nevídaně uklidňující efekt na nervovou soustavu dítěte. Porod jakožto přechod z bezpečí a klidu mateřského lůna je pro dítě poměrně traumatizující, ostatně po tomto znepokojivém zážitku je dítě ze všeho nejdříve přikládáno matce na hrud'. Dítě tak může nadále poslouchat povědomý zvuk bití matčina srdce, což pro něj představuje přirozený zdroj útěchy a pocitu bezpečí před nadcházejícími výzvami života. A zanedlouho poté matka i dítě vstupují do sblížujícího procesu kojení, který jedna matka popsala takto:

Přirozená schopnost kojení je jedním z největších divů světa. Znamená skutečnou lásku. Znamená péči a oslavu úžasné radosti ze starání se o nový život. Znamená potěšení z toho, že jsem žena.

Novorozené dítě si žádá pouze tři věci. Teplo v náruči matky, výživu z jejích prsou a bezpečí pramenící z vědomí její přítomnosti. Kojení uspokojuje všechny tyto tři věci naráz.⁴

Poté, co matka a dítě společně projdou tímto vstupním rituálem, nelze zabránit tomu, že až se poprvé budou muset na několik hodin odloučit, budou z toho pociťovat úzkost. Mají mezi sebou ten nejdůvěrnější ze všech vztahů a nyní se musejí vypořádat s procesem odloučení, což do velké míry závisí na psychologickém rozpoložení matky.

Od devátého až desátého měsíce věku, kdy se novorozeňata začínají batolit, a pak kolem dvanáctého měsíce, kdy začínají chodit, začíná i rozvoj jejich schopnosti fyzicky prozkoumávat svět mimo dosah matky. Tyto schopnosti mohou vést k úzkosti z odloučení, neboť novorozenec se mimo matčinu náruč stává zranitelnějším. ... Většina rodičů toto prozkoumávání a tuto větší nezávislost vítá. V kontextu mateřské deprese, traumatu či narušenému poutu v rané fázi jejího vlastního života však některé matky mohou mít

⁴ www.wiseoldsayings.com/breastfeeding-quotes/

značné problémy se s tímto prozkoumáváním a/nebo úzkostí dítěte smířit.⁵

Čím větší trauma a pocit nebezpečí matka zakusila ve svém vlastním životě, tím více úzkosti bude potenciálně cítit z odloučení od svého dítěte. Vědomí identity a poslání, které žena v mateřství cítí, může na čas její pocit nicotnosti překlenout, nicméně v momentě, kdy se její dítě ve svém životním běhu přemístí dál od ní, s sebou pocit hodnoty získaný mateřstvím nese vysoké riziko ztráty cíle a smyslu. Jedná-li se o syna, může takto vzniknout syndrom „maminčina mazánka“.⁶ Jelikož matka sama sebe definuje podle toho, jak se stará o svého syna, jeho přechod do manželského života je tím mnohdy o to náročnější, protože matka (a možná i její syn) nabude dojmu, že se manželka o syna nedokáže postarat tak dobře jako ona. O tomto dilematu vypovídá rozšířený stereotyp toho, jak matka kritizuje svou snachu za domnělou neschopnost pečovat o jejího syna. Mladší žena je v ohledu pozornosti a lásky jejího syna vnímána jako sokyně.

Vzniká otázka, jak může matka pro své děti představovat rovnováhu útěchy, péče a podpory, aniž by se jim v rámci toho stala dominantní a náročnou dozorkyní, čímž celý odkaz úzkosti, nejistoty a pocitu nicotnosti předá dál – pravý opak toho, jaký záměr měla, když poprvé pocítila radost, něžnost a lásku vyvolanou tím, když své novorozené dítě kojila.

Než si na tuto otázku odpovíme, pojďme se na chvíli zabývat biblickou historií, která se týká identity ženy jakožto pomocnice.

⁵ en.wikipedia.org/wiki/Maternal_bond

⁶ en.wikipedia.org/wiki/Mother%27s_boy

2. Od pomocnice po dárkyni života

Na počátku Bůh ženu stanovil za pomocnici muže.

I řekl Hospodin Bůh: Neení dobré, aby byl člověk samotný.
Učiním mu pomoc jako jeho protějšek.” Genesis 2:18

Použité hebrejské slovo *ezer* znamená *pomoc*. Žena, která byla „vzata z muže“, mu měla být pomocí. Kořenové slovo *azar*, *od něhož je slovo ezer* odvozeno, znamená *obklopovat, chránit, pomáhat, napomáhat, podporovat*. Jak chápat tuto pomoc, v tom tkívá křehká rovnováha. Představte si Evu, která čeká svého prvorozeného syna. Nese v sobě sémě svého manžela. Chrání a živí tohoto syna ve svém lůně, pečuje o něj skrze pupeční šňůru života a poté jej kojí jakožto jeho hlavní opatrovnice. Přestože vůči svému muži zastává podpůrnou roli pomocnice, vůči svému synovi je v pozici vedoucí.

Dokud žena požívá ochrany, útěchy a zbožného vedení ze strany svého manžela, který je prostředníkem stanoveným k tomu, aby jí přinášel požehnání, nebude v pokušení toužit po hodnotě své role jakožto matky. Čím méně docenění se ženě dostává, tím více je v pokušení požadovat ocenění a hodnotu *od těch*, o které pečuje jakožto jejich ochránkyně a živitelka.

Stejně slovo, které popisuje ženu jakožto pomocnici, také na jiných místech popisuje dílo Boží.

Naše duše očekává na Hospodina. On je naše **pomoc** (*ezer*) i náš štít. Žalmy 33:20

Kéž ti sešle **pomoc** (*ezer*) ze svatyně, kéž tě podepře ze Sijónu. Žalmy 20:3

Jsem chudý a nuzný; Bože, pospěš ke mně! Tys má **pomoc** (*ezer*), můj vysvoboditel. Hospodine, neotálej! Žalmy 70:6

Dokud muž a žena uctívali pravého Boha na nebesích, vzdávali mu díky za svůj život a důvěřovali mu jakožto jejich největšímu zdroji pomoci, ochrany a bezpečí, tak ženina pomoc muži byla přijímána s vděkem, inspirovaná a stanovená naším Otcem v nebesích. Žena nadále

setrvala v duchu vděčnosti a důvěry v Boží uspořádání skrze vedení svého manžela a neupadala do pokušení v podobě toho, že by svou identitu zakládala především na svém mateřství. V tomto ideálním, milujícím a důvěrném vztahu se svým manželem měla možnost vyhnout se úzkosti z odloučení, když její děti časem dospěly a opustily rodný dům, aby si založily domovy vlastní.

Když Eva upadla do hříchu a vzala si ze stromu zakázané ovoce, Adam se nyní ocitl před dilematem mezi svými dvěma pomocníky. Přestože miloval Boha a byl mu za všechno vděčný, do duše se mu zabodával pocit odloučení od své milované ženy. Jakožto původce našeho pokolení, Adam stanul ve stěžejní roli, kdy byl nucen určit, koho bude lidstvo přirozeně následovat jako svého hlavního pomocníka. Bude vzhlížet k Bohu a důvěřovat, že jeho pomocníkem má být především On, nebo se místo toho obrátí k ženě?

S vědomím, že Eva pozřela toto ovoce a že kdo z tohoto stromu pojí, má zemřít, Adam se pokusil vyjednat to na vlastní pěst. Místo aby hledal moudrou radu u svého Pomocníka a svého Boha, rozhodl se přimknout k Evě a sdílet její osud. Místo aby vyhledal Boží moudrost, či dokonce aby přijal svou pozici vůdce, převzal zodpovědnost a místo jejího života nabídl svůj, a ve výsledku převládl malý chlapec uvnitř muže, který si začal cucat palec a tesknit po manželce. Místo aby šel požádat o pomoc Boha, utekl za svou ženou, vzal si ovoce a snědl je. Když Bůh přišel vyzvědět, co se stalo, oba již byli na útěku před svým skutečným Pomocníkem a skrývali se v zahradě.

Povšimněte si, jak Adam ihned hledal útěchu u ženy, jakmile jej Bůh informoval o tom, jaké následky bude mít jeho rozhodnutí ovoce sníst.

A Adamovi řekl: Protože jsi uposlechl svou ženu a jedl jsi ze stromu, o kterém jsem ti přikázal: Z toho nejez, budiž kvůli tobě prokleta země: S námahou z ní budeš jíst po všechny dny svého života. Bude ti vydávat trní a bodláčí a budeš jíst polní rostliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, neboť jsi z ní vzat. Prach jsi a do prachu se navrátiš. **A člověk svou ženu pojmenoval Eva, protože ona se stala matkou všech živých.** Genesis 3:17-20

Poslední verš je zde obzvláště zajímavý. Jméno Eva doslova znamená dárkyně života. Proč by Adam nazval svou ženu dárkyní života?

A položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.
Genesis 3:15

Bůh k nim hovořil o semeni ženy a o tom, jak skrze ni přijde slíbený Mesiáš, který přinese spásu. Činí to z ní však dárkyní života? Je pravda, že skrze ženu – konkrétně skrze Marii – se Kristus narodil, ale to z ní činí spíše zprostředkovatelku daru života než dárkyní života jako takovou.

Čteme-li Starý zákon v řečtině, hebrejské slovo pro *Evu* je v řečtině *Zoe*. Problém tkví v tom, že Kristus jako *Zoe* označuje sebe.

Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení i život. [Zoe] Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít.” Jan 11:25

Ježíš mu řekl: „Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. [Zoe] Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.” Jan 14:6

Kristus je skutečný *Zoe* neboli dárce života. Hlubší význam toho, že Adam nazval svou ženu dárkyní života, ačkoliv Bůh ji nazval *pomocnicí*, je to, že Adam chtěl učinit svým Spasitelem právě ji.

Další takový zřetelný příklad lze najít v textu písně *The Wonder of You*, kterou proslavil Elvis Presley. Je věnovaná ženě, kterou miluje a v překladu se v ní píše toto:

Když mi nikdo jiný nerozumí
Když všechno, co udělám, je špatně
Ty mi dodáš lásku a útěchu
Ty mi dáváš naději, abych mohl pokračovat
A snažíš se projevít mi svou lásku
Ve všem, co děláš
To je ten zázrak, ten zázrak v podobě tebe.

A když se usměješ, hned svět je jasnější
Dotkneš se mé ruky a ze mě je král
Tvého polibku si cením jako celého jmění
Tvoje láska ke mně je vším

A vždy jsi ochotná mi pomoci
Ve všem, co se snažím dělat
To je ten zázrak, ten zázrak v podobě tebe.

Nejspíš nikdy nepochopím ten důvod, proč
Miluješ mě tak, jak mě miluješ
To je ten zázrak, ten zázrak v podobě tebe.

Tato píseň je o zbožňování a uctívání; jedná se o modlářství, protože pouze Kristus nám dodá útěchu a upokojení, když nám nikdo jiný nerozumí.

Adam se právě od Boha dozvěděl, jaké smutné a neblahé věci jej v budoucnu čekají. Zdrčený touto předpovědí se obrací na ženu. V jejím laskavém úsměvu, hřejivém doteku a něžném polibku nachází útěchu a záchranu před smutkem, který jej přemáhá.

Nejednomu muži, když se cítí osamělý a opuštěný, vlije nový život do žil příchod krásné mladé dámy. Oživí jej to – získává život, smysl a hodnotu. Je pravda, že Adam byl před tímto pádem sám, ale tato osamocenost nepramenila z pocitu nicotnosti, ale z touhy podělit se o lásku, kterou dostává.

Učinit ze ženy dárkyni života bylo neblahé a zcela to převrátilo vztah mezi mužem a ženou. Jak uvidíme, tato závislost muže na ženě se může ve velkém obrátit proti němu.

Adam si zvolil jako svého hlavního pomocníka svou ženu a jmenoval jí dárkyní života namísto aby tak pojmenoval Boha. Avšak když se vzápětí dostal do úzkých poté, co se jej Bůh zeptal, proč z toho stromu jedl, Adam ihned svalil vinu na oba své pomocníky.

I řekl: Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst? Člověk odpověděl: **Žena, kterou jsi dal, aby byla se mnou, ta mi dala z toho stromu, a já jsem jedl.** Genesis 3:11-12

Skutečný vůdce nesvaluje vinu na ty, o které se má starat. Tím, že Adam obvinil Boha i ženu naráz, přisoudil jim oběma podobnou roli. Povýšil

ženu do role své ochránkyně a živitelky, jen aby ji mohl následně obvinít z toho, že jej zklamala a špatně mu poradila.

Představte si, v jakém šoku se musela Eva ocitnout, když se jí její manžel takto zřekl a ukázal na ni prstem, že to ona za všechno může. Kam se poděl její ctnostný manžel? Pocit viny za to, že mu to ovoce nabídla, a k tomu nyní ještě vina svalená na ni za celou sérii událostí, okamžitě uvrhla Evu do nesmírného žalu a ještě hlubšího pocitu úzkosti z odloučení. V té chvíli se musela cítit nesmírně osamělá. V jejich manželském svazku se objevila vážná trhлина. Lidskou rodinu čekaly nesčetné strasti kvůli rolím, jež se muži a ženy budou snažit zaujmout ve svém usilování o život, intimitu a pocit vlastní hodnoty.

Tím, že se *obrátil k ženě* a zároveň se *obrátil proti ženě*, Adam dal zrod novému světu, který Sigmund Freud a jeho následovníci popsali jako konflikt mezi *Eros*, instinktem života, a *Thanatos*, instinktem smrti.⁷ Tím, že jmenoval ženu dárkyní života, tak z ní zároveň učinil svého obětního beránka pro případy, kdy něco nejde podle jeho představ.

Nyní byly položeny základy pro rozvoj Královny nebes.

⁷ <https://www.verywellmind.com/life-and-death-instincts-2795847>

3. Královna nebes

Po událostech spojených s pozřením zakázaného ovoce došlo ve vztahu našich prvotních rodičů ke gigantickému přerodu. Jednotlivé aspekty tohoto přerodu jsem detailně rozebíral v brožuře *Původní láska*.⁸ Zvu vás k přečtení této brožury, čímž si doplníte další podrobnosti tohoto příběhu.

Dokonalý mír, radost a klid, které Adam zažíval v rámci dokonalé lásky jeho nebeského Otce, byly tatam. Až do Adamova katastrofálního upadnutí v něm přebýval Duch Syna Božího. Písmo nám sděluje zdroj tohoto klidu, z něhož se Syn Boží těšil.

Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v Otcově náruči, ten jej vylíčil. Jan 1:18 (B21)

V milující náruči svého Otce rozlévá Syn Boží svého poklidného Ducha na celé stvoření. Adam měl výsadu napodobovat tento vztah Otce a Syna tím, že bude spočívat v náruči Syna Božího. Toto spočinutí se bylo symbolizováno i tím, když na hrudi našeho milovaného Spasitele spočinul učedník Jan:

Jeden z jeho učedníků, kterého Ježíš miloval, spočíval u stolu v Ježíšově náruči. Jan 13:23

Tento fyzický projev ideálního vztahu mezi člověkem a jeho Spasitelem nám poukazuje na duchovní realitu, v níž člověk shledá Syna Božího jako svého utěšitele, povzbuzovatele a zdroj útěchy, který jej upevňuje ve všech výzvách, jaké život přináší.

Po těchto slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svátého.“ Jan 20:22

Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.
1. Korintským 11:3

⁸ K dispozici na fatheroflove.info a nebo maranathamedia.cz

Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a **Bůh veškerého povzbuzení, který nás povzbuzuje v každém našem soužení**, abychom i my mohli povzbuzovat ty, kteří jsou v jakémkoli soužení, **tím povzbuzením, kterým Bůh povzbuzuje nás**.
2. Korintským 1:3-4

Jedním z Božích titulů v Písmu je *El Šaddaj*. Historie překladu tohoto slova do angličtiny (a potažmo češtiny, pozn. přek.) do značné míry souvisí s naším tématem.

Většina anglických překladatelů přepisuje *El Šaddaj* jako „Všemocný Bůh“ nejspíše proto, že překladatelé Septuaginty přisuzovali slovu *Šaddaj* spojitost s kořenovým slovem *Šadad*, které znamená „přemoci“ nebo „zničit“. Latinská Vulgáta podobně překládá *Šaddaj* jako „Omnipotens“ (Omnipotentní, od čehož je odvozeno slovo Všemocný). Jinými slovy – překladatelé se domnívali, že tento pojem označuje Boha jako tak nesmírně silného, že je na místě říkat mu „Všemocný“...

Jákobovo požehnání v Genesis 49:25 však naznačuje, že *Šaddaj* by se mohlo vztahovat spíše k pojmu pro prsa (*šadaim*) a značit tak blahobyt a vyživení (např. „požehnání prsou a lůna“). V tomto případě by se toto Jméno mohlo odvozovat od složeniny *ša* („kdo“) a *dai* („dost“) a znamenat tak Boží naprostou schopnost vyživit nezkušený národ až k naprosté hojnosti. Koneckonců, Bůh poprvé toto Jméno použije v případě, kdy mluví o rozmnožení Abrahamova potomstva (Gen 17:2).⁹

Jak tedy máme číst Písmo? Znamená *El Šaddaj* nesmírně silného ničitele, nebo vypovídá o naprosté schopnosti vyživit své děti, kterou zde odráží intimní spojitost s prsy?

⁹ https://www.hebrew4christians.com/Scripture/Parashah/Summaries/Lekh_Lekha/El_Shaddai/el_shaddai.html

Od Boha tvého otce, který ti pomáhá, a Všemohoucího [Šaddaj], který ti požehná požehnáními nebes shůry, požehnáními hlubiny ležící dole, **požehnáními prsů a lůna**.
Genesis 49:25

Jelikož Syn Boží spočívá na prsou (v náruči) Otce a těší se jeho naprosté péči, je plně schopen předat Otcovo požehnání nám. Ve svém duchu člověk touží právě po náruči Kristově.

Útěcha od našeho nebeského Otce se přenáší na jeho Syna, který ji následně přenáší na muže a ten na svou ženu. Žena rovněž může obdržet požehnání od Otce přímo skrze Krista, přičemž tato požehnání se zesilují na základě struktury popsané v 1. Korintským 11:3. Toto proudění útěchy je nezbytné také pro základní stabilitu rodiny a má tudíž širší dopad na celou komunitu.

Tím, že si muž zvolil ženu namísto Syna Božího, stanovil ji zdrojem své naprosté hojnosti. Místo aby spočinul „na prsou Syna Božího“ (v náruči), jeho přirozený sklon jej vedl ke spočinutí na prsou ženy a očekávání útěchy a péče od ní. Je toto jedním z důvodů, proč jsou muži téměř ve všech případech přitahováni ženskými ňadry? Tím, že učinil ženu svým *Zoe*, učinil ji také svým *El Šaddaj* a hledal útěchu u jejích prsou místo u Krista. Ve snaze pochopit tuto mužskou obsesi se jeden autor zamýšlel:

Proč jsou heterosexuální muži fascinováni ženskými ňadry natolik, že se občas chováme, jako by v prsou sídlila celá duše?¹⁰

Sídlo duše nutno hledat u našeho Stvořitele a nikoliv u ženy. Fascinující efekt ženských ňader na mužskou mysl vypovídá o tomto základním obrácení se mužské duše směrem k ženě, kde hledá mír a duševní klid.

...muži jsou extrémně přitahováni ňadry a není to proto, že se na hřišti malí chlapci naučí, že právě o prsa by se měli zajímat. Je to biologické a hluboce zakořeněné v našich mozcích. Výzkum ve skutečnosti dokazuje, že když se setkáváme s ňadry nebo byť jen s podněty s nimi

¹⁰ https://www.huffpost.com/entry/breasts_b_1910401

souvisejícími, jako jsou například podprsenky, začneme činit nesprávná rozhodnutí.¹¹

Tato přitažlivost ve skutečnosti vychází ze znehodnocené touhy po útěše a péči Krista. Jde o otroctví, které duši nemůže přinést naplnění, protože k tomu nikdy nebylo určeno. Ano, je to otrocké jho, které žádný muž sám o sobě nezlomí. Pouze skutečný *El Šaddaj* může rozbít tyto okovy a přinést duši klid. Nevysvětluje to také to, proč je tolik žen ochotno stavět svá ňadra na odív? Nevycítí, jakou přitažlivost jejich ňadra vyvolávají, a nevyužívají je k tomu, aby uspokojily svou potřebu pozornosti nebo vytvořily falešný dojem hodnoty? Pro ženy může být velice těžké vymanit se z tohoto otroctví v podobě stavění se na odív. Pouze Kristus, Dárce života vás od tohoto způsobu smyšlení dokáže osvobodit.

Tato mužská obsese nachází své vyjádření v podobě efezské bohyně Artemis, kterou uctívali jako postavu s několika páry ňader. Jedním z mnoha následků tohoto typu uctívání je to, že zabraňuje muži dosáhnout emoční vyzrálosti.

Ačkoliv fyzicky může být syn od matčina prsu dávno odstaven, v emoční rovině stále pociťuje hlubokou vnitřní touhu položit se na ženská ňadra a zde nalézt útěchu před tímto temným, krutým a nelítostným světem. Od raného dětství až do doby dospívání měl možnost přijímat matčinu lásku a za pomoci její péče utlumit budoucí úzkost pramenící z jeho tužeb a potřeby ženské pozornosti a náklonnosti. Když však dospěje v muže, je emočně motivován potřebou mateřské figury v podobě ženy, kterou si sám vybere.

Zároveň v muži sídlí i temnější odkaz svalování viny na ženu za svá selhání a pohrdání představou, že by nad ním měla mít nějakou citovou převahu, což zesiluje reakční touhu ovládat ji a panovat nad ní.

Z opačné strany je zde ženin pocit viny za to, že svedla svého manžela ke hříchu proti Bohu. Muž, který měl být jejím zjevným utěšitelem a od Krista jí předávat slova požehnání a povzbuzení, je nyní pryč. Na jeho

¹¹ ibid

místě stojí emočně nevyzrálý chlapec v těle muže, který se opírá o ni jakožto o hlavní zdroj své útěchy.

Na ženin pocit vlastní hodnoty to má devastující efekt. Na jednu stranu bylo lichotivé, jak ji muž otevřeně uctíval a toužil po ní... ale kde pak má najít útěchu ona? Poté, co opadne vzrušení z lovu a uspokojení z toho, že muže nalákala, jí nezbývá nic než chlapec, který potřebuje emoční výživu u jejích prsou – co na první dojem budí dojem silné pozice, nakonec však zanechává pocity prázdnoty, nespokojenosti a nejistoty.

Bible mluví o přirozeném vývoji této sestupné tendence, kdy se člověk odvrátí od jediného pravého Boha. Když muž začal uctívat svou ženu, zahájil tím uctívání stvořené bytosti. Toto uctívání se později rozšířilo i na uctívání dalších stvořených zvířat a věcí.

Jeho věčnou moc a božství, ačkoli jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže jsou bez výmluvy. **Ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha ani mu neprojeví vděčnost, nýbrž upadli ve svých myšlenkách do marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. Tvrdí, že jsou moudří, ale stali se blázny. Zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení obrazu porušitelného člověka, ptáků, čtvernožců a plazů. Proto je Bůh skrze žádosti jejich srdcí vydal do nečistoty, aby navzájem zneuctívali svá těla; vyměnili Boží pravdu za lež, kořili se a sloužili tvorstvu více než Stvořiteli, jenž je požehnaný na věky. Amen.**
Římanům 1:20-25

Tato posloupnost mluví jasně. Když se muž vzdá útěchy, kterou od Boha má, obrací se k uctívání tvorstva namísto Stvořitele. Spalující touhu po útěše a intimitě nelze skutečně naplnit jen vztahem mezi mužem a ženou jako takovým. Zoufalé hledání útěchy způsobilo, že sexuální apetit muže značně vzrostl a spolu s ním i jeho pocit méněcennosti. To se u muže projevuje tím, že zvyšuje sexuální agresi, aby se mu dostalo požadované útěchy, a u ženy pak tím, že sama sebe degraduje podle toho, po čem muž touží, aby si zajistila jeho pozornost a náklonnost.

Muž se stává otrokem svých sexuálních tužeb tím, že mimo Boha hledá útěchu, kterou však může poskytnout pouze náš nebeský Otec. Kratičký moment blaženosti při pohlavním styku jeho pocit méněcennosti na chvíli utlumí, ale jelikož mu nedokáže dodat onu trvalou radost, po jaké touží, hned jak si následky svých činů způsobí bolest, tak se otočí a za svá selhání obviní ženu.

Netrvalo dlouho a muži i ženy se začali podílet na uctívání Královny nebes. Zmínku o ní nalezneme v knize Jeremiášově.

Nýbrž jistě splníme všechno, co vyšlo z našich úst; **budeme obětovat královně nebes a lít jí úlitby tak, jak jsme to dělávali my i naši otcové, naši králové a naše knížata v judských městech a na ulicích Jeruzaléma. Nasýtíli jsme se chlebem, bylo nám dobře a zlo jsme neviděli.** Ale od té doby, co jsme přestali **obětovat královně nebes** a lít jí úlitby, jsme měli nedostatek ve všem a hynuli jsme mečem a hladem. Jeremiáš 44:17-18

V Jeremiášově době, zhruba 600 let před Kristem, uctívání bohyně neboli Královny probíhalo téměř po celém světě. Takto se k tomuto verši vyjadřuje jeden z biblických komentářů.

Královna nebes. Tato královna je obvykle spojovaná s asyrsko-babylonskou Ištar. Jelikož se toto uctívání pojilo s nemravnými obřady, v Jeremiášovi vyvolávalo plamenné pobouření – zvláště proto, že zjevně představovalo významný podíl tehdy praktikovaného modlářství. Asyrsko-babylonská Ištar, bohyně matka, byla ekvivalentem božstva, které Hebrejci znali pod jménem Aštoreta a Kanaánští jako Astarté, jejíž sošky se nacházely v Palestině. **Tato bohyně plodnosti, mateřství, sexuální lásky a války byla velebena rituály velice nemravné a hanebné povahy.** V podstatě šlo o tutéž bohyni, jaká se uctívala pod jinými jmény a v mnoha aspektech, jako například matka Země či Neposkvrněná matka, a v obecném smyslu bývá spojována s Atargatis, maloasijskou „Velkou matkou“, Artemis (Dianou) z Efezu, Venuší a dalšími. Různá jména přisuzovaná této bohyni alias

neposkvrněné matce obsahují prvek ve významu „dáma“ či „paní“, například Nana, Innini, Irnini, Beltis. V některých případech se jí říkalo Belti, „má paní“ (přímý ekvivalent italské Madonny), Belit-ni, „naše paní“ a „královna nebes“, přičemž pod tímto jménem se Ištar uctívala na střeších domů jakožto ranní či večerní hvězda a přitom se jí obětovaly pečené koláče, víno a kadidlo. Ištar byla známá také jako milosrdná matka, která se u bohů přimlouvá za ty, kdo ji uctívají. Některé z těchto jmen či atributů jsou dnes přisuzovány panně Marii a mnohé z lokálních starosvětských kultů panny jsou považovány za moderní pozůstatky uctívání některých z těchto různých aspektů starověké bohyně matky. *CASD Komentář k Bibli k Jeremiáši 44:17*

Apoštol Pavel jasně uvedl, že se nerozumná srdce mužů ocitla ve tmě, protože útěk pro své duše hledali v útěše od matky/manželky. Povšimněte si komentáře, že Královna nebes byla velebena nejen s ohledem na plodnost, mateřství a sexuální lásku – ale také na válku. Tato pošetilá mužská obrazotvornost přesně vystihuje konfliktní stav, který má se ženou.

Proroctví předpovědělo, že toto modlářské uctívání ženy má pokračovat až do samotného konce věků. Sexuálně zvrácená zvířecí povaha muže je podrobována vedení matky nevěstek, která vede svět do poslední velké katastrofy před příchodem Krista.

Tu přišel jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm misek, a promluvil se mnou: „Pojď, ukážu ti soud nad tou velikou smilnicí, která sedí na mnohých vodách, se kterou smilnili králové země a vínem jejího smilstva se opili obyvatelé země.“ A odnesl mne v Duchu do pustiny. Tu jsem uviděl ženu, sedící na šelmě šarlatové barvy, plné rouhavých jmen, mající sedm hlav a deset rohů. Zjevení 17:1-3

V těchto posledních dnech Pán povolává muže, aby se vrátili na hrud' Syna Božího a Jeho shledali zdrojem své útěchy. Důkaz, že k této změně došlo, lze nalézt v obnovení rodiny, kde již muži nejsou otroky erotických myšlenek, aby skrze ně získali útěchu. Ženy jsou tak osvobozeny od

nutnosti ponižovat se a odhalovat svá těla, aby získaly pozornost a odměnu od mužů. Jelikož svou skutečnou útěchu nalézají v Kristu, přestanou s flirtováním a svou nádhernou sílu projeví v pokorném a pokojném duchu, jenž má v Božích očích velkou hodnotu (1. Petřův 3:4).

4. Utěšitelé

Je pravdou, že Bůh Adamovi určil Evu jako komplement (dovršení), jako útěchu a podporu. Adam se měl těšit nesmírnému požehnání jak v podobě útěchy od Boha skrze Krista, tak i v podobě útěchy od své ženy, a to v dokonalé harmonii. Projevy takové útěchy můžeme vidět ve vztahu mezi Izákem a Rebekou.

Izák uvedl Rebeku do stanu své matky Sáry a vzal si ji. Stala se jeho ženou a Izák si ji **zamiloval**. Tak po smrti své matky došel **útěchy**. Genesis 24:67

Rebeka byla Izákovi velkou útěchou po smrti jeho matky. Víme, že tato útěcha pocházela od Boha, neboť v řeckém vydání Starého zákona se píše, že Izák projevil vůči Rebece *agape*. *Agape* je božská láska, která dává, aniž by očekávala cokoli na oplátku.

Pokud je muž naplněn *agape*, mezi oběma utěšiteli v jeho životě nepanuje žádná nesrovnalost. V řeckém Starém zákoně je zde jako výraz pro útěchu použito slovo G3870 *Parakaleo*. Jedná se o slovesnou formu téhož slova, jaké je použito 14. kapitole knihy Jana, kde Ježíš mluví o Utěšiteli, G3875 *Parakletos*. Když se Adam rozhodl pojíst zakázané ovoce, tak tyto dva utěšitele postavil do role vzájemné opozice. Ženu pozvedl na stejné místo jako Syna Božího a v této pozici si pak Adam zvolil ji místo něj. Jediný, kdo mu mohl dát skutečnou útěchu, byl *Parakletos* v podobě Ježíše, který ji zase přijímal od svého Otce. Původní útěcha, kterou mu předávala jeho manželka, vždy měla jako svůj zdroj Krista; Eva byla prostřednicí, skrze niž tato útěcha plynula. Tím, že si Adam zvolil ženu namísto Krista, ztratil oba své utěšitele a upadl do jámy nicotnosti.

Může se nabízet lákavá myšlenka, že pokud Kristus dodával útěchu Adamovi skrze Evu, potom v rovině útěchy má žena logicky roli nadřazenou muži. Když se zaměříme na to, jak byli muž a žena stvořeni a jak takto struktura útěchy funguje, začneme chápat její důležitost.

Evu Kristus vytvořil ze žebra, které pocházelo z Adamova boku. Eva byla v první řadě dcerou svého Otce v nebesích skrze Krista. Její prvotní

identita je dcera Boží. Poté byla předvedena k muži, jemuž žebro patřilo, aby se stala jasem jeho slávy. To, že žena vychází z odkazu muže, ji spíše staví do role vůči němu podřízené utěšitelky než do role, v níž by nad ním měla autoritu. Zároveň však dědictvím ženy není to, že by vše, co vlastnila, dostávala od muže. Je především dcerou Boží a může dostávat věci i přímo od Boha, aby muži přinesla požehnání a útěchu. Její stvoření v kombinaci s dědictvím, které obdržela skrze žebro Adama, to teprve staví její útěchu do správného kontextu.

V Izaiášově době Pán vyzýval Izrael, aby se k němu vrátil a mohl tak obdržet svou skutečnou útěchu:

„Potěšte^a, potěšte můj lid, říká váš Bůh. Promlouvejte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, že se naplnila jeho povinná služba, že je zapláceno za jeho viny; vždyť přijal z Hospodinovy ruky dvojnásobně za všechny své hříchy. Hlas volá v pustině: Připravte cestu Hospodinovu, napřimte v pustině silnici pro našeho Boha!“ Izaiáš 40:1-3

^a Iz.12:1; Iz.51:3; Iz.51:12

Měla být připravena cesta, po níž Pán přijde a lidskému pokolení dodá útěchu (v biblickém textu uvedenou jako potěšení, pozn. přek.), kterou tak zoufale potřebuje, ale hledá ji na nesprávných místech. Lidstvo si vytváří různé hory a údolí, kterými si zahrazuje cestu, po níž by skutečný Utěšitel mohl přijít a pomoci nám.

Když přišel Jan Křtitel, přišel v moci a duchu Eliáše a sám se označil za hlas volající v pustině.

A sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k dětem a neposlušné k smýšlení spravedlivých a přichystal Pánu připravený lid. Lukáš 1:17

Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kteří nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího v pustině: ‚Vyrovnejte Pánovu cestu‘, jak řekl prorok Izaiáš.“ Jan 1:22-23

Ježíšova služba měla uzdravit sklíčené a naučit nás cestě k životu. Pozorně si povšimněte, že ve verši Izaiáš 40:2 se píše, že její (myšleno Jeruzalémy) povinná služba (poroba v B21 překladu – pozn. přek.) je u konce a vina byla odpuštěna. Již jsme si zmínili, že Královna nebes představovala bohyni plodnosti, sexu a války. Když Kristus přišel na tento svět, předal poselství o tom, jakou útěchu pro nás Otec má. Jasně nám ukázal, jaký Otec skutečně je. Jeho Duch měl naše srdce obrátit k Bohu, abychom v Otci skrze Syna našli svou útěchu. Tak měla skončit naše „povinná služba“ ve snaze nalézt nejvyšší útěchu u jiného zdroje. Ježíš nás o tom ujistil i ve chvíli, kdy se chystal tento svět opustit:

Nezanechám vás jako sirotky, přijdu k vám. Jan 14:18

Pokud upadneme do hříchu skrze náš pocit nicotnosti a nedostatku útěchy, musíme hledat útěchu především u Krista, který svou útěchu dostává od Boha veškeré útěchy, jímž je jeho Otec.

Moje dítky, toto vám píši, abyste nezhřešili; a jestliže by někdo zhřešil, máme u Otce Zastávce (parakletos – utěšitele), Ježíše Krista, toho spravedlivého. 1. Janův 2:1

Ve snaze pomoci lidem navrátit se zpět k němu jakožto svému Utěšiteli pronesl Ježíš tato slova:

Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nezcizoložili.‘ Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu tak, že po ní zatouží, již s ní zcizoložil ve svém srdci. Matouš 5:27-28

Sexuální touha muže po ženě vychází z touhy očí a ta zase vychází z útěchy, pomocí které si chce muž ulehčit od vlastního pocitu nicotnosti. Izák choval k Rebece *agape* a díky tomu mu ona mohla být útěchou, avšak v *agape* není žádná *eros* neboli chtíč – nevyžaduje nic pro sebe. *Agape* se zaměřuje pouze na dávání bez jakékoliv poskrvny sobeckého zájmu. Muž, který si osvojí *agape*, bude mít sílu překonat neustálé bombardování sexuálními vyobrazeními jak vnitřně, tak i od vnějších vlivů.

Takové svaté rozpoložení myslí se zdá být mimo lidské schopnosti, a to obzvláště v dnešní době, kdy média a internet okamžitě vyhoví

libovolným chtivým tužbám. Skrze mobilní zařízení jsou veškeré nepředstavitelné zvrácenosti k dispozici kdykoliv a kdekoliv. K tomu stačí přidat ponižující způsob oblékání žen a společnost, která považuje sexuální zdrženlivost za něco přehnaně upjatého a dětinského, a rázem se zdá, že všechno nutí muže, aby své libido uspokojil. Pro muže je toto pokušení vskutku takřka nemožné ignorovat, ale Pán si nám přeje poskytnout útěchu tím, že nám posílá zprávu skrze Eliáše. Jde o zprávu, která nás povolává k tomu, abychom se vzdali modlářství vůči ženám a jakožto hlavního Utěšitele si zvolili Boha. To nám umožní dávat *agape* našim manželkám i těm, na které máme vliv, takže i oni mohou zase nám předávat útěchu, jakou jim Bůh určil poskytovat. Budou-li ony přijímat *agape* od svých manželů, otců a pastýřů, na oplátku budou tuto útěchu rozdávat s radostí. Pokud Izák byl schopen mít *agape* vůči Rebece, existuje pro nás naděje i dnes.

Přechod od uctívání Královny nebes na uctívání Krále Králů je vpravdě neustálou bitvou. Občas je pro vítězství nutno pohnout horami a hlubokými údolími viny, avšak volání trubky nyní svým zvukem povolává lidstvo, aby se připravili na setkání s Pánem.

5. Nicotnost

Synové lidští, jak dlouho bude má Sláva v potupě? **Milujete nicotu**, vyhledáváte lež^{t8}. Sela. Žalmy 4:3

^{t8} n.: *Jak dlouho* budete milovat ... vyhledávat

Když Satan sváděl Evu prostřednictvím hada, představil jí zásady svého nového království, kde by údajně každý mohl být sám sobě bohem. Zatajil před ní však, jaký obrovský konflikt vře v jeho nitru. Satan, jenž byl v minulosti Luciferem, byl první z Bohem stvořených bytostí:

Ty jsi byl zastírající cherub ochránce a tak jsem tě ustanovil, byl jsi na svaté Boží hoře, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů. Byl jsi bezúhonný na svých cestách ode dne, kdy jsi byl stvořen, dokud v tobě nebyla nalezena zvrácenost. Ezechiel 28:14-15

V plnosti své *agape* věnovali Bůh a jeho Syn Luciferovi úplnost vlastní štědré povahy (charakteru). Lucifer byl jasnou ranní hvězdou plnou moudrosti a nádhery. Byl vůdcem všech stvořených bytostí a úchvatně velkolepou bytostí. Je záhadou, že začal žárlit na Syna Božího a zatoužil po jeho místě vedle Boha. Lucifer zapomněl, že vše dobré, co vlastní, tak bylo darem od Boha skrze jeho Syna. Lucifer jakožto milovaný syn Boží dostal jemné povzbuzení, aby se jednoduše poddal lásce a moudrosti Boha a zůstal v Boží rodině. Bůh se Luciferovi pokusil ukázat, že to, co vnímá jako nespravedlnost – to, že má roli pod Kristem – je pro jeho vlastní život a štěstí nezbytné, a že bude-li nadále pokračovat na své cestě nespokojenosti, přivodí si tím jen vlastní zkázu.

Místo aby však božskou radu přijal, Lucifer mezi anděly tajně začal rozsévat sémě pochybnosti vůči Boží vládě. Svým věčným Duchem byli Bůh i jeho Syn v každém rozhovoru přítomni a slyšeli každé slovo, které Satan šeptal, přesto však Luciferovi nezačali silou bránit v jeho počínání.

Každý z andělů nyní začal dávat najevo, jaké je povahy neboli charakteru. Všichni dobře znali a již zažili všeobjímající lásku Boha a jeho Syna. Vládce vesmíru nyní uvědomil anděly o tom, že Syn je mu roven a je hoden uctívání. Ježíš na toto oznámení naráží následujícím výrokem:

Vždyť Otec ani nikoho nesoudí, ale všechen soud svěřil Synu, **aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce**. Kdo nectí Syna, nectí Otce, který ho poslal. Jan 5:22-23

A právě proti tomu se Lucifer postavil. Chtěl být ctěn více než Kristus. Chtěl být jako Nejvyšší Bůh. Nedbal však na to, že nikdo nepřijde k Otcí vyjma skrze jeho Syna. Také nedbal na to, že Otce lze mít na své straně jen v případě, že přijímá i Syna.

Jak jsi spadl z nebes, třpytivá hvězdo, synu úsvitu? Byl jsi odseknut k zemi, ty, který jsi porážel národy! A ty sis řekl ve svém srdci: Vystoupím do nebes, nad hvězdy Boží vyvýším svůj trůn; usednu na Hoře shromáždění na nejzazším severu. **Vystoupím na výsosti oblaku, vyrovnám se Nejvyššímu.** Izaiáš 14:12-14

Ježíš mu řekl: „Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otcí než skrze mne.“ Jan 14:6

Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten **antikrist, který popírá Otce i Syna. Každý, kdo popírá Syna, nemá ani Otce.** 1. Janův 2:22-23

Lucifer odmítl uznat Syna Božího a stal se tak prvním představitelem antikrista. Tímto činem přišel o spojení se svým nebeským Otcem. V důsledku toho přišel o svou identitu syna Božího. Podrobnosti o tomto nastalém přerodu lze číst v knize *Války o identitu*.¹² Lucifer se proměnil v žalobce, Satana. Již nadále nespočíval na hrudi Syna Božího, který spočíval na hrudi Otce. Zůstal sám a jeho duše bez utěšitele.

Duši mu tak naplnil hluboký pocit temna. Začal ho svírat sžíravý pocit nicotnosti. Aby si toto niterné sklíčení vykompenzoval, zatoužil po uctívání od jiných bytostí a svým vytříbeným umem a zručností usiloval o pocit hodnoty skrze své skutky a úspěchy. Přelétavý pocit klidu nacházel jen tehdy, když mohl ostatní navádět k tomu, aby konali přesně podle jeho představ.

¹² K dispozici na maranathamedia.cz

„Když nečistý duch vyjde od člověka, **prochází bezvodými místy a hledá odpočinutí; a když je nenachází**, tehdy si říká: ‚ Vráťím se do svého domu, odkud jsem vyšel.‘ Lukáš 11:24

Třetina andělů jeho lžím uvěřila a upadla do takzvaných pout mrákoty, jaká čekají na všechny, kdo Otce a Syna zapřou:

A ukázalo se jiné znamení v nebi: hle, veliký rudý drak, mající sedm hlav a deset rohů, a na těch hlavách sedm diadémů. **Jeho ocas vlekl třetinu nebeských hvězd; i svrhl je na zem.** A drak stál před ženou, která měla porodit, aby její dítě sežral, jakmile porodí. Zjevení 12:3-4

A anděly, kteří nezachovali své knížectví, ale **opustili vlastní příbytek, zachovává ve věčných poutech pod mrákotou** k soudu velikého dne. Judův 1:6

Pouty těchto andělů jsou lži, které si nechali namluvit ohledně charakteru (povahy) Boha. Uvěřili totiž, že Bůh je neodpouštějící a nemilosrdný tyran – a tím vším se přitom stali oni sami.

Posadíš se, mluvíš proti svému bratru, haníš syna své matky. Takto jsi jednal a já jsem mlčel. **Představoval sis, že jsem jako ty.** Kárám tě a předložím ti to před oči. Žalmy 50:20-21

Když Adam s Evou uvěřili hadovým lžím, do stejných pout mrákoty upadli i oni. Satan rozbil jejich důvěru v Boha popíchnutím, že Bůh před nimi skrývá něco, co je pro ně dobré, a tudíž nenápadným náznakem, že Bůh je sobecký a snaží se chránit své vlastní zájmy.

Neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevřou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé. Genesis 3:5

Všechny dobré věci mají svůj zdroj v Bohu a dávat je, je Boží sláva charakteru! Přijetím Satanových lží skrze hada Boží slávu ve smýšlení našich prvních rodičů nahradila hanba. To způsobilo, že se dostavil pocit nicotnosti. S tím souvisí první text citovaný v této kapitole:

Synové lidští, jak dlouho **bude má Sláva v potupě?**
Milujete nicotu, vyhledáváte lež. Sela. Žalmy 4:3

Jak se celý tento proces odehrál? O tom čteme v předchozí kapitole:

Tvrdí, že jsou moudří, ale stali se blázny. **Zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení obrazu porušitelného člověka**, ptáků, čtvernožců a plazů. Proto je Bůh skrze žádosti jejich srdcí vydal do nečistoty, aby navzájem zneuctivali svá těla; **vyměnili Boží pravdu za lež, kořili se a sloužili tvorstvu více než Stvořiteli**, jenž je požehnaný na věky. Amen. Římanům 1:22-25

Pavel zde jasně říká, že tato lež má za následek hříšné touhy, které vedou muže a ženy k tomu, že poskvřňují svá těla sexuálním hýřením a zvráceností. Tyto sexuální aktivity jsou výsledkem pocitu nicotnosti a toho, že Boží klid hledají na cestách, které nikam nevedou. Čím více se muži začínají podobat Satanovi, tím více touží mít kontrolu nad těly žen za účelem vlastního sobeckého potěšení. Stávají se posedlými nečistým duchem a hledají tělesný klid tím, že duševně opanují tělo ženy, ovládnou její mysl a vlastní její tělo. Tomuto procesu se někdy říká narcisismus.

Narcisismus je v podstatě projevem pocitu nicotnosti u někoho, kdo nezná slávu pravého Boha na nebi. Náš Otec miluje každé ze svých padlých dětí bez ohledu na jejich chování, ale to však nezabrání nesmírnému zármutku a bolesti, které následně přicházejí k těm, kdo zůstávají v tomto nicotném stavu.

U žen se tento pocit nicotnosti projevuje vyzývavým chováním a nošením odhalujícího oblečení, které jim zvýrazňuje těla sexuálně přitažlivým způsobem. Jsou ochotny se ponížovat, aby přitáhly muže, kterého by následně mohly ovládat skrze svou sexuální přízeň nebo citovým vydíráním v podobě slz, výbušných scén či hrozeb. Bible proti takovým ženám varuje:

Aby tě ochránily před zlou ženou, před úlisným jazykem cizinky. Nebud' ve svém srdci žádostiv po její kráse, at' se tě nezmocní svými víčky, protože za prostitutku je jen

bochník chleba, ale vdaná žena loví tvůj vzácný život. **Cožpak si může někdo shrnout oheň do klína, a nespálit si oděv?** Zdalipak může někdo chodit po řeřavém uhlí, a nespálit si nohy? Tak je tomu s tím, kdo vchází k ženě svého bližního; kdokoliv se jí dotkne, nezůstane bez trestu. Přísloví 6:24-39

Upínat se ke klínu takové ženy je jako přiložit si na duši rozžhavený cejch. Nepřinese žádnou útěchu a jizvy budou hluboké. Pamatujme na slova Ježíše, který řekl, že celý tento proces začíná myšlenkou. Když se žena snaží muže svést svým ošacením a svůdným chováním, osiřelá mužova mysl plná nicotnosti si ihned začne představovat všemožné sexuální fantazie a tak v srdci páchat cizoložství. Takové případy jsou dokladem pocitu nicotnosti u mužů a žen. Proto Eliáš musí přijít obrátit srdce otců k jejich dětem a dětí k jejich otcům, aby zvrátil tento pocit nicotnosti a Boží lid tak mohl z této zkázonosné cesty uniknout.

Hle, pošlu vám proroka Elijáše, dříve než přijde Hospodinův den, velký a hrozný. **On obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům**, abych nepřišel a nestihl zemi klatbou. Malachiáš 3:23-24

Tyto promiskuitní kratochvíle neskýtají žádnou trvalou útěchu, protože božský klid duše získá pouze tím, že je synem či dcerou Boha na nebesích. Muži ve své zaslepenosti následují tuto temnou stezku nemravnosti a apoštol Pavel nám říká, že někteří zanechají sexuálního využívání ženy, neboť v sexuálním styku hledají pouze svou vlastní rozkoš, a usoudí, že totéž potěšení lze nalézt i ve styku s mužem. Pavel pokračuje:

Proto je Bůh vydal do potupných vášní. Jejich ženy vyměnily přirozený styk za nepřirozený a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženou a ve své touze se rozpálili jeden k druhému, **muži s muži páchají hanebnost a sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svoje poblouzení. Právě tak, jako neuznali za dobré poznávat Boha, vydal je Bůh jejich neosvědčené myslí, aby dělali, co se nesluší.** Římanům 1:26-28

Tímto tématem se později ještě budeme zabývat dále – už vzhledem k tomu, jak nebývalou pozornost si tato záležitost získává v našem současném kulturním prostředí. Nyní se krátce zamysleme nad rozsahem této nicotnosti a nad tím, jak my v tomto světě jsme opět dosáhli obsahu posledních veršů první kapitoly dopisu Římanům:

...Jsou naplněni veškerou nepravostí, smilstvem, ničemností, chamtivostí, špatností, jsou plni závisti, vraždy, sváru, lsti, zlomyslnosti, jsou donašeči, pomlouvači, Bohu odporní, zpupní, domýšliví, chlubití. Vymýšlejí zlé věci, neposlouchají rodiče, jsou nerozumní, věrolomní, bezcitní a nemilosrdní. Ačkoliv poznali Boží ustanovení, že ti, kdo dělají takové věci, jsou hodni smrti, nejenže je sami činí, ale dokonce to schvalují i jiným, kteří je dělají. Římanům 1:29-32

6. Pád do otroctví

Přesvědčila ho svým mnohým přemlouváním, svými úlisnými rty jej svedla. Hned za ní jde, jako chodí vůl na porážku, či jako skáče jelen do zajetí... Přísloví 7:21-22

Představte si, jaké plody vzejdou z toho, když muž hledá útěchu u své ženy a žena naopak odvozuje hodnotu od výchovy svých dětí. Když chceme, aby něco rostlo, musíme to pěstovat v co nejlepších podmínkách pro růst. Semínko zasadíme do půdy bohaté na živiny, zaléváme ho a chráníme, aby mohlo růst. Do jakého prostředí se rodí většina dětí?

Fyzický proces početí je snadno pochopitelný. Dechberoucí exploze hormonů vyloučená během pohlavního styku způsobí lidskému páru úžasné pocity a různorodé emoce – za předpokladu, že jsou v daném vztahu oba spokojení. Při tomto okamžiku orgasmu mužské sémě pronikne do vajíčka ženy a dojde k početí dítěte.

Většina lidí se však nezamýšlí nad prostředím, v němž je toto lidské semeno zasazeno. Každý člověk má kolem sebe určitou atmosféru. Každý si s sebou nese otisk vlastní historie. Radosti, požehnání, tragédie i

traumata každého člověka se elektrochemicky ukládají v jeho mozku, nervové soustavě, orgánech, svalech a kostech.

Různé studie prokázaly, že pacienti po transplantaci srdce v některých případech následkem operace projdou výraznými změnami povahy, kdy přejmou osobnostní rysy, zájmy, averze a dokonce i schopnosti či dovednosti osoby, jejíž srdce dostali.¹³ Bible se o tomto principu zmiňuje, když hovoří o lidské hříšnosti.

Judův hřích je zapsán železným rydlem, **diamantovým hrotem; je vyryt na tabulku jejich srdcí** a na rohy vašich oltářů.... Jeremiáš 17:1

Každý zná ten pocit, když vejde do místnosti, v níž panuje citelné napětí – je možné ho hmatatelně cítit. Jak se občas říká, „atmosféra tak hustá, že by se dala krájet“. Důvodem je to, že lidské emoce produkují vibrace, které dokážou atmosféru ovlivnit.¹⁴

Jak nashromážděná historie našich životů, tak i vibrační frekvence muže a ženy v okamžiku početí se stávají citovou a duchovní půdou, do níž je duše dítěte zasazena.

Bůh stvořil okamžik početí jako okamžik, v němž dojde ke společnému uvolnění podivuhodných lidských chemikálií u manžela a manželky, jehož ústředním motivem je příchod dítěte na svět. Vibrační frekvence myšlenek otce se stávají dominantním faktorem určujícím povahu dítěte:

Korunou starců jsou vnuci, okrasou (charakterem) synů jejich otcové. Přísloví 17:6

Pokud si v sobě otec nese historii plnou pocitu nicotnosti, při tomto zvláštním uvolnění chemikálií v jeho těle se nesoustředí na dítě ani na svou ženu, ale sám na sebe. Tento okamžik blaženosti vnímá jako pokus utěšit vlastní poraněnou duši. Místo aby tento úžasný zážitek prožil s myšlenkou na svého právě počatého potomka a s rozkoší vůči své

¹³ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/1299456>

¹⁴ <https://senticcycles.org/clynes/page19.html>

milované ženě, v první řadě se v myšlenkách zaměří na sebe. Případně, skrze svou potřebu hodnoty, se při pohledu na blaženost manželky cítí lépe jakožto muž, ale v myšlenkách nadále setrvává především u své vlastní potřeby útěchy.

Myšlenky otce v okamžiku početí a po něm vyplní celý prostor a zalijí semeno emoční atmosférou nicotnosti. Lze se pak podívat nad tím, že děti začnou vykazovat sobecké chování ihned po svém narození, kdy většinu svých potřeb oznamují pláčem? Pokud jde muži v okamžiku početí o okamžité uspokojení, pak je po vzoru otcovy povahy přirozené, že dítě vyžaduje okamžité uspokojení svých potřeb už v momentě narození. Vzhledem k tomu, že vyrůstá v emočním prostředí soustředícím se jen na vlastní já, takové ovoce je nevyhnutelným výsledkem.

Studie z nedávné doby naznačují, že většina žen není sexuálně spokojena se svým partnerem.¹⁵ Není čemu se divit, když si muž z ženy udělal svůj hlavní zdroj útěchy a naplnění vlastních sexuálních či citových potřeb.¹⁶ Žena má mnohem větší zájem na tom, aby byla objektem touhy, a na tom, jak o ní její muž smýšlí. Chce, aby jí naslouchal a sdílel její pocity, aby spolu měli vazby na emoční úrovni. Vzhledem k vysoké úrovni nespokojenosti ze strany žen je o to palčivější smutná realita toho, že muži se obecně při pohlavním styku soustředí pouze na vlastní představy.

Když si žena začne uvědomovat, že se myšlenky jejího muže při pohlavním styku netočí ani tak kolem touhy po ní, jako spíše po osobním uspokojení, její pocit sebeúcty začne upadat. Mnohé ženy touží těšit své manžely, ale po čase jim nakonec dojde, že tento „vztah“ vlastně vůbec nebyl o nich. Na její povaze muži až tak nezáleželo, pouze na její schopnosti naplnit jeho fantazie a zmírnit jeho úzkost – v jeho sobecké realitě je pouze nástrojem. To má za následek celou škálu emočních škod na její sebeúctě a pocitu osobní hodnoty.

¹⁵ www.healthywomen.org/content/article/new-survey-most-women-are-not-satisfied-their-sex-lives

¹⁶ www.psychologytoday.com/au/blog/married-and-still-doing-it/201708/what-sex-really-means-women

Tak vzniká její část odkazu resp. dědictví pro dítě. Její osobní pocit nicotnosti se v okamžiku početí emočními vibracemi přenáší do prostoru a představuje další dopad na vývoj jejího dítěte.

Chlapec narozený do takového emočního prostředí bude mít nejspíše málo sebeúcty v kombinaci s obvykle značnou sexuální touhou, přičemž bude mít tendenci hledat ženu, která mu poskytne útěchu. Dívka narozená do takového prostředí bude vykazovat větší touhu lákat a činit se atraktivnější vůči mužům, aby si tak vynahradila vlastní pocit nedostatečné sebeúcty a hodnoty. Pravděpodobně ji budou nevědomky přitahovat spíše sexuálně sobečtí muži, protože v takovém prostředí byla počata svým otcem. Tento sklon bude o to vyšší v případě, že její otec často mívá fantazie týkající se sexu nebo sleduje porno. Jak bude jeho dcera růst do mladé ženy, prostředí jeho mysli ji bude ovlivňovat dál.

Jaké jsou tedy výsledky tohoto způsobu nakládání s pohlavními zážitky mezi muži a ženami? V celosvětovém měřítku pozorujeme:

- 40-50 milionů potratů ročně.¹⁷
- Více než 20,9 milionu obětí obchodu s lidmi, přičemž je známo, že více než 5 milionů z nich je využíváno k sexuálnímu otroctví. Tento počet je však velice konzervativní. Skutečná čísla jsou mnohem vyšší.¹⁸
- V současnosti existuje přibližně 42 milionů známých prostitutek a prostitutů. 80% z nich jsou ženy a 90% z nich ovládá pasák.¹⁹
- Podle zpráv má nejvyšší počet známých prostitutek Čína s 5 miliony, následně Indie s 3 miliony a poté USA s 1 milionem.²⁰

Co se týče pornografických aktivit na internetu:

Každou vteřinu:

- 28,258 uživatelů sleduje pornografii na internetu.

¹⁷ <https://www.worldometers.info/abortions/>

¹⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Sex_trafficking

¹⁹ <https://prostitution.procon.org/view.answers.php?questionID=000095>

²⁰ Ibid

- \$3,075,64 se utratí za pornografii na internetu.
- 372 lidí napíše do vyhledávače heslo „pro dospělé“.

Každý den:

- Na stránku pornhub se nahraje 13,128 videí. A to se jedná jen o jednu pornostránku.²¹
- Odešle se nebo přijme 2,5 miliardy emailů obsahujících porno.
- 68 milionů obdržených příkazů k vyhledání výrazů spjatých s pornografií – 25% z veškerého generovaného vyhledávání.
- 116,000 obdržených příkazů k vyhledání výrazů spjatých s dětskou pornografií.²²

Tento svět se ve spirále řítí do záhuby. Nadcházející generace mužů v důsledku porna ztrácí veškeré ponětí o tom, jak se chovat k ženám.²³ V 1. kapitole dopisu Římanům je výsledkem smrt. Jasně vidíme, že lidské pokolení zneužívá dar sexuality nanejvýš strašlivým způsobem. Prudké rozšíření internetu dalo průchod bestiální povaze mužů a utrpení milionů Božích dětí nelze popsat slovy.

Nedávno jsem viděl část videodokumentu o dětech, které se staly obětmi obchodování s lidmi pro účely sexu. Poslouchal jsem, jak nějaká dívka vypráví své příšerné zážitky. Když jsem se díval do těch smutných očí, viděl jsem tvář Ježíše trpícího s ní a musel jsem odejít, abych si s mým utěшитelem Ježíšem utřídil myšlenky. Ta dívka byla jednou z devíti či deseti milionů mladých žen, s nimiž je takto obchodováno. Modlil jsem se k Pánu o radu, co si počít tváří v tvář takovému nezměrnému zlu. Bylo to jako osamoceně stát na pláži, na kterou se řítí patnáct kilometrů vysoká vlna tsunami.

Jak si podrobněji řekneme v jiné kapitole, náš čas se krátí, protože vibrační efekt této démony podněcované sobeckosti má dopad na životní prostředí i na celou zemi. Většina lidí si instinktivně uvědomuje,

²¹ <https://www.pornhub.com/insights/2018-year-in-review>

²² www.webroot.com/au/en/resources/tips-articles/internet-pornography-by-the-numbers

²³ <https://fightthenewdrug.org/sex-before-kissing-15-year-old-girls-dealing-with-boys/>

že máme omezené množství času, ale většina se ve snaze najít příčinu dívá nesprávným směrem.

Svět je zotročen sexem a to z něj nečiní lepší místo k životu. Slova Mojžíše v knize Leviticus týkající se nadměrných sexuálních výstřelků jsou lidstvu smutným varováním. Míra viny a zneuctění se stává neúnosnou.

Tato spirála smrti je zřetelná zejména v západní kultuře, která si v 60. a 70. letech minulého století prošla sexuální revolucí. Podle výzkumu oxfordského sociálního antropologa J. D. Unwina, který napsal knihu s názvem *Sex a kultura*, postupuje naše civilizace k zániku.

V roce 1930 Unwin prozkoumal údaje z 86 společenských celků a civilizací ve snaze zjistit, zda existuje stav mezi sexuálním volnomyšlenkářstvím a kulturním rozvojem. Unwin popsal čtyři „velké vzorce lidské kultury“ a úroveň rozvoje posuzované na základě architektury, umění, strojírenství, literatury, zemědělství a podobně. Primárním kritériem klasifikace bylo to, jaký vztah má daná kultura k přírodnímu světu a silám, které v něm působí. Kultury, které studoval, rozdělil do těchto čtyřech vzorců:

1. **zoistická:** Lidé v tomto druhu kultury se plně zaměřují na sebe a svůj každodenní život, touhy a potřeby, a to bez zájmu o porozumění přírodě. Tyto kultury se označují za „mrtvé“ či „bezládné“ (nehybné).
2. **monistická:** Lidé v tomto typu kultury ve snaze porozumět přírodnímu světu zaujímají víru v nadpřirozeno a/nebo zvláštní zacházení s mrtvými.
3. **deistická:** Lidé v tomto typu kultury připisují přírodní vlivy nějakému bohu či bohům.
4. **racionalistická:** Lidé v racionalistické kultuře se snaží porozumět přírodě na základě rozumového smýšlení a podle něj řídí svá každodenní rozhodnutí.

Úroveň sexuální zdrženlivosti byla rozčleněna do dvou hlavních kategorií – předmanželská a manželská. Do předmanželských patřily tyto kategorie:

1. **Naprostá sexuální svoboda** – vůbec žádné zábrany vůči předmanželskému sexu.
2. **Nepřavidelné či příležitostné omezení** – pravidla kultury občas vyžadují určité období abstinence.
3. **Přísný důraz na neposkvrněnost** – zůstat v panenském stavu až do sňatku.

Zde je několik Unwinových nejvýznamnějších objevů:

1. **Důsledek sexuálních omezení:** Vyšší omezení sexuality, ať už manželské či předmanželské, vždy vedlo k vyššímu rozvoji kultury. Naproti tomu vyšší sexuální svoboda vždy vedla k zániku kultury do tří generací.
2. **Jediný nejlivnější faktor:** Tyto údaje vedly k překvapivému poznatku – nejvýznamnější spojitost s kulturním rozvojem mělo to, zda byla předmanželská zdrženlivost vyžadovaná nebo ne. Tím i oním směrem měla velice významný vliv.
3. **Největší kulturní rozvoj:** Jako nejsilnější kombinace se projevila předmanželská zdrženlivost spolu s „absolutní monogamií“. Racionalistické kultury, které si tuto kombinaci udržely po alespoň tři generace, předčily ostatní kultury ve všech oblastech včetně literatury, umění, vědy, vybavení, architektury, strojírenství či zemědělství. Této úrovně dosáhly pouze tři ze šedesáti osmi zkoumaných kultur.
4. **Důsledek odvrácení od předmanželské zdrženlivosti:** Kdykoliv přísná předmanželská zdrženlivost přestala být normou, do tří generací zmizela i absolutní monogamie, deismus a racionální smýšlení.
5. **Naprostá sexuální svoboda:** Pokud si některá kultura osvojila naprostou sexuální svobodu, tato kultura do tří generací upadla do nejnižšího stavu rozvoje, který Unwin popisuje jako „bezládný“ a „mrtvou úroveň koncepce“ a který se vyznačuje lidmi, jenž neprojevují téměř žádný zájem o cokoli jiného než své vlastní touhy a potřeby. Na této úrovni je daná kultura obvykle dobytá či obsazena jinou kulturou s větší sociální energií.

6. **Časová prodleva:** Nastane-li změna v ohledu sexuální zdrženlivosti, plně se důsledky takové změny projeví až po třech generacích.²⁴

Není náhodou, že se Unwinovy poznatky shodují se slovy Písma, které nám říká, že Bůh umožňuje, aby nepravosti jedné generace ovlivňovaly i generaci třetí a čtvrtou. (Exodus 20:4-5). Unwin neplatil za nábožensky orientovaného člověka, psal z perspektivy racionalismu. Jeho dílo vypovídá o tom, že když se kultura vzdá sexuální zdrženlivosti, zničení takové civilizace trvá pouhé tři generace.

Není těžké si povšimnout, že když muži a ženy přeměrují většinu své energie do oblasti sexu, zbytek lidského potenciálu se sníží pouze na osobní tužby. Pokud má Unwin pravdu, přichází poslední generace a to před naprostým zhroucením západní společnosti, potažmo všech společenských celků infiltrovaných pornem skrze internet.

²⁴ Kopii knihy *Sex a kultura* od J. D. Unwina si můžete v PDF stáhnout zde. <https://archive.org/details/b20442580/page/n7>

7. Žádost těla, žádost očí

„Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: , Nezcizoložíš.‘ Já však vám pravím, že každý, **kdo hledí na ženu tak, že po ní zatouží, již s ní zcizoložil ve svém srdci.** Matouš 5:27-28

Nemilujte svět ani to, co je ve světě. **Jestliže někdo miluje svět, není v něm Otcova láska.Neboť všechno, co je ve světě — žádost těla, žádost očí a prázdná chlouba života — není z Otce, ale ze světa.** 1. Janův 2:15-16

Skutečnost, že Kristus mluví k mužům ohledně dívání se na ženy v souvislosti s cizoložstvím, poukazuje na kritickou součást mužského problému. Jak jsme si ukázali dříve, Adam se nesprávně rozhodl učinit ženu svou hlavní utěšitelkou. Jak naznačuje kniha Římanům, to změnilo slávu Boží v lež a vedlo ke zhanobení sexuality mezi mužem a ženou.

Mnozí lidé alespoň do určité míry znají Pavlovův pokus se psy:

Během svého výzkumu fyziologie trávení u psů Pavlov vymyslel proceduru, která mu umožnila zkoumat trávicí procesy zvířat v dlouhodobém rámci. Přesměroval trávicí tekutiny zvířete mimo jeho tělo, kde je bylo možno podrobovat měření. Pavlov si všimnul, že jeho psi začínají slintat v přítomnosti technika, který je běžně chodil krmit, místo aby jednoduše slintali v přítomnosti jídla. Pavlov pojmenoval toto natěšené slintání „psychická sekrece“. Toto neformální pozorování následně podrobil pokusnému testu, kdy předložil určitý podnět (např. zvuk metronomu) a následně dal psovi jídlo. Po několika opakováních začali psi slintat v reakci na daný podnět.²⁵

Když muž se muž stane pohlavně zkušeným, jeho chuť na sex se zvýší – obzvláště zaměří-li se ohledně útěchy na ženu vlastního výběru. Natěšené očekávání daného aktu se začne odvíjet od podnětu. Výrazné rysy ženského těla mají nesporný potenciál stát se pro muže tímto podnětem. Pokud žena nosí těsné oblečení, které její ženské křivky

²⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/Classical_conditioning#Pavlov's_research

zvýrazňuje, může se v mysli muže spustit chtivý nárůst chemických látek, jak jeho představivost reaguje na to, co vidí.

Jelikož muži jsou od povahy silně vizuálně založení, potom pokud má muž nestřeženou mysl a silnou chuť, rozhodne se představovat si v duchu erotické obrazy nebo mu takové představy vnutí Satan se svými anděly, má-li mužova duchovní zbroj trhliny.

Satan zavedl současnou kulturu do bodu, kdy je dámské oblečení v mnoha případech přímým útokem na mužský zrak. Některé ženy zastávají naivní domněnku, že když se muž stane křesťanem a dá své srdce Kristu, veškerá žádostivost pomine. Je možné, že některé ženy zbytečně doufají, totiž že nošení vyzývavého oblečení v kostele přece ničemu nevadí, protože muži - křesťané tento problém nemají nebo ho již překonali?

Bible nám na tuto otázku dává jasnou radu.

Podobně starší ženy ať se chovají uctivě, nejsou pomlouvačné ani nejsou zotročeny přílišným pitím vína, ale ať vyučují mladé ženy v dobrém a vedou je k tomu, aby měly rády své muže a děti, **byly rozcvičené, cudné, pracovitě** v domácnosti, dobré, poddané svým mužům, aby slovo Boží nebylo haněno. Titovi 2:3-5

Být cudný znamená projevat skromnost a ryzost bez snahy přitahovat na sebe pozornost vyzývavým oblečením. Tady to začíná být složitější. Ženy mívají pozornost přirozeně rády. Obvykle jim lichotí vyvolávat zájem u mužů, kteří připadají zajímaví jim. Žena, která má pocit nedostatečnosti, bude snáze svedena Satanem k tomu, aby ustoupila ze svých standardů oblékání.

Když někam přijde krásná žena, ona si uvědomuje, jaký dopad to má na muže v téže místnosti. Ve své touze po ocenění často takové schvalující pohledy vyhledává. Může si říkat – všimnul si mě? Nestřežící se muži jsou při pohledu na krásnou ženu přitahováni jako mury ke světlu. Když se dívají na fyzicky přitažlivou ženu, vyvolává to v nich odvěký pocit útěchy

a touhy vlastnit. Mužský zrak je tak zpravidla okamžitě hypnotizován, žádost očí mu v mysli spustí celý sled obrazů, a pokud tomu nezabrání a nepožádá o pomoc svého Spasitele, znectí se jimi.

Za ta léta, co s muži rozmlouvám, jsem u mnohých zaznamenal hluboký pocit viny. Vědí, že by na takové věci neměli myslet, a cítí za to stud. Někteří se mi svěřili s pocitem, že snad ani nemají naději na spásu, protože jim občas přijde téměř nemožné zastavit ten proud představ, který se jim v mysli spustí při pohledu na přitažlivou ženu. Za svou několikaletou duchovní funkci jsem shledal, že je to ten největší boj, jakému křesťanští muži čelí. Obvykle se ohledně tohoto problému zachovává nepsané pravidlo mlčení, protože mluvit o tomto problému vede u mužů k pocitu viny a strachu, že na ně bude nahlíženo svrchu nebo že jimi budou ostatní pohrdat.

V tomto mlčenlivém stavu někteří muži dospějí k dojmu, že jsou zřejmě oproti jiným mužům horší, v čemž je Satan utvrzuje a podsouvá jim, že nemají naději. Když se ženy ve své touze po pozornosti oblékají do krátkých sukní a nadměrně tak odhalují nohy nebo část poprsí volným či hlubokým výstřihem do V, žel se tak nevědomky podílejí na tom, že někteří muži vlivem toho dojdou k přesvědčení, že budou zatraceni.

V současnosti se mezi ženami rozmáhá trend nosit přiléhavé legíny na cvičení i venku nebo odhalovat ramínka podprsenky na nezakrytých ramenou. Světským mužům se takový styl oblékání líbí, ale muži snažící se být věrní se musejí modlit a soustředit svou mysl na Krista a Slovo.

Pokud se muž setká s těžkostmi, jeho myšlenky nad ním mohou získat převahu a on se bude nějakým způsobem snažit dát průchod sexuálnímu napětí, které se v něm následkem takových podnětů nahromadí. Ženy nemusejí ani tušit, jaký dopad to může mít a k jakému výsledku to nakonec vede. Takový člověk může tento boj proti sobě samému vzdát, přijít o své spojení s Bohem a snížit se k nějakému prostopášnému způsobu, jak ulevit svým pocitům. Satan se na něj pak bude snažit uvalovat vinu, odsuzovat ho a namlouvat mu, že snažit se zůstat křesťanem již nemá cenu.

Nikdy není správné, aby muž za svůj stav úpadku vinil jakoukoliv ženu. Má povinnost obrátit se na Boha v modlitbě, žádat jej o milost v každodenním životě a učinit Pána Ježíše svým hlavním Utěшитelem, aby tento tlak svého vrozeného chtiče necítil tak palčivě. Pavel nám říká:

At' tedy hřích nevládne ve vašem smrtelném těle, tak abyste poslouchali jeho žádosti. Římanům 6:12

Dnes žijeme ve společnosti, kdy je téměř nemožné nevídat ženy oblékající se provokativně.

Den co den žádám svého Spasitele o jeho přízeň, abych si dokázal zachovat čisté srdce. Chci ctít svůj svatební slib a pouze Ježíš mi k tomu dokáže napomoci. Ti, kdo žijí ve velkých městech, mají pokušení ještě větší. Ocitnout se ve velkém nákupním centru či obchodním domě může být pro muže skutečnou zkouškou v jejich tiché usilovné snaze zůstat věrný.

Poselství o tom, že náš nebeský Otec nás nikdy neztracuje, již pomohlo několika z nás uchránit se před Satanovými ustavičnými útoky skrze obrazy, které vytahuje z naší minulosti ve snaze přesvědčit nás, že vždy selžeme. Když muž začne sám sebe zatracovat, dostane se tak v mysli do koloběhu neustálého sebeobviňování. Když si však konečně uvědomí, že za myšlenkové hledání útěchy na nesprávných místech je mu odpuštěno, má o to větší sílu se obtěžujícím myšlenkám bránit.

Pro muže, kteří si připadají naprosto poraženi – pamatujte, že Ježíš nám skrze svého Ducha denně propůjčuje svou mysl.

Neboť kdo poznal Pánovu mysl, která mu dá porozumět?

My máme mysl Kristovu. 1. Korintským 2:16

Osvojte si denně mysl Kristovu s vědomím, že Kristus vás za vaši slabost neodsuzuje. Mysl Krista je čistá. Mysl Krista u mužů způsobuje to, že ženy kolem sebe vnímají jako své sestry (v Kristu) a nečisté myšlenky tak zahání.

Existuje několik věcí, kterými můžete své mysli v této válce proti žádosti očí a žádosti těla napomoci. Naučte se Písmo nazpaměť, citujte jej a

osvojte si jej. Nepřipouštějte, abyste jednoduše zůstali stát a slintat jako Pavlovovi psi, zatímco mysl běží na plné obrátky. Osvojte si slovo Boží a věřte mu. Zde je pár mých oblíbených veršů k osvojení:

Všecko mohu v Tom, který mne posiluje. Filipským 4:13

Můj Bůh naplní všechnu vaši potřebu podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši. Filipským 4:19

Nezachvátilo vás jiné pokušení než lidské; věrný je však Bůh, který vás nenechá zkusit více, než snesete, ale se zkouškou dá i východisko, abyste ji mohli snést. 1. Korintským 10:13

Nyní tomu, kdo je mocen vás zachovat bez klopýtnutí a postavit bezúhonné s veselím před svou slávu. Judův 1:24

Veźmě na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším. Matouš 11:29

Těchto slov z Bible se pevně držte. Výše uvedená slova jsou duch a život. Mohou změnit téma vašich myšlenek a dopomoci vám k vítězství.

Existují různé věci, které pokud muži dopustí, učiní to jejich život poznání náročnějším, než je nutné. Pokud v rádiu posloucháte hudbu s textem, který je plný sexuálních náznaů, dáváte tak prostor démonům, aby vás pokoušeli a plnili vám mysl nemravnými myšlenkami. Veškerá světská hudba, která pojednává o tělesné lásce mezi mužem a ženou, má potenciál přilákat Satana a jeho pokušení v podobě žádostivých představ.

Neboť kdykoliv se křesťanský muž dívá na nejrůznější filmy pocházející z tohoto světa, vytváří si tím ve své mysli nebezpečnou trhlinu. Tyto filmy jsou specificky utvořené tak, aby otevřely duchovní bránu vašeho tělesného chrámu a umožnily Satanovi vstoupit a pokoušet vás. Odolejte pokušení kliknout na videa z YouTube či Facebooku, o kterých víte, že by mohly zahrnovat spoře oděné ženy.

Mějte se na pozoru, když sledujete zpravodajské vysílání. Mnohé z moderátorek se oblékají provokativně. Nejedna zpravodajský portál láká diváky sugestivními vyobrazeními. To vše by mohlo muži způsobit potíže.

Ve společenských situacích se držte zpátky, co se týče dotýkání. Pokuste se vyhnout tomu, abyste se s ženami objímali hrud' na hrud'. Jedná se o poměrně důvěrné gesto a mělo by být vyhrazeno pro rodinu. Když se setkáte s kamarádkou, obejměte ji ze strany nebo se k ní jen nakloňte, abyste se vyhnuli dotyku hrudí či boků. Pro některé lidi jsou tyto rady samozřejmostí, ale u jiných tomu tak není. Vypozoroval jsem, že starší ženy bývají v těchto záležitostech podstatně moudřejší. Mladší ženy jsou mnohdy naivní a neuvědomují si, jaký dopad mohou mít jejich činy. Bible nás učí, že starší ženy s mnohaletými zkušenostmi by měly učit mladší ženy, jak se k mužům chovat. To je dobrá rada. Mladá žena, která vyrůstala s dobrým otcem, často vůbec nemusí mít ponětí o hříšnosti mužské povahy. Mladým ženám radím, aby naslouchaly radám svého otce a snažily se je brát vážně.

Bible říká, že jelikož žijeme v hříšném světě, ovlivňuje nás „žádost těla“. Zaznamenal jsem, že když nejsme v plném zdraví a naše tělo a mysl je pod nápor, tato pokušení se projevují silněji. Nedostatek spánku, špatná strava, nedostatek slunce či vody, poslouchání příliš hlasité hudby, kouření či pití alkoholu nebo kávy, nedostatek pohybu a tak dále a tak dále – to vše tělu způsobuje stres a to nám pak vysílá signály, že potřebuje úlevu, že potřebuje odpočinek, že potřebuje útěchu. Kvůli tomu pak budeme mít sklon nacházet útěchu tam, kde jsme zvyklí, což vzhledem k naší smyslově založené povaze nebude Kristus.

Je nutné, aby se ženy v našich společnostech cítily bezpečně, když se mezi námi pohybují. Pokud má muž smyslné nápady, prosákne to do okolní atmosféry. Kdyby se všichni muži ve společnosti chovali podle tohoto myšlenkového vzorce, dámy v těchto společnostech tuto atmosféru vycítí. Lze se pak divit jejich pokušení oblékat se nevhodně? Ve společnosti světských mužů jsou doslova bombardovány hříšnou atmosférou. Ženy, které nejsou pevně zakotveny v Kristu, budou viditelně odrážet myšlenky mužů. Stejně jako žena přijme sémě

z mužova těla a přetvoří je v živé a viditelné dítě, tak i nestřežící se žena může přijmout sémě z myslí mužů kolem ní a přetvořit je do své volby oblečení a slov. Je to součástí principu Božského vzorce. Více o Božském vzorci se dozvíte v knize *Božský vzorec života*.²⁶ Je rozhodně pravda, že máme problém s tím, jak se dnes ženy oblékají, ale zdroj tohoto problému ve velké míře pochází od mužů a nikoliv od žen. V tom tkví odpovědnost vedoucí pozice.

Nic, co je vně člověka a vchází do něho, ho nemůže znečistit, ale co z člověka vychází, to je to, co ho znečišťuje.
Marek 7:15

Muž spočívající na hrudi Kristově nemůže být znečištěn tím, že se ženy v jeho okolí nevhodně oblékají. To myšlenky, které vycházejí z jeho nitra, jej znečišťují. Je pravda, že všichni muži mají od přírody problém s myšlenkami na sex a ženy by to rozhodně měly brát v potaz, ale zdroj problému tkví v muži a nikoliv v ženě. Ta jen nevědomě odráží atmosféru, která se tvoří kolem ní.

Mužům tedy radím: především věřte, že náš Otec vpisuje své zákony do vašeho srdce. Důvěřujte Otcí, že dokončí dílo, které ve vás započal. Učíň Krista svým Utěšitelem, věř, že jsi milován a dosáhneš vítězství. Jsi Kristův milovaný syn a on si tě velice váží. To ti vždy bude pomoci.

Dámy, když se rozhodujete, co si obléct, pomodlete se ohledně toho. Požádejte našeho Spasitele, ať vás nasměruje. Najít mravné oblečení v obchodech je čím dál těžší, protože všechno je čím dál vyzývavější. Držte se slibu, že Bůh se postará o všechny naše potřeby. Rozjímejte nad tím, jakou veškerou pozornost vám váš Otec a Spasitel věnují, a důvěřujte, že jste jejich milovanou dcerou. Oblékejte se skromně a vkusně, abyste tím odrážely Boží slávu.

Vyhýbejte se troufalému jednání a flirtování. Bible povzbuzuje ženy k tomu, aby si zachovávaly tichého a pokojného ducha.

²⁶ K dispozici na fatheroflove.info

Nýbrž skrytý člověk srdce v nepomíjitelnosti **tichého a pokojného ducha**, který je před Bohem vzácný. 1. Petrův 3:4

Pokud zažíváte pocit nenaplnění, Satan vás bude pokoušet, abyste se dívaly na romantické filmy nebo četly romantické příběhy. Dovolte Ježíšovi, aby byl vaším Utěшитelem. Držte se jeho lásky k vám, kterou projevuje po našem Otci v nebesích.

Berte ohled na své bratry (v Kristu), jejichž oči snadno sklouznou a jejichž mysl je náchylná k pokušení. Snaha o získání pozornosti skrze provokativní oblečení by vám měla být varováním, že ve skutečnosti možná trpíte nedostatečným sebevědomím, což si tím snažíte vynahradit. V první řadě usilujte o království Boží a jeho spravedlnost a důvěřujte, že Otec všechny vaše citové potřeby naplní.

8. Skutky těla

Bible se k lidským obtížím vyjadřuje jasně:

Neboť zevnitř ze srdce lidí vycházejí zlé myšlenky, smilstva, krádeže, vraždy, cizoložství, hrabivost, špatnosti, lest, bezuzdnost, závist, urážky, pýcha, pošetilost. Všechny tyto špatnosti vycházejí zevnitř a znečišťují člověka. Marek 7:21-23

Skutky těla jsou zřejmé, jsou to cizoložstvo, smilstvo, nečistota, bezuzdnost, modloslužba, čarování, nepřátelství, svár, žárlivost, hněvy, soupeření, rozdělení, sekty, závisti, vraždy, opilství, hýření a podobné věci. To vám předpovídám, jak jsem již dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, neobdrží dědičně Boží království. Galatským 5:19-21

Jsou naplněni veškerou nepravostí, smilstvem, ničemností, chamtivostí, špatností, jsou plni závisti, vraždy, sváru, lsti, zlomyslnosti, jsou donašeči, pomlouvači, Bohu odporní, zpupní, domýšliví, chlubití. Vymýšlejí zlé věci, neposlouchají rodiče, jsou nerozumní, věrolomní, bezcitní a nemilosrdní... Římanům 1:29-31

Jako první v těchto výčtech vidíme cizoložství a smilstvo. To je v celé své míře plodem toho, že se muž rozhodl dosadit si za hlavní zdroj útěchy ve svém životě ženu. Je zajímavé, že Ježíš v prvním výčtu uvedeném v knize Marka 7:21-23 hned po cizoložství a smilstvu jmenuje vraždy. Proč tomu tak je?

Když se muži zaměřují na vlastní potěšení spíše než na žehnání ženám a zajištění jejich bezpečí, když jim jde spíše o světské cíle než o budoucí radost z přivedení dítěte na svět a zažívání štěstí v manželském vztahu, jejich myšlenky jsou pusté a neplodné. Nadměrná sexualita vede muže k tomu, že neustále přemýšlí o tom, jak se dětem vyhnout. Dítě totiž potřebuje čas, úsilí a péči.

Pro mnoho mužů s jejich představami o rozkoši představuje dítě nevídanou komplikaci. Pokud tedy dojde k těhotenství, jsou v pokušení

přát si, aby žádné dítě nebylo, což je jedním z hlavních důvodů, proč se v současnosti odehrává 40-50 milionů potratů ročně. Cizoložství a smilstvo často mohou vést k zavraždění nevinných dětí. Proto je vražda tak vysoko ve výčtu zlých činů, které podle Ježíše vycházejí z lidských srdcí, a to hned po smilstvu a cizoložství. Tato bezcitnost k životu vede ke znehodnocování vztahů v okolí daného člověka, takže je pro něj ve výsledku o to snazší krást, zabít a ničit ty, kdo se mu znelíbí.

Satan přetváří muže skrze jeho ústřední touhu po útěše od ženy. Muž je v čím dál větším pokušení myslet jen na vlastní potřeby, stejně jako dítě vůči své matce. Dítě je šťastné a spokojené, jsou-li jeho potřeby naplněny. Pokud naplněny nejsou, vede to k pláči a záchvatům vzteku.

Muži, kteří nejsou v emočním smyslu odstaveni od prsu, se chovají naprosto stejně. Jsou spokojeni jen v případě, že dostanou všechno, co chtějí. Pokud tyto potřeby naplněny nejsou, stávají se náladovými, vzteklymi a manipulativními. Jejich mysl se obrátí od duchovního vztahu myslí k fyzickému, soustředí se pouze na ženské tělo, jsou ovládány žádostmi těla a boha v podobě těla proto uctívají. S tělem však nelze mít vztah. Tento rostoucí trend bezcitného, nelidského smýšlení se podílí na vzestupu robotů, kteří mohou muže v jeho tělesných touhách uspokojit.²⁷ Tito roboti jsou projevem atmosféry, jíž Satan vytváří v mnohých mužských myslích. Muži netouží po důvěrném vztahu, zkrátka jenom chtějí naplnit své sexuální potřeby. Jsou to nevyzrálí chlapi v dospělém těle. Na těchto „sexbotech“ lze pozorovat odlidšťující trend přirozeného sklonu ke smilstvu a cizoložství.

Dostali jsme se do doby podobné časům Noema, kdy myšlenky všech lidí jsou neustále jenom zlé. Jak zarmoucení musejí být strážní andělé lidstva, když se na to musí dívat, a stejně tak i Kristus, když musí snášet dnešní rozmach neřestí lidské rasy. Naděje však existuje. Boží milost plně uspokojí ty, kdo po ní touží a vezmou si k srdci přísliby Slova Božího. To si brzy rozvedeme podrobněji, avšak nyní se musíme nejprve zmínit o koloběhu odsouzenosti.

²⁷ www.events.unsw.edu.au/event/the-rise-sex-robots

9. Koloběh odsouzenosti

Satan zkonstruoval postup, kterým svádí muže a ženy do otroctví skrze myšlenky na smilstvo, cizoložství a zneužívání. Čím dříve jsou chlapec či dívka vystaveni obrazům sexuální povahy nebo pohlavního styku, tím snazší je pro Satana svázat dotyčného mladého člověka pocitem viny, hanby a odsouzení.

Když mi bylo asi sedm a chodil jsem do druhé třídy adventistické základní školy, nějací chlupáci mě vylákali k řece pod most. Byla tam podobně mladá dívka, částečně svlečená, a někteří z těch chlapců se před ní odhalovali a hráli si na pohlavní styk. Ostatní mě přesvědčovali, ať se k nim v jejich zkaženosti přidám.

Nátlak vrstevníků mezi dětmi může být nevladatelný. Nechtěl jsem, aby mě považovali za slabého a zbabělého. Zažíval jsem hrozný strach a pocit viny. Tomuto nátlaku ze strany mých takzvaných kamarádů jsem se poddal. Neměl jsem tušení, o co vlastně jde. Nechápal jsem, co to znamená. Nedochozelo k žádnému významnému kontaktu, ale už to, že jsem se v té situaci takto projevil, ve mně vyvolávalo příšerný pocit viny. Když se ostatní chlupáci vysmívali mé ignoranci, bodalo mě to. Z celé té akce jsem utekl s nezměrnou tíhou viny, zármutku a pocitu odsouzenosti.

A přesně to se Satan snaží způsobit. Láká duše do svých pastí a svazuje je vinou a pocitem odsouzenosti. Snaží se přetvořit jejich identitu, aby si připadali jako někdo, komu je souzeno být sexuálně zvrácený.

Svému Spasiteli jsem hluboce vděčný. Přitáhl mě k sobě a dodal mi útěchu. Poklekl jsem u své postele, modlil se a plakal nad vinou, kterou jsem cítil. Prosil jsem Boha, aby mi odpustil a pomohl mi chovat se správně. Uvědomuji si, že mi seslal útěchu, o kterou jsem žádal, ale i tak mi na duši zůstala jizva, kterou by se Satan mohl snažit otevřít znovu a pak mi namlouvat, že odolávat sexuálnímu potěšení nemá smysl.

Další traumatickou zkušenost jsem zažil zhruba ve stejné době, tedy v sedmi letech, s jedním mým sousedem. Byl to přívětivý muž, který žil sám a já se ocitl v jeho domě. Najednou se z hlavní místnosti vytratil a

poté se ve dveřích objevil úplně nahý. Okamžitě jsem pocítil strach a nutkání utéct. Jsem si jistý, že to můj anděl mě od těch dveří odehnal co nejrychleji. Několikrát jsem od té doby děkoval Pánu za to, že mě uchránil od dost možná děsivého zážitku, který by Satanovi umožňoval ještě více mě pokoušet skrze prohloubený pocit viny a hanby.

Moje zážitky z dětství byly oproti zážitkům jiných dětí ještě dosti mírné. Jsem hluboce vděčný za to, že jsem jako dítě nebyl vystaven pornu. Krom těchto dvou zkušeností, které jsem zmínil, jsem měl vyrůstání bezstarostné. Se svými zážitky se mi svěřili i jiní. Moje srdce truchlí za to, s jakými špatnostmi se setkali v tak útlém věku. Dětskou mysl to zvrátí na cestu temnoty a Satan takovými vzpomínkami neustále obtěžuje a zotročuje duši.

Satan se neustále snaží stáhnout duše do jámy pekelné. Na počátku svého dospívání jsem v lese s dalším kamarádem poprvé zahlédl pornografický časopis. Jeden z těch obrázků, které jsem viděl před čtyřiceti lety, si dokážu okamžitě vybavit, jako bych ho viděl včera. Pociťoval jsem podivnou směs fascinace a obav. Cítil jsem nutkání nechat ho tam a pokusit se na vše zapomenout. Moje křesťanská výchova mi vstúpila, že takové věci jsou špatné. A tak jsem v duchu začal bojovat o to, abych takovým věcem odolával. Mám za to, že jsem na tom lépe než jiní, protože můj kontakt s těmito věcmi byl až do doby mého dospívání tak omezený.

Po setkání s tímto časopisem mi Satan ukázal lesklé časopisy v trafikách. Vždycky ležely vystavené skoro vepředu v úrovni očí, kde na ně bylo vidět. Ve svých patnácti letech mě takové obrazy přitahovaly. Novorozenecký pocit útěchy ze spočinutí na matčině hrudi se v dospívání přetváří v pocit útěchy a potěšení při dívání se na ženské tělo. Vzhledem k tomu, jak úchvatně je stvořené a tvarované, fungují jeho křivky na mozek dospívajícího chlapce jako silný magnet.

Kdyby takový chlapec neměl dostatečnou průpravu z Písma, aby se takovým věcem dokázal vyvarovat, jistě by nebyl příliš schopen odolat zvědavosti a na ženské tělo se nedívat, takže by mu Satan mohl naplnit mysl všemožnými hanebnými představami skýtajícími „útěchu“. Vše se

přítom odehrává v prostředí, kam běžně chodí do školy a kde je tlačěn do toho, aby byl ostatními přijímán. Pokud by jej měl čekat posměch, ponižování či nálepka někoho, kdo se k ničemu neodváží, instinktivně ho to vede k hledání útěchy a pocitu bezpečí. Dochází k přeměně podnětů z prvních let života, takže v rozkvětu puberty získává pojem útěcha novou vrstvu v podobě sexuality. V tomto smyslu nikdy nedojde k odstavení chlapce od prsu. Je k němu pevně přisátý a zotročený potřebou hledat útěchu skrze něj. Toto nezřízené otroctví však vede ke ztrátě rozumného uvažování i zábran. Odstraníme-li ze slova „prsa“ písmeno R, dostaneme „psa“ (v angličtině je to breast-beast, neboli prsy-zvíře).

Důkladné odstavení od prsu v emočním smyslu znamená to, že chlapec dospívá s porozuměním tomu, co znamená mít vedoucí pozici a odpovědnost za péči a starání se o svou ženu a děti. Odstavení v tomto smyslu znamená jak nacházení útěchy a pocitu bezpečí v Bohu, tak i sdílení této útěchy se ženou a dětmi. V tomto kontextu se žena stává prostředkem ke zdroji útěchy, kterou Bůh poskytuje. Tomuto duchu útěchy přidává na síle a stává se tak pomocnicí neboli utěšitelkou takovou, jakou byla stvořena.

Satan se dobře připravil na to, aby se skrze mé zážitky z dětství pokusil zotročit mou mysl a můj krátký kontakt s časopisy vyústil v zájem o filmy. Snímky z doby 80. let 20. století byly poněkud diskrétnější a méně zhoubné než to, co se vysílá dnes, ale dívat se na romantický film a nechat si přitom do mysli vstřelit náznak postelové scény mělo značný dopad i tak. Satan se takto snaží dostat sexuálních obrazů do mysli co nejvíce. Později je pak odtud může vyvolávat a pokoušet nás jimi.

V této době jsem žil asi 60 minut cesty od Surfařského ráje. To je jedna z předních turistických destinací v Austrálii – zlatavé pláže a spousty dívek v bikinách. Na tu pláž jsem často chodíval, abych nasál výhled a zvuky kolem sebe. Satan mi i tentokrát naplňoval mysl všemožnými fantaziemi, které kazí duši a zesilují v člověku pocit odsouzení.

Veškeré vystavování se těmto vlivům vytváří tlak na hledání naplnění. Skrze jednoho z mých kamarádů jsem byl opět vystaven masturbaci.

Statistiky z nedávné doby vypovídají o tom, že s tímto někdy experimentovalo 80% dospívajících mladších 18 let. U ženského pohlaví se udává nižší číslo, zhruba 48%.²⁸ Tento trend se však očividně zvyšuje. Podle novějších a širěji zaměřených výzkumů se této praktice oddává 92% mužů a 76% žen. Dlouhodobě má pak tato praktika negativní vliv na partnerské vztahy.²⁹ Tyto statistiky jsou pochopitelně založeny na světské populaci, avšak v církvi nebývají o mnoho nižší.

Pro někoho, kdo byl vychováván v křesťanské rodině, tuto aktivitu doprovází silný pocit odsouzení. Někdy v této době jsem pocítil obrácení ke Kristu a zanedlouho jsem nad touto praktikou na celé čáře zvítězil. Mnozí lidé včetně křesťanských pastýřů se tuto aktivitu snaží obhájit jako normální chování, ale když Bůh mluvil k Adamovi a Evě, neřekl jim, že mají ze svého těla dostat potěšení co nejvíce. Mysl je trénována k tomu, aby si užívala krátkodobé koloběhy potěšení, které ji ve výsledku zamlžují. Jedná se o hanobící a duši ničící praktiku, pomocí které Satan zotročuje lidi a dovádí je k závěru, že bez této prakticky nemohou žít.

Radil jsem se s lidmi, kteří zápolí s pocitem viny pramenícím z konání těchto věcí. Překonat pocit viny a odsouzení spojený s touto praktikou, to vyžaduje naprostou důvěru ve Slovo Boží. Pokud zápolíte s tímto problémem, je to známkou hlouběji zakořeněného pocitu nicotnosti a hledání útěchy skrze uvolnění přirozených chemikálií, které mysl a tělo ukonejší pouze krátkodobě. Člověku pak připadá, že nemá kontrolu nad vlastním myšlením a konáním, a jeho duši ovládne vše přemáhající pocit odsouzení. obraťte se na Krista, vašeho Utěšitele, a věřte v Otcovu lásku k vám. Důvěřujte, že to On vám poskytne vztahy a intimitu, jakou potřebujete. Důvěřujte Bohu, že naplní všechny vaše potřeby, a On tak učiní. Učinil tak i pro mne, když jsem přísliby ze Slova Božího vzal za své. Jsem nanejvýš vděčný svému Spasiteli, že to trvalo jen krátkou dobu během mého dospívání, a poté jsem došel záchrany.

²⁸ <https://jamanetwork.com/journals/jamapediatrics/fullarticle/1107656>

²⁹ <https://www.prnewswire.com/news-releases/worlds-largest-masturbation-survey-uncovers-how-traditional-views-of-masculinity-prevent-men-from-having-fulfilling-sex-lives--relationships-300638644.html>

Svět vám bude namlouvat, že nejde o nic špatného a že je to naprosto normální a přirozené, dokonce i zdravé – ti, kdo naslouchají Božímu duchu, však vědí, že to není pravda. Jde o hledání útěchy na nesprávném místě a to duši nikdy neuspokojí.

Než většina lidí dosáhne dospělosti, Satan jim dokáže přivodit hned několik ostudných vzpomínek, co se týče sexuality. V případě křesťana nepřítel využívá tyto zážitky z minulosti vepsané do duše k tomu, aby sexuální touhu ještě více zintenzivnil.

Hřích využil příležitosti, které se mu dostalo skrze to přikázání, a probudil ve mně veškerou žádostivost; bez Zákona je totiž hřích mrtev. Římanům 7:8

Tím začíná nekonečný koloběh odsuzování.

1. Pohled na ženu zafunguje jako spoušť.
2. Začíná si představovat myšlenky a věci spojené se sexem.
3. Cítí se odsouzený a bez naděje, což způsobuje úzkost a stres.
4. Tělo ve stresovém stavu vyžaduje úlevu.
5. To způsobuje o to silnější myšlenky na sex a pocity s nimi spojené.
6. Prosba k Bohu, avšak tyto myšlenky neustanou nebo ustanou jen nakrátko.
7. Pokušení na základě svých myšlenek konat.
8. Prosba k Bohu o další pomoc.
9. Myšlenky nakonec ustoupí, jen aby se znovu zopakovaly při příštím kontaktu s ženou, vyobrazením či videem.

Ještě horší jsou případy, kdy jdete s těmito pocity odsouzení spát a poté se stanete obětí útoku během snění. Zdá se vám o pohlavním styku a když se probudíte, vaše tělo reaguje takzvaným *mokrým snem*.³⁰ Když se toto stane křesťanovi, často se cítí naprosto ponížěn vinou a v depresi. Jedná se o součást nekonečného boje, který Satan a jeho andělé vedou proti lidem. Mnohé ženy o těchto věcech dobře vědí, protože jejich muži

³⁰ Not all *wet dreams* are sexually triggered and not all men experience them.

se tím neskrývají a možná jsou na to dokonce hrdí, zatímco křesťan cítí vinu a existuje u něj větší pravděpodobnost, že se to pokusí tajit.

Někteří muži se s problémy v této oblasti svěřují. Pro jiné může být tento poznatek naprosto překvapivý, ale taková už je realita světa, v němž žijeme. Takové jsou holé fakty bitev, které muž ve svém životě vede proti své hříšně tělesné podstatě.

Jen málo mužů o tom mluví, takže nám ve výsledku v této oblasti chybí rozmluva, rady a výpovědi jiných. Mnozí se často ve výsledku cítí naprosto zdrcení, aniž by o tom věděl kdokoliv jiný. To se naštěstí začíná měnit díky webovým stránkám jako *yourbrainonporn.com* a hnutí *nofap.com*, které pomohly některým z těch, kdo byli v mé pastýřské péči.

V reálu je atmosféra v mnoha církvích vyumělkovaná – navenek samé rozesmáté tváře, ale uvnitř velké obtíže. Kvůli tomu, že se mnozí nedokážou tímto problémem zabývat bez toho, aby odsuzovali toho, jenž jím trpí, nedaří se jim objevit způsob, jak porazit tohoto draka v podobě hříšné touhy, který se neustále snaží stáhnout člověka do pekla.

Když se jakožto křesťané cítíme odsouzeni v důsledku našeho hříchu, pocit viny narůstá a s ním i pociťovaná úzkost. Je to jako dívat se přes okraj útesu a přitom se děsit pádu. Když se strach stane dostatečně velkým, takový člověk zavravorá a spadne. Mysl uvykne postoji, že hřích je nevyhnutelný, a když je pak muž při své myšlenkové bitvě o sexualitu ovlivněn myšlenkou na ženu, vzrůstá také jeho úzkost a spolu s ní i pokušení.

Hřích využívá Boží zákon k vytváření palčivého pocitu odsouzení. V onu kritickou chvíli, kdy je muž pod vlivem takového podnětu, se může buď v duchu děsit pádu v podobě spáchání cizoložství či smilstva, nebo se rozhodnout věřit, že Boží milost mu pomůže. O tomto tématu budeme pojednávat nyní – jak tomuto drakovi uniknout.

10. Jak uniknout drakovi

Když se člověk stane křesťanem, posedlost sexem může paradoxně ještě zesílit. Předtím, než byl křesťanem, kvůli své sexuální touze téměř či vůbec nezažíval pocit odsouzení, neboť v mysli neměl Boží zákon, na jehož základě by takový pocit vznikal. Jak vysvětluje apoštol Pavel:

Já jsem kdysi žil bez Zákona; když však přišlo přikázání, hřích ožil. Římanům 7:9

Když si člověk začne být tohoto zákona vědom, zvýší se i povědomí o vlastní hříšnosti. Pokud neporozumí evangeliu správně, může u něj dokonce vzniknout posedlost vůči problému, se kterým se potýká. Takový sled událostí je normální.

Do toho vstoupil Zákon, aby se provinění rozhojnilo. A kde se rozhojnil hřích, tam se nadmíru rozhojnila milost. Římanům 5:20

Jakmile se muž držící se tohoto zákona setká s podnětem v podobě pohledu na ženu, má přirozeně sklon cítit se odsouzený. Tento pocit odsouzení ve skutečnosti sexuální touhu ještě zvyšuje, protože odsouzení samo o sobě žádnou cestu k úniku neskýtá. Pocit odsouzení duši neosvobodí. V takových chvílích je nutno pamatovat na následující biblické texty:

Vždyť Otec ani nikoho nesoudí, ale všechen soud svěřil Synu... Jan 5:22

Vy soudíte podle těla; já nesoudím nikoho. Jan 8:15

Otec a jeho Syn nikdy nikoho neodsoudili za to, že upadl do sexuálního pokušení. Bible to krásně ilustruje na příkladu ženy, která byla přistižena při cizoložství.

Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed a řekli mu: „Učitelé, tato žena byla přistižena při činu cizoložství. V Zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?“ Těmi slovy ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš

se však sklonil dolů a psal prstem po zemi. Když se ho nepřestávali ptát, vzpřímil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať na ni první hodí kámen.“ A opět se sklonil a psal po zemi. Když to uslyšeli, vytráceli se jeden po druhém, zahanbeni ve (svém) svědomí, starší nejprve, až tam zůstal on sám a žena, která byla uprostřed. Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kde jsou tvoji žalobci? Nikdo tě neodsoudil?“ Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od této chvíle již nehřeš.“ Jan 8:3-11

Tato žena byla přistižena přímo při cizoložství. Zcela očividně byla vinna – jak se však o tom mohli dozvědět ti muži, tedy pokud ji do této situace sami nedostali? Jak dlouho se dívali, než ji odvěkli s sebou? Byli ještě provinilejší než ona, přesto ji však ve svém pokrytectví přivedli před Ježíše, aby ji odsoudil. Ježíš v tomto svém rozsudku nevyřkne jediné odsuzující slovo vůči komukoliv z nich. Pouze na zem píše biblické pravdy vztahující se k jejich situaci, aniž by na ně přímo ukázal.

Co nám způsobuje pocit odsouzenosti?

A jestli někdo uslyší má slova, a nezachová je, já ho nesoudím. Nepřišel jsem, abych svět soudil, ale abych svět zachránil. Kdo mne odmítá a nepřijímá moje slova, má svého soudce. Slovo, které jsem pověděl, to ho bude soudit v poslední den. Jan 12:47-48

Co přesně Ježíš řekl?

„Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nezcizoložíš.‘ Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu tak, že po ní zatouží, již s ní zcizoložil ve svém srdci. Matouš 5:27-28

Většina lidí na světě ví o tom, že se slovo Boha i Jeho Syn vyslovují proti cizoložství. Ježíš však nikoho nesoudí za to, že tyto skutky koná. Pocit odsouzení pramení z vlastního svědomí takového člověka. Pozorně si povšimněte těchto slov:

Když to uslyšeli, vytráceli se jeden po druhém, zahanbeni ve (svém) svědomí... Jan 8:9

Ježíš se jasně vyjádřil k tomu, jak rozsudek či soud probíhá.

„Nesudíte, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno. Matouš 7:1-2

Kdo přijme skutečnost, že Bůh mu jeho hříchy odpouští, ten přestane sám sebe odsuzovat. Pokud však budeme nadále odsuzovat ostatní, znamená to, že jsme neporozuměli odpuštění a jakou měrou měříme druhé, tak bude měřeno i nám. Ježíš to rozebírá následovně:

Onen otrok padl na zem, klaněl se mu a říkal: „Měj se mnou trpělivost, pane, a všechno ti vrátím!“ I slitoval se pán onoho otroka, propustil ho a dluh mu odpustil. Ale když onen otrok vyšel, našel jednoho ze svých spoluotroků, který mu byl dlužen sto denárů; popadl ho a začal ho škrtil, říká: „Zaplat, co mi dlužíš!“ Jeho spoluotrok padl k jeho nohám a prosil ho: „Měj se mnou trpělivost, a zaplatím ti.“ On však nechtěl, ale šel a uvrhl ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. Když jeho spoluotroci uviděli, co se přihodilo, velmi se zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. Tehdy si ho jeho pán zavolaal a řekl mu: „Otroku zlý, celý ten dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě poprosil. Neměl ses také ty smilovat nad svým spoluotrokem, jako jsem se i já smiloval nad tebou?“ A jeho pán se rozhněval a předal ho mučitelům, dokud mu nezaplatí celý dluh. Tak i můj nebeský Otec učiní vám, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru jeho přestoupení. Matouš 18:26-35

V tomto příběhu je někomu prominut velký dluh. Znázorňuje to, jak Bůh štědře odpouští každému z nás naše hříchy. Tento muž však šel a odsoudil jiného, který mu dlužil něco nepatrného. Ježíš nám říká, že když nebudeme odpouštět ostatním, zjistíme, že upadáme zpět do žaláře našeho vlastního odsouzení. To, co Bible nazývá „hněvem Božím“, vyjadřuje princip, na jehož základě Bůh umožňuje lidem čelit následkům vlastních rozhodnutí v případech, že se od něj odvrátí.³¹ Náš Otec má

³¹ Viz kniha *Skutky našeho laskavého Boha* kapitola 13.

velkou touhu zachránit nás z našich falešných představ o něm, ale mnozí lidé pravdu o Bohu odmítnou a kvůli tomu trpí nedozírnými následky. To, jak soudíme druhé, ovlivňuje to, jak v našich představách soudí Bůh. Čím víc budeme ostatní soudit, tím více se budeme soužit pocitem odsouzení nad naší vlastní hříšnou povahou.

Abychom unikli tomuto drakovi sexuální tužby, musíme důvěřovat našemu Otci v nebesích, že nás neodsoudí. Důkaz toho, že je nám odpuštěno, získáme tehdy, odpustíme-li všem, kdo se prohřešili vůči nám.

A odpusť nám naše viny, jako jsme i my odpustili těm, kdo se provinili proti nám. Matouš 6:12

Když odpustíme ostatním, naše paže je posílena, aby se natáhla pro milost ve chvílích, kdy zažíváme pocit odsouzení vůči nám samotným. Dojdeme-li do bodu, kdy pro své hříšné myšlenky cítíme zatracení, obrátíme se na Ježíše, svěříme se jeho milosrdenství a budeme věřit, že nám sešle svou přízeň. Tím si ulevíme od úzkosti a tak zeslabíme svůj sklon k posedlosti.

V tomto sledu událostí nemáme šanci dospět pocitu spravedlnosti skrze skutky. Dojdeme-li k pocitu naprosté bezmoci, obrátíme se na Ježíše a budeme důvěřovat, že nás spasí. Opakuje-li se tento proces znovu a znovu, duše se pokořuje stále více, ale o to více se stále prohlubuje i naše důvěra v Něj.

Když jsem jednou seděl v letadle na dlouhé cestě do zahraničí, upoutal můj zrak záblesk světla ze susedova sedadla. Kdo občas létá, ví, že na každém sedadle se nachází obrazovka, na níž lidé sledují všemožné nemravnosti, násilí a další pošetilé věci. Po několika hodinách letu, kdy byla hladina kyslíku v ovzduší nižší než obvykle a já se cítil unavený, byla moje mysl méně připravená čelit pokušení. Tento záblesk světla zaujal můj zrak asi po devíti hodinách letu a já se za ním instinktivně otočil. Na zlomek vteřiny jsem tak spatřil velice explicitní vyobrazenou sexuální scénu z nějakého filmu. Ten obraz se mi v tu chvíli zanořil hluboko do mysli a Satan to okamžitě věděl, takže na mě začal vyvíjet tlak v podobě všemožných nesprávných představ. Do duše se mi začal plížit smutek a

pocit odsouzení. Modlil jsem se k Ježíšovi o pomoc a sílu. Ta bitva však v mé mysli zuřila dál. V tu chvíli jsem se rozpomněl na to, že můj Otec v nebesích mě neodsoudil. Zbývalo jen odevzdat vlastní soudy nad sebou samým Otci a přenechat je jemu. Je to však obtížnější, než jak to může znít.

Jakožto dospívající chlapec jsem byl velice soutěživý. Bavilo mě hrát tenis. Někdy, když jsem netrefil ránu, míval jsem na sebe velký vztek. Ostře jsem se soudil za své neúspěchy tím, že jsem sám sobě ušetřil sérii nadávek. Smysl pro sebeodsuzování jsem měl značně rozvinutý. Když jsem se však dál učil o evangeliu, ve svých soudech vůči sobě samotnému jsem se zmírnil a více jsem důvěřoval svému Spasiteli.

Zanechat souzení sebe sama a přenechat ho úsudku Otce, který nesoudí nikoho, to vyžadovalo značný boj. Musel jsem si osvojit Slovo Boží a mít víru v to, že jsem jeho milovaný syn vykoupený Kristovou krví. Kdykoliv jsem ve svých pocitech zaznamenal sklon se za něco odsoudit, na tuto pravdu jsem se ve své mysli soustředil. Kotva se tak zasekla o pevnou skálu, na níž jsem se udržel. Důvěřoval jsem Ježíšově lásce. Vichry pokušení duly dál, ale přišly o svou sílu a já věděl, že se bouře brzy přežene a v Ježíšově náruči jsem v bezpečí. Drakovi jsem i tentokrát uniknul.

Víra ve Slovo Boží se utváří v prostoru mezi vědomým rozhodnutím důvěřovat Božímu Slovu a zklidněním pocitů, které zůstávají rozvířené. Pokud k odstranění veškerého pokušení dojde náhle, víra se v tom případě nevytváří.

Nenechte se těmito Satanovými útoky odradit. Čím blíže jsme Kristu, tím více jsme si vědomi naší hříšné povahy. Čím více důvěry v Krista máme, tím více nám může zjevit skutečnou míru naší hříšnosti. Je to nezbytný proces, který předchází opravdovému uzdravení.

Tyto zážitky vyprávím proto, že jako mladý muž potýkající se s těmito obtížemi jsem měl za to, že postarší muži ve víře nic takového nezažívají, neboť o takových věcech téměř nebo vůbec nemluví. V tuto chvíli bych chtěl oslovit zejména mladé muže s tímto sdělením – nejste ve svém boji sami. Máte starostlivého Otce a laskavého Spasitele, kteří jsou vám vždy

připraveni pomoci. Nikdy vás neodsoudí a vždy odpouští. Věřte tomu a naučíte se tak větší důvěře v Boží milosrdenství.

Také mezi sebou máte starší muže, kteří chápou, co prožíváte. Chceme vám být zdrojem pomoci a povzbuzení. Věřím, že náš Otec v nebesích nás přemění v muže, kterými nás vyzval být, a my tak budeme mít dostatečně pevnou mysl a srdce na to, abychom naplňovali potřeby a touhy žen kolem nás. Ty kvůli naší hříšné povaze velice trpí. Můžeme se změnit, přestat hledat útěchu především u nich a čerpat ji místo toho u našeho skutečného Utěšitele, aby se ženy v našich společenstvích mohly v naší péči cítit v bezpečí, milované a svobodné.

Všechny tyto zážitky vyprávím z pohledu muže. Nejsem plně oprávněn rozebírat, jaká pokušení zažívají ženy a jak je v rámci svých vztahů překonávají. Víím, že ženy na sebe rády strhují pozornost mužů, kteří je přitahují. Víím, že Satan by nejraději ženy zdrtil pocitem nicotnosti. Často vám namlouvá, že nejste dostatečně pohledné a že o vás žádný muž nebude mít zájem. Vdané ženy svádí, aby neprojevovaly úctu svým manželům a snažily se je ovládat a manipulovat jimi. Všechny vás pokouší oblékat se svůdně, abyste si tak získali pozornost, na základě níž se budete cítit hodnotné. Pokouší vás k tomu, abyste se cítily nejistě a dávaly nadměrný průchod emocím, kdykoliv vztah neprobíhá tak, jak si myslíte, že by měl. Víím, že některé ženy vůči ostatním zažívají silné pocity odsouzení, když se věci neodehrávají tak, jak se jim zdá správné.

Jak už jsme si ukázali, značné odsuzování druhých vede ke značnému odsuzování sebe sama. Mnoho žen trpí pocitem nedostačující hodnoty a stávají se tak zranitelnými vůči prvnímu muži, který se k nim začne chovat mile. Jsou často zaslepené vůči predátorskému jednání mužů a ve výsledku mnohdy utrpí velmi bolestivé zážitky. Víím, že mnoho žen zažívá pocity naprostého zneuctění a nicotnosti na základě toho, co po nich muži v jejich životech požadují nebo i vynucují v rovině sexu.

Ženám bych chtěl říct toto – přeji vám, ať zažíváte svobodu a radost pramenící z toho, že uniknete drakovi díky útěše, kterou naleznete v našem Otci skrze Krista. Váš Otec by vás nikdy nežádal o to, abyste se ponižovaly nebo si dobývaly pozornost vyzývavým oblékáním. Veliké

množství žen se nechá muži zneužívat, protože nedokážou uniknout pocitům vlastního odsouzení či toho, že si to vlastně zaslouží, neboť se cítí bezvýznamné.

Váš Otec vás nikdy neodsuzuje a stejně tak ani Ježíš. **Velice vás milují a v jejich očích jste vzácné.** Možná si občas říkáte, proč musíte kráčet po tak temných cestách, nicméně mějte na paměti tento slib:

Napjatě jsem očekával na Hospodina a on se ke mně sklonil a vyslyšel mé volání o pomoc. Vytáhl mě z hlučící jámy, z blátivého bahna a postavil mé nohy na skálu, upevnil mé kroky. Do úst mi vložil novou píseň, chválu našemu Bohu. Mnozí to uvidí, pojme je bázeň a budou doufat v Hospodina.
Žalmy 40:2-4

Každý máme své zkoušky a obtíže. Modlím se za vás, dámy, abyste si vzaly k srdci Slovo Boží a měly víru, že náš Otec vás neodsuzuje a nikdy neodsuzoval. Důvěřujte v jeho milosrdenství a uchopte milost Kristovu, abyste měli toho tichého a mírného ducha, který má v očích Boha tak velkou cenu.

11. Stvoř mi čisté srdce

Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha. Žalmy 51:12

Tato slova David vyřknul poté, co tak zlovolně upadl do cizoložství s Batšebou.

Navečer se stalo, že David vstal z postele a procházel se na střeše královského paláce. Ze střechy uviděl ženu, jak se umývá. Byla to žena velmi hezkého vzhledu. 2. Samuelova 11:2

Nevím, jak vy, ale když se já jdu koupat, zpravidla se předem ujistím, zda na mě není odněkud vidět. Je možné, že Batšebu tohle nenapadlo. Byl pozdní večer, kdy by lidé už měli spát, a možná tak měla za to, že v takovou hodinu nikdo nebude vzhůru a tak ji nezahledne. I tak je však zajímavé, že se šla koupat zrovna tehdy.

David poslal posla poptat se na tu ženu. Posel řekl: To je přece Batšeba, dcera Elíamova, žena Chetejce Urijáše. David poslal posly a nechal ji přivést. Když k němu přišla, spal s ní; právě se očistila od své nečistoty. Pak se vrátila domů. Ta žena otěhotněla a dala Davidovi oznámit: Jsem těhotná. David vzkázal Jóabovi: Pošli mi Chetejce Urijáše. Nato Jóab poslal Urijáše k Davidovi. 2. Samuelova 11:3-6

Na to, čeho se David dopustil vůči Chetijci Urijášovi, je odporné pomýšlení. David spáchal v přesném sledu vše, čím se muž stává hanebným.

Neboť zevnitř ze srdce lidí vycházejí zlé myšlenky, smilstva, krádeže, vraždy... Marek 7:21

Ve chvíli, kdy se David ze střechy dívá na tuto krásnou ženu, zaplaví jej zlé myšlenky. „Je pozdě v noci a nikdo se nic nedozví. Ta žena je tak neuvěřitelně krásná, musím ji mít.“ To vedlo k cizoložství a posléze i k vraždě. Je možné, že David zažíval pocit méněcennosti, protože již nebyl s ostatními muži na výpravách a nevyhrával bitvy ve jménu Izraele?

I stalo se na přelomu roku, **v době, kdy králové táhnou do boje**, že David poslal Jóbaba a s ním své otroky i celý Izrael, aby ničili syny Amónovy a oblehli Rabu. Ale David zůstal v Jeruzalémě. 2. Samuelova 11:1

Je možné, aby muž čerpal pocit významu z toho, že dobývá jiné národy a vystupuje jako silný ochránce svého lidu? Místo aby hledal útěchu u Hospodina, obrátil se ve snaze o útěchu k cizí ženě. Nepomyslel snad na slova Písma? Zapomněl na jasně stanovené tresty, které podle zákona čekaly na ty, kdo se dopustí cizoložství? Nepomyslel snad na to, jaké následky to bude mít pro jeho rodinu i celý národ?

Zdá se, že nic takového v jeho rozhodování roli nehrálo. On je král, může si brát, co se mu zlíbí a jemu se zlíbila tato krásná žena nehledě na to, že kvůli tomu dal zabít jejího manžela a odsoudil k zatracení celý svůj národ. Došlo mu v tu chvíli, že jeho čin může stát život jeho čtyři syny a že tím bezmála přijde o celé své království? Mohlo by se zdát, že David ani Batšeba té noci neuvažovali jasně. David byl však ve svých skutcích mnohem pošetilejší, neboť jednal z pozice krále celého národa. Čím vyšší postavení ve společnosti člověk má, tím větší dopad budou mít jeho činy na ostatní.

Po tomto setkání se kolem Davida rozhostilo prostředí prosycené vášní, cizoložstvím a pocitem viny. Ovlivnilo to i muže v jeho okolí? Zesílilo tím i jejich pokušení? A co ti, které poslal, aby mu Batšebu přivedli, a kteří tak o tomto činu věděli? Mohli si králův čin vyložit jako ospravedlnění vlastních skutků a začít jednat podobně?

O žádných námitkách ze strany Batšeby se zde nepíše. Možná si řekla něco jako – kdo jsem, abych odporovala králi? Zároveň mohlo takové setkání vypadat jako něco, o čem každá dívka sní. Možná si představila, že by se mohla stát princeznou či dokonce královnou celého Izraele. David byl koneckonců pohledný, mocný a udatný muž. Jaké pocity může v ženě vzbudit představa jeho pozornosti? Může se tím osamělá žena, které schází útěcha, nechat svést?

David řekl poslovi: Řekni Jóbabovi toto: Nebuď kvůli tomu skleslý. Vždyť meč požívá hned toho, hned onoho. Zesil svůj

boj proti městu a zboř ho. Takto ho posilni. Když Urijášova žena uslyšela, že její muž Urijáš je mrtev, oplakávala svého manžela. Když pominuly smuteční obřady, David pro ni poslal a vzal ji do svého domu. Stala se jeho ženou a porodila mu syna. To, co David spáchal, však bylo v Hospodinových očích zlé. 2. Samuelova 11:25-27

Když David počal toto dítě, jaké prostředí tím kolem sebe vytvořil? Přemýšlel vůbec nad tímto dítětem a nad tím, jak se mu bude v životě dařit? Šlo o okamžik největšího daru, nebo naopak největšího uzurpování pro vlastní zájem? A když byl Urijáš zabit, jaké prostředí měla kolem sebe Batšeba? Svého manžela oplakávala, nepřála si jeho smrt. Byl to statečný a čestný muž. Zármutek nad jeho smrtí ji musel hluboce zasáhnout; jistě se sama sebe ptala, proč jen králi dovolila si ji podmanit. Veškerý tento zármutek a pocit viny se stal tomuto dítěti odkazem. Lze se pak vůbec divit, že zemřelo?

Pak Nátan odešel domů. Hospodin postihl dítě, které porodila Urijášova žena Davidovi, takže těžce onemocnělo. 2. Samuelova 12:15

David však viděl, že jeho otroci si něco šeptali, a pochopil, že dítě zemřelo. Proto se David svých otroků zeptal: Dítě zemřelo? Odpověděli: Zemřelo. 2. Samuelova 12:19

Jak Bůh postihl toto dítě nemocí? Sám David na to znal odpověď, když psal tento Žalm:

Hle, kdo počal špatnost, otěhotněl trápením a porodil klam. Vykopal cisternu a vyhloubil ji, a upadl do jámy, kterou udělal. Jeho trápení se mu vrátí na hlavu a na temeno mu padne jeho násilí. Žalmy 7:15-17

Bůh tomuto dítěti neučinil nic jiného, než že umožnil, aby se dostaly ke slovu následky zlého skutku. Davidovo trápení se mu vrátilo na hlavu v podobě úmrtí jeho dítěte. Výzkumy prokázaly, že když je žena ve

stresu, při kojení svému dítěti dodává nižší hladinu imunoglobulinu.³² Z některých studií vyplývá, že pokud je matka ve velkém stresu, její mateřské mléko bude obsahovat více kortizolu. Ten pak v dítěti vyvolává vztek, strach a podrážděnost, obzvláště v případě dívek.³³

Je možné, že vinou stresu, který celou tu dobu Batšeba prožívala, se snížila imunita dítěte, které s Davidem počala?

Když za Davidem přišel Nátan, Davidův pocit odsouzení na něj bezpochyby dopadl s celou svou vahou. Nátan jej pokáral a sdělil mu toto nepříjemné poselství.

Dal jsem ti dům tvého pána a ženy tvého pána do tvého klína. Dal jsem ti dům izraelský a judský. A kdyby to bylo málo, přidal bych ti to či ono. **Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem a spáchal jsi zlo v jeho očích? Chetejce Urijáše jsi zabil mečem a jeho manželku sis vzal za ženu; zabil jsi ho mečem synů Amónových.** Nyní se meč navždy neodvrátí od tvého domu za to, že jsi mnou pohrdl a vzal sis manželku Chetejce Urijáše, aby byla tvou ženou. Toto praví Hospodin: Hle, já dám povstat proti tobě zlu z tvého domu. Před tvýma očima vezmu tvé ženy a dám je tvému bližnímu. Bude s tvými ženami spát za denního světla. Ty jsi to sice spáchal tajně, já však to učiním před celým Izraelem a za denního světla. David řekl Nátanovi: Zhřešil jsem proti Hospodinu. Nátan Davidovi odpověděl: Hospodin také odňal tvůj hřích, nezemřeš. Ovšem protože jsi touto věcí tolik znevažil Hospodina, **syn, který se ti narodí, jistě zemře.** 2. Samuelova 12:8-14

V obranné hradbě, kterou kolem něj Bůh vystavěl, si David vytvořil trhlinu. Nemohl tak být Bohem chráněn jako dosud. Hospodin zde představuje dva důležité principy, jež souvisejí i s Božským vzorcem,

³² <https://womensmentalhealth.org/posts/psychological-distress-mother-may-affect-levels-immunoglobulins-breast-milk/>

³³ <https://www.independent.co.uk/news/science/breast-milk-contains-natural-stress-hormone-9129336.html>

který jsme zmínili dříve.³⁴ Prvním je to, že zdroj je neviditelný a prostředek nebo kanál viditelný. Druhým je to, že prostředek (kanál) slouží jako umocnění zdroje.

David si manželku svého bližního přivlastnil tajně a neviděně. Jeho syn Abšalóm si však přivlastnil otcovy ženy nepokrytě, všem na očích. Poradil mu to Batšebin děd Achítofel:

Abšalóm řekl Achítofelovi: Poradte se, co máme dělat. Achítofel Abšalómovi odpověděl: Vejdi ke konkubínám svého otce, které ponechal, aby pečovaly o dům. Když celý Izrael uslyší, že ses znelíbil svému otci, posilní se ruce všech, kteří jsou s tebou.” 2. Samuelova 16:20-21

Achítofel byl jedním z Davidových předních rádců. Když si David nechal přivést jeho vnučku a dopustil se s ní cizoložství, do Achítofelova srdce to zaseló sémě pomsty. Ve své snaze Davida zničit málem uspěl. Stejně jako David zabil Urijáše prostřednictvím Joaba, Achítofel se pokusil zabít Davida prostřednictvím Abšalóma. A kdyby Abšalóm uposlechl jeho radu zcela, byl by i uspěl. Namísto toho však Bůh ve svém velkém milosrdenství Davida zachránil. Jediným aktem vášně David svému lidu přivodil trápení a smrt. Tento příběh je nám varováním. Kdyby David s Batšebou dokázali vytušit, co se stane, nikdy by takový skutek neučinili. David by se rozpomněl na slova Písma a vyhledal útěchu v modlitbě. Batšeba by se Davidovi vzepřela stejně jako Abigail s tím, že tento skutek by poškodil jeho královský majestát a byl by hříchem proti Bohu. V Bibli žádné námitky z její strany uvedeny nejsou.

Žalm, který David sepsal jako záznam svého zápolení s Bohem, je nebyvale dojemný. Když si představím někoho tak obtěžkaného vinou a zármutkem, jako byl David, a pomyslím na to, jakou víru musel mít, že věřil v odpuštění, vyvolává to ve mně úžasnou naději a vděčnost Bohu za jeho nepředstavitelné milosrdenství a přízeň. Mělo by to dodávat naději každému muži a ženě, kteří upadli do hříchu a cítí se lapeni v koloběhu odsouzenosti.

³⁴ Viz kniha *Božský vzorec života* dostupná na fatheroflove.info

Davidův Žalm, který napsal poté, co za ním přišel prorok po jeho styku s Batšebou:

**Smiluj se nade mnou, Bože, podle svého milosrdenství!
Podle svého hojného slitování vymaž má přestoupení!
Dokonale mě umyj od mého provinění** a od mého hříchu mě očisti. Já svá přestoupení uznávám, svůj hřích mám před sebou ustavičně. Proti tobě samému jsem zhřešil, udělal jsem to, co je zlé v tvých očích. A tak jsi spravedlivý, když mluvíš, jsi dokonalý, když konáš soud. Hle, byl jsem zplozen v nepravosti, matka mě počala v hříchu. Hle, ty máš zalíbení v niterné opravdovosti a vskrytu mi dáváš poznat moudrost. **Očisti mě od hříchu yzopem, a budu čistý, umyj mě, a budu nad sním bělejší. Dej, ať uslyším veselí a radost**, ať se zaradují kosti, kteréš zdeptal. Skryj svou tvář před mými hříchy a všechna má provinění vymaž. **Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha!** Neodvrhuj mě od své tváře, svého svatého Ducha mi neber! Vrať mi veselí ze své spásy a upevni ve mně šlechetného ducha. Žalmy 51:1-12

Nad vírou tohoto muže musím žasnout. Rozhodl se věřit v Boží milosrdenství. Svůj hřích neskrýval. Přiznal se k němu a přimknul se Boží lásce a laskavosti.

Také si lze povšimnout, že když Bůh k Davidovi mluvil skrze Nátana, řekl mu toto:

David řekl Nátanovi: Zhřešil jsem proti Hospodinu. Nátan Davidovi odpověděl: **Hospodin také odňal tvůj hřích, nezemřeš.** 2. Samuelova 12:13

Není snad v Zákoně psáno, že kdo se dopustí cizoložství, měl by být ukamenován?

Kdyby někdo zcizoložil s provdanou ženou, kdyby někdo zcizoložil s ženou svého bližního, jistě bude usmrcen — cizoložník i cizoložnice. Leviticus 20:10

Když bude muž dopaden, jak spí s provdanou ženou, ať oba zemřou — muž, který spal s ženou, i ta žena. Tak vyhled' zlo z Izraele. Deuteronomium 22:22

Účelem tohoto Zákona je to, aby člověk skrze uvědomění si svého hříchu začal činit pokání. Na příkladu Davida vidíme, že Bůh nechtěl, aby lidé umírali, ale chtěl po nich, aby se ke svému hříchu doznali. Ti, kdo se odmítli kát, měli být na základě trestného práva, jak je lidé chápali, potrestáni smrtí.

Kamenování bylo tradicí, kterou si Izraelité osvojili v Egyptě.³⁵ Bůh dokázal zakomponovat jejich principy trestu do Zákona, aby tak přiměl lid k pokání. Ani když na zem přišel Ježíš, nepřikázal, aby byla ta žena ukamenována. Omilostnil ji, stejně jako byl omilostněn David, když se dopustil cizoložství. Víme, že cizoložství je vážný hřích vzhledem k tomu, jaký trest s ním byl spojován. Bůh tedy poučil svůj lid o jeho vážnosti přiřazením trestu, o němž lidé věděli, že je závažný. Promluvil k nám naší vlastní řečí.

David Boha prosil, aby očistil jeho srdce. Sám o sobě se nedokázal zbavit ostudných vzpomínek na své činy. Nedokázal napravit svůj vztah s Bohem svépomocí. David tedy žádal o Svatého Ducha. Pouze skrze mocnou sílu Svatého Ducha můžeme hřích přemoci. Žádat o něj proto musíme každý den. Potřebujeme každodenní křest, který udrží naše srdce a mysl čisté. Budeme-li mít tu potřebu, budeme prosit Boha o přízeň každé ráno i večer. Budeme vnímat svou závislost na Bohu a mít důvěru, že nám v naší žádosti vyhová.

Tíží-li vás pocit odsouzení, vezměte si k srdci Slovo Boží a mějte víru, že Bůh pro vás učiní to, co sami nedokážete. Buďte trpěliví, neboť vyklíčení semene nějaký čas trvá. Pokud byste očekávali okamžitou změnu, pak budete zklamáni a předčasně se poddáte zoufalství. Spoléhejte na zaslíbení v Písmu. Pokud se cítíte hříšní a bezcenní, věřte v Boží milosrdenství a osvojte si jej. Bůh vás neodsoudí a vždy je připraven vás vyslechnout.

³⁵ Exodus 8:26

Někteří jste možná byli svědky něčeho hrozného a v rovině sexu jste zažili příšerné věci. Morálně odporné pocity jako by vás neopouštěly. Modlete se, jako se modlil David, a věřte, že Bůh k vám bude milosrdný. Svatý Duch obnoví vaše srdce a znovu vás učiní novými lidmi. Budete-li pokorně spočívat na hrudi Kristově a držet se jeho útěchy, dojdete proměnění a vaše srdce bude přetvořeno čisté. Pamatujte, že existuje nádherná fontána, z níž můžete čerpat dodatečnou sílu a tak odolávat pokušení – to je fontána Šabatu od Ducha Božího.

12. Božský vzorec hrudi

Bible nám říká, že Bůh vytvořil všechny věci skrze Ježíše Krista (Efezským 3:9). V krátkém rozmezí doslovných šesti dnů Syn Boží vytvořil celý tento svět a vše, co je v něm. Následně čteme:

Sedmého dne Bůh dokončil své dílo, které konal, a sedmého dne přestal s veškerým svým dílem, které konal. Genesis 2:2

Bůh a jeho Syn si šli po díle tvoření odpočinout. Kde Ježíš přebývá vzhledem k Otci?

Boha nikdo nikdy neviděl; vyjádřil ho on, jednorozený Syn, jenž je v Otcově náruči³³. Jan 1:18 MPCZ

[33] N. „klíně“, „objetí“, vl. „do Otcovy náruče“, předložka vyjadřuje směr; je to táž vazba jako „do náruče“ u L.16:22.

Po všem, co Boží Syn vytvořil jménem svého Otce, spočinul v Otcově náruči. Je v „lůnu“ (anglická verze Bible zde však používá výrazu „bosom“ neboli „hrudi“, pozn. přek.) Otcově. Zde použitý řecký výraz pro *lůno/hrud'* označuje přední část těla mezi pažemi. Může také znamenat záliv, jako například mořský záliv.

Stejně jako Evropané nosí věci v kapse, na Východě se nosí na hrudi. **Mít někoho na hrudi vyjadřuje laskavost, utajení či důvěrnost** (Gen. 16:5; 2. Sam. 12:8). O Kristu se říká, že byl „na hrudi Otce“, tedy **že jej nejdokonaleji znal a měl s ním nejbližší a nejdůvěrnější vztah** (Jan 1:18). Jan (Jan 13:23) při poslední večeři „spočíval v Ježíšově náruči“ (stejný výraz „bosom“ se zde používá pro „náruč“ jako pro „hrud“, pozn. přek.). **Náš Pán nosí své ovečky v náruči**, neboli o ně pozorně a něžně pečuje (Iza. 40:11). *Eastonův biblický slovník*

Lod', na které ztroskotal Pavel, se ocitla v „bosom“ [čti buzəm] neboli zálivu.

Když však nastal den, nemohli poznat, co je to za zemi; viděli jen nějaký **záliv** [G2859] s plochým pobřežím, k němuž zamýšleli s lodí najet, bude-li to možné. Skutky 27:39

Pavel byl v bezpečí v „bosom“ neboli náruči Krista, což symbolizuje zakotvení lodi v „bosom“ neboli zálivu. Fyzický záliv tak byl odrazem duchovní reality Kristovy ochrany vůči jeho synovi a apoštolovi Pavlovi. Příběh Pavlova ztroskotání tak dostává hlubší význam k rozjímání. Je to jako puzzle. Poskládat jednotlivé dílky dohromady sice chvíli zabere, ale tato snaha stojí za to.

V Bibli krále Jakuba se místo toho slova *záliv* vyskytuje slovo *říčka*. Místo, kde narazili na pevninu, bylo zároveň vstupem do nevelkého říčního koryta. Toto k tomu uvádí jeden z komentářů:

...ocitli se na místě setkání dvou moří — Smith se domnívá, že to označuje **kanál, ne více než devadesát metrů široký**, který se nachází mezi malým ostrovem Salmone a Maltou, takže představuje spojení mezi mořem v zálivu a mořem vnějším. *James, Faussett, Brownův komentář*

Měli tedy v úmyslu s lodí vplout do tohoto úzkého kanálu uvnitř zálivu.

Když pak nastal den, nepoznávali tu zemi, pozorovali však jakýsi záliv, mající *ploché* pobřeží, a rozhodli se, k tomu že **se pokusí lod' zahnat**. Sk 27:39 (MPCZ)

Aby se dostali do tohoto říčního koryta či toku, museli z lodě odejmout veškerá vesla a nadbytečné vybavení.

Odsekli kotvy a nechali je v moři. Zároveň rozvázali provazy u kormidel, zvedli proti větru přední plachtu a směřovali ke břehu. Skutky 27:40 (CSP)

Pavel a všichni na lodi byli zázračně zachráněni, přesně jak Pavel řekl, a to Bohu přineslo slávu. Existuje zde souvislost s jedním veršem v knize Izaiáš.

Pohled' na Sijón, město našich svátků, tvé oči uvidí Jeruzalém, klidný příbytek, stan, který se nepohne, jeho kolíky se nikdy nevytrhnou a žádný jeho provaz se nepřetrhne. **Nebot' tam pro nás bude vznešený Hospodin místem řek — velmi širokých kanálů — jímž nepoplyne loďstvo s vesly, ani jím nepropluje vznešená loď'.** Nebot' Hospodin je náš soudce, Hospodin je náš zákonodárce; **Hospodin je náš král, on nás zachrání. Tvoje lana jsou svěřena; neupevní správně stěžeň, nenapnou plachtu.** Tehdy bude rozdělena hojná kořist, i chromí zaberou lup. Izaiáš 33:20-23

V tomto úseku se mluví o Sijónu jakožto městu našich ustanovených svátků. Zde je to náš majestátní či vznešený Pán, kdo je jako široká řeka či proud. Vznešené lodě do této řeky vplout nemohou. Musejí svěsit lana, nenapínat plachty a nepoužívat vesla, přesto je Pán zachrání. Přesně tak se to stalo v příběhu Pavlova ztroskotání.

Pavel měl být dopraven do Říma, kde by se zodpovídal z obvinění, která na něj byla uvalena v Jeruzalémě. Tehdy se odvolal k Césarovi a nyní se nacházel na lodi, které velel římský setník Julius. Cestou je zastihl obzvlášť prudký vítr, známý pod názvem Euroklydon. Během této zuřící bouře museli odlehčit loď vyhozením lodního vybavení a dalších věcí, jenže bouře trvala dál a po pár dnech se posádka vzdala veškeré naděje na záchranu.

Protože s námi prudce zmítala bouře, začali druhý den vyházovat náklad a třetí den **vlastníma rukama hodili do moře lodní zařízení. Po mnoho dní se neobjevovalo ani slunce ani hvězdy a dorážela na nás nemalá bouře, nakonec se již ztrácela veškerá naděje, že se zachráníme.** Skutky 27:18-20

Bůh Pavlovi řekl, že se záchranu dočká. Ta nakonec přišla v podobě toho, že na lodi zůstali a vpluli do této řeky či kanálu, který se nacházel v „bosom“ neboli zálivu. Tento příběh je zde uveden jako rada pro nás, kdo žijeme v posledních dnech světa (1. Kor. 10:11). Tento vodní tok či řeka, která vytéká z Jeruzaléma, je popsána v 47. kapitole knihy Ezechiel.

Potom mě přivedl zpět ke vchodu do domu a hle, **odspodu prahu domu vyvěrala voda na východ; průčelí domu totiž mířilo na východ. Voda plynula zdola z pravé strany domu** jižně od oltáře. Vyvedl mě skrze severní bránu a vedl mě okolo směrem ven k venkovní bráně obrácené směrem na východ. A hle, voda crčela z pravé strany. Když ten muž vycházel k východu se šňůrou v ruce, odměřil tisíc loket a provedl mě skrze vodu; vody bylo po kotníky. Pak odměřil další tisíc **a provedl mě skrze vodu; vody bylo po kolena. Opět odměřil tisíc a provedl mě vodou po bedra. Potom odměřil další tisíc a byl tu potok, kterým jsem nebyl schopen projít**, protože voda vystoupila na úroveň vody k plavání, potoka, který se nedá přebrodit. A řekl mi: Viděl jsi přece, lidský synu. Vedl mě a přivedl mě zpět na břeh toho potoka. Když jsem se vrátil, hle, na jednom i druhém břehu potoka bylo velmi mnoho stromů. Pak mi řekl: **Tato voda vytékající do východní oblasti stekla do Araby. Pronikla až do moře, a když se vlila do moře, byla jeho voda uzdravena. I stane se, že každá živá duše, která se bude hemžit všude, kam pronikne potok, bude žít** a bude tam velmi mnoho ryb, neboť tam pronikla tato voda. Kamkoli potok pronikne, všechno bude uzdraveno a ožije. Ezechiel 47:1-9

Řeka vytékající z chrámu byla tím hlubší, čím dál od chrámu tekla. Kudy tato voda tekla, vše ožívalo. Co to všechno znamená? Proč Ezechiel píše o vodě, která vytéká z chrámu a je čím dál hlubší? Životodárcem je Ježíš a On je tím, kdo nám dává napít živé vody:

Kdo by se však napil z vody, kterou mu dám já, nebude nikdy žíznit, ale voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.“ Jan 4:14

V poslední, velký den svátku Ježíš vstal a zvolal: „**Žízní-li kdo, ať přijde ke mně a pije. Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra!**“ **To řekl o Duchu**, kterého měli přijmout ti, kteří v něho uvěřili; dosud

totiž Duch svatý nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven. Jan 7:37-39

Lze si povšimnout, že pasáž z Izaiáše mluví o Jeruzalému neboli Sijónu jakožto o místu našich určených svátků, a že následně mluví o Pánu jakožto o zdroji řek a vodních toků, které odhalují Boží slávu. Pak hovoří o lodích, které do tohoto vodního toku nejsou schopny vplout. Z lodi se sundá veškeré vybavení a Pán, který je Soudcem, Životodárcem a Králem, posádku zachrání.

Jak jsou tedy s touto skládkou spojeny zmiňované svátky? Když Izraelité odešli z Egypta, báli se, že zemrou žízni. Bůh trpělivě snášel jejich reptání a řekl Mojžíšovi, ať udeří do určité skály, z níž začala prýštit voda a jejich žízeň tak byla utišena:

Hospodin Mojžíšovi odpověděl: Předstup před lid a vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také svou hůl, s níž jsi udeřil Nil, si vezmi do ruky a jdi. **Hle, budu tam stát před tebou na skále na Chorébu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohl pít.** Mojžíš to učinil před očima izraelských starších. Exodus 17:5-6

Skála zde symbolizovala Ježíše. Udeřit do skály předznamenávalo Kristovu smrt za naše vykoupení, naše ujištění o Božím odpuštění a o tom, že náš vztah s ním může být obnoven.

...a všichni pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, **a tou skálou byl Kristus.** 1. Korintským 10:4

Tehdy jim Ježíš řekl: „Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť je napsáno: **„Budu bít pastýře** a ovce stáda se rozptýlí.“ Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“ Matouš 26:31-32

Úder do skály symbolizoval to, že Kristus za nás zemře a nám tak začne prýštit fontána života. S těmito kousky skládky se nyní můžeme obrátit k dalšímu symbolu Kristovy smrti – zabití beránka.

A tu jsem spatřil, že uprostřed trůnu a těch čtyř živých bytostí a uprostřed těch starších **stál Beránek jako zabitý; měl sedm rohů a sedm očí, což jest sedm duchů Božích, vyslaných do celé země.** Zjevení 5:6

Vidíte tu spojitost mezi zabitým beránkem a sedmi duchy vyslanými do celé země? Těchto sedm duchů představuje uceleného Ducha Božího. Ve starozákonním systému obětí se vyskytlo několik případů, kdy byl zabit beránek.

Tehdy přinesl Šalomoun Hospodinu zápalné oběti na Hospodinově oltáři, který postavil před chrámovou předsíní. Podle každodenního určení pro přinášení obětí, jak přikázal Mojžíš o sobotách, o novoluních a o svátcích třikrát za rok: ve svátek nekvašených chlebů, svátek týdnů a svátek stánků.
2. Paralipomenon 8:12-13

Každé zabití berana úderem představovalo symbol života, který bude prýštit ze Skály v podobě Ježíše. Voda je předobraz života, který je s Kristem spojován. Dalším symbolem spojeným se svátkem byl nekvašený chléb, který také dával život.

Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, ne Mojžíš vám dal chléb z nebe, nýbrž můj Otec vám dává ten pravý chléb z nebe. Neboť chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ Řekli mu tedy: „Pane, dávej nám tento chléb stále.“ **Ježíš jim řekl: „Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mně, jistě nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“** Jan 6:32-35

Kdykoliv byla předkládána oběť, přinášela se také mouka a olej, z nichž se dělal nekvašený chléb jakožto předobraz Ježíše. Zajímavé je to, že množství chleba se napříč jednotlivými druhy obětí měnil.

Tato tabulka uvádí, kolik mouky a oleje se mělo vypotřebovat na kterou oběť:

Oběť	Mouka	Olej	Ezechiel 47:1-7 - řeka
Každodenní	4,4 kg	1,8 l	Voda vytéká z Chrámu
Šabat/Sobota	8,8 kg	3,6 l	Na 1000 loket, sahá po kotníky
Novoluní	37,4 kg	15,3 l	Na 2000 loket, sahá po kolena kolenům
Nekvašený chléb	266,2 kg (30 x Sob. oběti)	108,9 l	Na 3000 loket, sahá po pás
Slavnosti sedmého měsíce	869 kg (~100x co Šabatní oběť)	359,2 l	Na 4000 loket sahá nad hlavu

Beránek se obětoval každé ráno a každý večer. S touto obětí byla denně spojená malá oběť z mouky a oleje. Symbolizuje se tím to, jak Ježíš posílá svého Ducha, aby nás udržoval naživu, stejně jako když řekl, že nám sešle vodu života.

Můžeme si všimnout, že při Šabatu se množství mouky a oleje potřebné k výrobě nekvašeného chleba zdvojnásobovalo. To slouží jako symbol toho, že při Šabatu je poskytováno dvakrát více Kristova Ducha než v ostatních šesti dnech týdne.

Předložili jsme si tak několik dílků téže skládky. Někteří se možná ptáte – k čemu je to všechno důležité? Vždyť se to zdá matoucí! Nyní se pokusíme jednotlivé kousky poskládat. Vrátime se k úvodní představě toho, jak Ježíš spočívá na Otcově hrudi. Ježíš tak spočívá v lásce svého Otce, je jí osvěžen a posilován. Co se týče Šabatu, četli jsme, že i náš Stvořitel během Šabatu odpočíval:

Bude věčným znamením mezi mnou a syny Izraele, neboť v šesti dnech Hospodin učinil nebesa a zemi a **sedmý den přestal a oddechl si**. Exodus 31:17

Boží Syn nalézá občerstvení v náruči Otce. Právě během Šabatu/Soboty od něj dostal ještě více občerstvení. Dostal dvojitou dávku Otcova Ducha. Tento princip je vyjádřen v jednom z izraelských zákonů:

Ale za **prvorozeného** uzná syna nenáviděné a **dá mu dva díly ze všeho, co má, neboť on je prvotina jeho síly, jemu patří právo prvorozeného**. Deuteronomium 21:17

Ježíš je prvorozeným synem Otce a dostává od něj dvojitou dávku Otcova požehnání. Čas na toto požehnání přichází tehdy, když odpočívá. Čas, kdy Bůh a jeho Syn odpočívají, je o Šabatu.

Sedmého dne Bůh dokončil své dílo, které konal, a sedmého dne přestal s veškerým svým dílem, které konal. Genesis 2:2

Po celém týdnu práce mohl Ježíš spočinout u svého Otce. Během svého odpočinku ležel v Otcově náruči a o to silněji vnímal lásku svého Otce. To z Ježíše činí Pána Šabatu.

Vždyť Syn člověka je pánem soboty. Mt 12:8

Ježíš s námi útěchu pramenící z Otcovy lásky touží sdílet. Stejně jako Ježíš může čerpat sílu z náruče Otcovy, my můžeme čerpat sílu z náruče Krista. Zatímco v sobotu neboli o Šabatu spočíváme v jeho náruči, vdechuje nám svého Ducha, občerstvuje nás a posiluje ujištěními o jeho lásce. Tato symbolika kojení je velice významná. Povšimněte si následujícího verše:

...a uprostřed těch svíců někoho jako Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného zlatým pásem **až k prsům...** Zjevení 1:13 (CSP)

V řečtině je zde pro prsa použito slovo *mastos*, které označuje mužské bradavky či prsa ženy. Ježíš je Slovem Božím a Petr nám říká:

...a jako novorozené děti mějte touhu po nefalšovaném mléku Božího slova, abyste jím vyrostli k záchraně... 1. Petřův 2:2

Slova, která říká Ježíš, jsou „duch a život“. Mléko v podobě Slova představuje jednoduchost Božího slova a lásku Boha k nám.

Neboť ačkoliv jste tou dobou měli být učiteli, opět potřebujete, aby vás někdo učil **počáteční základy Božích výroků. Stali jste se těmi, kteří potřebují mléko**, a ne hutný pokrm. Židům 5:12

Počátečními základy výroků Boha jsou Jeho velká láska k Synovi a Jeho velká láska k nám. Lidské mléko je pokrmem, jaký dokážeme nejsnáze strávit. Pravda o Boží lásce je ten nejsladší a nejúžasnější pokrm, jaký dokáže nejsnáze strávit naše mysl.

Opět se vracíme k principu zesílení v rámci Božského vzorce. Ňadro ženy je zvětšením mužského prsu. Dodává mléko a tím symbolizuje počáteční základy Božích výroků.

Prsa našeho Spasitele jsou pro nás neviditelným zdrojem výživy. Jako malé děti ve smyslu víry potřebujeme něžnou péči ženy, kterou představuje církev. Když však z tohoto dětství vyrosteme, jsme od prsu odstaveni; nyní je náš závislý vztah pevně zakotven v Kristu a my tak můžeme poskytovat výživu novým věřícím, kteří k víře přicházejí. Odehrává se tak Božský vzorec pro mléko z prsu. Kristovým mlékem jsou slova lásky, která nám předává, a dar jeho Ducha. Církev slouží jako prostřednictví nebo kanál fyzické lásky a laskavosti a tak zesiluje Kristovu útěchu v prsech neboli „bosom“ církve.

Lpět na prsu ženy a toužit po jejím mléce příliš dlouho vypovídá o duchovní a emoční nevyzrálosti a křehkosti:

Neboť každý, kdo potřebuje mléko, je nezkušený ve slově spravedlnosti, protože je ještě nemluvně. Pro dokonalé je však tuhý pokrm, pro ty, kteří mají smysly návykem vycvičeny k rozsuzování dobrého a zlého. Židům 5:13-14

Jaká je tedy hlavní pointa tohoto všeho? Pokud o Šabatu čerpáme útěchu od Kristova Ducha, je snazší oprostít se od pocitu bezpečí a útěchy, který muž nalézá u ženského prsu. O to snáze pak odolá pokušení uchopit její prs kvůli osobní potřebě útěchy, protože tu nalézá v Kristu.

Dámskému zastoupení mezi námi Kristův Duch poskytne pocit klidu a odpočinku, který sníží jejich úzkostlivou potřebu pozornosti projevující se smyslným oblékáním, líčením či šperky, čímž sníží jejich ochotu ponižovat se kvůli mužským vášním a umělým standardům tohoto světa.

A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastávce, aby byl s vámi na věčnost — Ducha pravdy, jež svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás jako sirotky, přijdu k vám. Jan 14:16-18

Sobota je dnem, kdy se Boží láska v Kristu projevuje dvojnásobnou měrou. Ti, kdo tedy vstoupí do Šabatu s vírou, že budou utěšeni Kristovým Duchem, budou vykazovat větší sílu odolávat sexuálnímu pokušení.

Někteří lidé se mě ptají, zda je v pořádku mít sex v Sobotu. Šabat je dnem, kdy spočinout v náruči Krista a nechat se obejmout jeho Duchem s vědomím, že nás Otec miluje. V Sobotu chceme využít každé příležitosti k tomu, abychom čerpali útěchu přímo od zdroje. Činíme tak modlitbou, studiem, zpěvem a společným uctíváním po boku dalších věřících. Zajímavá je pak zmínka o tom, že když se Izraelité sešli na hoře Sinaj a připravovali se tam na setkání s Bohem, dostali příkaz se pohlavnímu styku vyhýbat.

I řekl lidu: Buďte připraveni za tři dny. Nepřistupujte k ženě.
Exodus 19:15

To naznačuje, že pohlavní styk by mohl ovlivnit duchovní vnímání. Uvolnění hormonů a výsledný dopad na nervovou soustavu pro tělo představují břemeno navíc. Je to podobné, jako když se člověk přejí a

uvalí tak břemeno navíc svému tělu. V Šabatě chceme být bdělí a soustřední, abychom obdrželi Ducha Božího a slyšeli jeho hlas jasně.

Může také dojít k případům, kdy manželský pár strávil nějakou dobu odděleně a jejich opětovné setkání vyjde právě na Šabat. Potřeba a touha po spojení může být silná, což je pochopitelné. Náš Otec nás za takové věci neodsuzuje, však ti, kdo jej milují, se budou v těchto hodinách snažit soustředit svou energii a sílu spíše na uctívání Otce a jeho Syna.

Jak už jsme si v této kapitole zmínili, je úžasné, jak nám Bůh postupně vytvořil systém, který nás upevňuje ve víře. S přihlédnutím k jiným případům, kdy byla přinesena oběť, v čase novoluní a slavností přichází útěcha o to větší.

Doba novoluní a slavností je časem pro velká shromáždění – obzvláště svátky. Právě v této době je útěcha od Kristova Ducha zesílena prostřednictvím ženy, kterou představuje Jeho církev. Proto má žena pod svými nohama měsíc a je oděna světlem slunce:

A ukázalo se veliké znamení v nebi: žena oděná sluncem,
**pod jejíma nohama měsíc a na její hlavě koruna z
dvanácti hvězd.** Zjevení 12:1

Načasování každotýdenního Šabatu řídí slunce. Novoluní a svátky zase řídí poloha měsíce vůči slunci. Každý krok představuje zesílení útěchy a požehnání, nicméně Šabat je zdrojem tohoto prostředku požehnané útěchy.

Novoluní nám poskytuje čtyřnásobně zesílené požehnání oproti Šabatě a stejný druh útěchy jako Šabat. V čase Novoluní se Kristova hrud' stává symbolicky podobnou ženě. Přináší více útěchy a požehnání svým dětem. O Pesachových svátcích se Kristova hrud' stává podobnou hrudí ženy, která právě porodila. Naplní se mlékem v podobě Slova Božího a je větší než obvykle. Tento svátek je časem prvního ovoce, časem zrození a vyjití z lůna země.³⁶ V době Stánků je nám Duch poskytován v téměř stonásobně větší míře než o Šabatě. V symbolické řeči v 47. kapitole

³⁶ Lidstvo bylo stvořeno z hlíny.

knihy Ezekiel již člověk nekráčí řekou, ale je jí unášen. Dospívá v muže a je nyní symbolem široké a hluboké řeky, která nahrazuje symboliku prsu. Právě o Stáncích oslavujeme sklizeň. Muž a žena dospěli do mužství a ženství a již nepotřebují mléko Slova – dospěli k tomu, aby se živili „hutným pokrmem“. Jsou odstaveni od prsu a nyní pijí z poháru živé vody přímo z rukou Krista.

Jak to souvisí s příběhem Pavla? Člověk se občas může cítit zmítaný bouřemi sexuálního pokušení. Tyto bouře mohou trvat celé dny a on může docházet k pocitu, že už pro něj není naděje a onomu drakovi v podobě své hříšné povahy neunikne. Když však vaše loď vpluje do „bosom“ neboli zátoky Kristovy, naděje na život je zpět. Když jsme svědky proudění Boží lásky o Šabatu a slavnostech, můžeme se vzdát veškerého lidského úsilí o vlastní spásu. Můžeme uvolnit kotvu našeho sebeodsuzování a dovolit Duchu, aby nás vnesl do řeky Boží lásky. Loď, na níž jsme se plavili a která byla určena římské nevěstce, je tímto roztržštěna a my docházíme osvobození. Když se nás od této chvíle bude had snažit uštknout sexuálním pokušením, nebude to mít pražádný vliv.

Když Pavel nasbíral něco chrastí a přiložil na oheň, **vylezla před teplem zmije a pověsila se mu na ruku**. Když domorodci uviděli, že mu zvíře visí na ruce, říkali si mezi sebou: „Tento člověk je jistě vrah. I když se zachránil z moře, Spravedlnost mu nedovolila žít.“ Ale on setřásl zvíře do ohně a nic zlého se mu nestalo. Oni očekávali, že oteče nebo náhle padne mrtev. Když však dlouho čekali a viděli, že se s ním nic zlého neděje, změnili svůj názor a říkali, že je to bůh. Skutky 28:3-6

Náš nebeský Otec slíbil Božímu lidu, že ho vyčlení skrze Soboty.

Dal jsem jim také své soboty, aby se staly znamením mezi mnou a jimi, aby poznali, že já Hospodin je posvěcuji.
Ezechiel 20:12

Mezi tyto Šabaty patří i svátky (slavnosti), protože i ty v sobě mají Šabaty obsaženy. Pokud toužíte přemoci draka sexuální touhy, pak vejděte do Kristovy náruče, kde obdržíte útěchu v podobě jeho Svatého Ducha a

budete odstaveni od touhy nechat se utěšovat ženou. Dospějete do úrovně dospělého muže a začnete být útěchou vy pro ni; začnete jí poskytovat to, co potřebuje, takže ve vašem domě bude panovat mír a vašim dětem bude požehnáno.

13. Plod'te a množte se

Od této chvíle se budeme zabývat některými oblastmi týkajícími se těch, kdo pijí ze sobotní Fontány útěchy a požívají daru Ducha v Nové smlouvě. V této kapitole zanecháme mléka Slova a budeme hlouběji rozebírat jednotlivé aspekty toho, jak naše chápání Otcovy lásky *agape* ovlivňuje naše myšlenky ohledně sexuality.

Když Bůh mluvil k našim prvotním rodičům, řekl jim:

Bůh je požehnal a řekl jim: Plod'te a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe.
Genesis 1:28

Požehnání od Boha k nám přichází skrze dar Jeho Ducha. Tento uklidňující, něžný a jemný Boží Duch byl vdechnut do chřípí Adama a Evy. Dostali povzbuzení k tomu, aby do tohoto láskyplného prostředí přivedli další bytosti. Podmanění země znamená vstřípit jí svého ducha míru. Naši prvotní rodiče dostali pokyn plodit, což znamená přinášet ovoce. Je tím myšleno jak ovoce těla, tak i charakteru.

Jakožto lidé jsme bytostmi stejně duchovními jako fyzickými. Abychom byli plodní, potřebujeme, aby našemu duchu Bůh požehnal. Jeho láskyplná náruč nás nabíjí hojným proudem duchovního mléka. Počátek našeho pokolení se odehrál v duchovní a zároveň i fyzické zemi mléka a medu.

Aby mohli muž a žena plodit lidské ovoce tak, jak Bůh zamýšlel, jejich vztah musí být duchovně plodný. Mužovo vědomí, že žena pochází z jeho žebra, má v tomto hluboký význam. Zbožný muž bude ze srdce vděčný za svou pomocnici, která mu byla věnována, aby spolu mohli sdílet cestu životem. Pro muže v jeho vedoucí pozici je první součástí plodnosti to, že má ženě předávat požehnání, které dostává od Boha. Stejně jako jsou Ježíšova slova „duch a život“, muž má zavlažovat ženinu duši slovy útěchy, požehnání a pobuzení. V Božím duchu *agape* tak muž činí z ryzí lásky ke své ženě. Nedělá to proto, že by za to očekával cokoli na oplátku.

Žena vůči muži působí jako zesilovač. Pokud do ní zasadí sémě nesobecké, něžné a obětavé lásky, ona ji ze své podstaty ještě zesílí a zvětší, pociťuje-li k němu úctu a důvěru, že jej vede Bůh. Pokud vůči sobě manželé cítí hlubokou lásku a porozumění, touží, aby takovou lásku zažívali i ostatní. Touží po tom, aby jejich děti byly k jejich obrazu – ne jen ve fyzickém ohledu, ale i v ohledu duchovním, který přijímají od Boha.

Bůh požehnal vztah mezi mužem a ženou požehnáním plodnosti. Neřekl Adamovi a Evě, aby se ze svých těl pokoušeli dostat tolik rozkoše, kolik jen dokážou. Neřekl jim, aby objevovali různé zajímavé praktiky, jak mít sex ke svému uspokojení. Důraz je zde kladen na plodnost. A právě plodnost ducha se projevuje i u dětí.

Jak již jsme si vysvětlili dříve, falešná pojetí o Bohu vedou muže a ženy k tomu, aby si nadměrnou sexuální aktivitou vynahrazovali scházející útěchu od našeho milujícího nebeského Otce.

Bůh nedal Adamovi a Evě rady ohledně antikoncepce. Jeho úmyslem nebylo to, aby se na sex soustředili natolik, že antikoncepce vůbec bude na místě.

Když se lidé drží Božích přikázání a ustanovení, obdrží požehnání jak v podobě svých dětí, tak i v podobě obživy a střechy nad hlavou dle potřeb takové rodiny:

I stane se, jestliže opravdu uposlechněš Hospodina, svého Boha, a budeš zachovávat a plnit všechny jeho příkazy, které ti dnes přikazuji, Hospodin, tvůj Bůh, tě vyvýší nad všechny národy země. Přijdou na tebe všechna tato požehnání, dostihnou tě, jestliže uposlechněš Hospodina, svého Boha. Požehnaný budeš ve městě, požehnaný budeš na poli. **Požehnaný bude plod tvého lůna**, plod tvé země, plod tvé zvěře, vrh tvého dobytka i přírůstek tvého stáda. Požehnaný bude tvůj koš i tvá díže. Deuteronomium 28:1-5

Náš milující Otec nám také radí vyvarovat se sexuální aktivity během ženy periody:

Nepřiblížíš se k ženě v době její menstruační nečistoty, abys odhalil její nahotu. Leviticus 18:19

Zvrácené národy v okolí Izraele využívaly doby menstruace k sexuální aktivitě pod záminkou, že v tuto dobu početí dítěte není možné. Když se tělo ženy očisťuje menstruací, přeměrování tělesné energie do sexuální aktivity by jí mohlo zdravotně uškodit. Bible také uvádí, že žena by v tomto období měla odpočívat. Větším problémem je však to, že sexuální aktivita v tomto období podporuje kulturu pustoty a neplodnosti.

Dnešní muži se pokoušejí objevit co nejvíce způsobů, jak si v plodnosti zabránit. Vzhledem k čím dál větší sexuální zvrácenosti mužů se ženy snaží chránit tím, že se činí co možná nejneplodnějšími. Žena si uvědomuje, že muž nepřijme závazek v podobě výchovy dítěte, a tak se musí mít na pozoru, protože pokud otěhotní, veškerá odpovědnost přejde na ni.

Dnes lidský život čeká početí na tom nejpustším a nejneplodnějším místě na zemi. Jak jsme si uvedli dříve, **každý rok dojde k 40-50 milionům potratů ročně. To znamená v průměru 125 000 potratů denně.** V současnosti ročně dochází k přibližně 130 milionům porodů.³⁷ To znamená, že lidstvo vybíjí 25 až 28% vlastní populace. Žádný farmář tohle se svou úrodou či stádem neudělá. Je to absolutně šílené. Jde o naprosto vzpouru vůči Božímu přání, aby lidstvo bylo plodné.

Všespolečenská atmosféra, která se prostírá na této zemi, se nese v duchu vyřazování plodnosti lidského těla. Vytváří tak duchovní prostředí nicotnosti a smrti. Taková je skrytá cena naší zhoubné ochoty mít sex mimo manželství, přičemž u muže se takto projevuje klíčový mechanismus ideje, kterou jsme si vytvořili ve snaze odstranit Boha ze západní společnosti – totiž přírodní výběr.

V souladu s naplněním Božího přání představuje naše zaměření na sexualitu prostředí, v němž se má odehrát zasazení semene. Jak jsme si již řekli dříve, chceme, aby se toto semeno vyvíjelo v prostředí lásky vůči

³⁷ <http://www.ecology.com/birth-death-rates/>

němu a myšlenkám na jeho prosperitu. Pokud se semeno zasadí v prostředí, které by se dalo vyjádřit „teď je mi opravdu skvěle“ nebo „tohoto pocitu chci více“, potom je taková i duchovní půda, do níž vsadíme svého případného potomka. Nesmazatelně mu tak vtiskneme do povahy prokletí sobeckosti.

V západních zemích žijeme ve světě plném antikoncepce. Jedním z hlavních rozdílů mezi rozvinutými a nerozvinutými zeměmi je schopnost odložit narození dítěte. Když mají děti mladí lidé, kteří nemají dokončeno vzdělání, riziko finančních těžkostí se pro ně výrazně zvyšuje.³⁸ Vzhledem k tomu, jak je lidstvo posedlé sexem, se nevyslovují za vyřazení či omezení antikoncepce. Ti, kdo žijí mimo útěchu našeho Otce a Spasitele a neúčastní se sobotního požehnání v náruči Kristově, si nechráněným sexem způsobí pouze nevýslovné těžkosti.

Dalším důvodem, proč antikoncepci nevyklučuji, je to, že náš svět natolik vypadl ze souladu s přírodou. Využívat výhradně přirozených metod znamená úsilí navíc a žena pak musí mít neustále přehled o tom, kdy je plodná a kdy ne. Některým ženám takové procedury nevdají. Pokud je však cílem mít pohlavní styk bez touhy po dětech, potom antikoncepce není nic špatného, účastní-li se pár pohlavního styku stejně pravidelně jako v případě, že by antikoncepci nevyužíval. Jinými slovy, antikoncepce tu není od toho, aby zvyšovala naši sexuální aktivitu nad to, k čemu jsme byli biologicky stvořeni.

Když se zamyslíme nad veškerou sexuální zvráceností tohoto světa a nad skutečností, že **lidská rasa vybíjí více než čtvrtinu svého potomstva**, vyčteme z toho, že lidé mají příliš mnoho sexu. Lidstvo zneužívá sex k ukojení svého duševního hladu a takové jednání je učebnicovým příkladem marnosti.

Ve světě, kde muži a ženy spočívají v Boží lásce o šabatu a slavnostech, ve světě, kde se manželé ke svým manželkám chovají láskyplně a s oceněním a kde manželky své manžely ctí a respektují, je potřeba sexu menší. Účelem sexu je úspěšnost příští generace a nikoliv uspokojení

³⁸ www.worldbank.org/en/news/press-release/2013/12/12/lac-poverty-education-teenage-pregnancy

sebe sama. Tento faktor je hlavním důvodem toho, proč se lidstvo chová tak sobecky.

Lidské tělo nedokáže dlouhodobě dodávat energii a živiny potřebné k uspokojení sexuálního apetitu několikrát týdně. Musí se dodržet určitá doba abstinence v čase ženiny menstruace.

V přirozeném světě se během ženského cyklu nachází krátké časové období, v němž je téměř nemožné otěhotnět. To znamená, že za měsíc nastane jedna nebo dvě doby, kdy může dojít k sexu, aniž by tím započalo těhotenství. Nenaznačuji, aby se tohle dělo bez antikoncepce. Mluvím tu o principu plodnosti a to, jak nás Bůh stvořil. Chci tím říct, že pokud hodláte mít sex a zároveň netoužíte po dětech, tak podle toho, jak jsou lidé stvořeni, se to může dít jednou či možná dvakrát měsíčně.

Jde spíše o zamyšlení nad tím, oč nás vlastně Bůh požádal tím: buďte plodní a množte se. Co se týče časového rozmezí, v němž žena může otěhotnět, porovnejte si, kolik procent tohoto času lidský pár má na mysli svou plodnost a oproti tomu kolik procent času myslí na to, aby se početí dítěte vyhnuli? Naše myšlenky skutečně ovlivňují naši povahu.

Proto muž opustí svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a budou jedno tělo. Genesis 2:24.

Na novomanžele čeká důležité období přilnutí, během něhož má dojít k tomu, že se stanou jedním tělem. Spojení mužského a ženského těla slouží jako příprava na příchod dítěte a musí se tak stát jak ve smyslu duchovním, tak i tělesném. Během pohlavního styku tělo vylučuje oxytocin a vasopressin. Jedná se o hormony přilnutí, které proces tělesného spojení usnadňují. Čerstvě sezdaným párům, kdy je pro oba sexuální aktivita něčím novým, občas trvá se s tímto procesem sladit a začít přemýšlet nad příští generací. Bible nám v tomto ohledu dává radu týkající se jiného ovoce:

Až přijdete do země a vysadíte všelijaké ovocné stromy, necháte jeho ovoce nesklizené, **po tři roky bude pro vás nejedlé**, nebude se jíst. Čtvrtého roku bude všechno jeho ovoce svaté ke slavnosti pro Hospodina.
Leviticus 19:23-24

Zde se vyskytuje princip toho, že ovoce vyprodukované v prvních pár letech nebude tím nejlepším. Domnívám se, že stejný princip lze uplatit i na manželství. Obzvláště pro mladé páry je prvních několik let časem společného souznění a těšení se ze vztahu, který jim Bůh dopřál. To přispívá k plodnosti budoucí generace. Tento vzrůst a souznění vztahu nějaký čas trvá. Radím však zamyslet se nad tím, k jakému fungování Bůh naše těla stvořil. Mnohé mladé páry využijí manželského svazku jakožto jakéhosi oprávnění k nadmíře sexu. Tak se plodné prostředí nevytváří. Pokud skrze Syna dostáváte útěch od našeho Otce v nebesích, pak bude vaše sexuální aktivita umírněnější a rovnoměrnější. V další kapitole se budeme zabývat tím, jak sexuální touhu ovlivňuje strava a jak si udržovat umírněnost a rovnováhu, která nám umožní smýšlet plodně.

Mnozí jsou v pokušení se jednoduše dozvědět – jak často smíme mít sex? Taková otázka neodpovídá plodnému smýšlení. Měli bychom se tázat spíše na to, jak sex přispívá k zásadám plodnosti, kterými nás touží požehnat náš Otec. Bible nám říká:

Nedávej svou udatnost ženám, a své cesty těm, kdo ničí krále. Proverbs 31:3

Skrze dar Ducha se muž může naučit projevovat lásku své ženě i bez potřeby sexu. Pro mnoho mužů a žen jakýkoliv projev lásky znamená, že se odeberou do ložnice. To však vypovídá o vážných nedostacích v oblasti emoční vyspělosti. Ženy potřebují vyjádření lásky i bez toho, aby to vždy vedlo k sexu. Pokud to u něj skončí vždy, pak to není v souladu se zásadami plodnosti, protože to muže hanobí a ženu ponižuje.

Poté, co pár vychová děti a u ženy nastane menopauza, jaké místo má sex ve vztahu, který se již nesoustředí na plodnost ve smyslu plození dětí? Jak si pár vzhledem ke své sexualitě udrží na zřeteli *agape*? Když muž pije z fontány Šabatu a dostává útěchu od svého Spasitele, jeho duch je ucelený Boží láskou. Svě manželce pak může dodávat útěchu a prokazovat jí něžné city i bez natolik intenzivní touhy po sexu. Poté, co děti odrostou, může žena začít toužit spíše po smysluplných

rozhovorech, něžných dotecích, slovech ocenění a nápaditých pozornostech.

Neznamená to, že by sexuální život měl ustát. Jak už bylo uvedeno dříve, během sexu se vylučují peptidové hormony oxytocin a vasopressin, které udržují pár v tělesném souznění. Dlouhá období abstinence mají potenciál toto pouto oslabit, ale to je u každého páru jiné. Pokud k sobě oba manželé chovají zdravý vztah, mít příležitostně pohlavní styk jim prospěje, avšak důraz bude kladen na plodnost a nikoliv na sobectví či to, že někdo potřebuje ukojit svou potřebu. Pokud se někdo cítí podrážděný pocitem, že mu jeho protějšek málo vyhoví, vypovídá to o tom, že potřebuje větší důvěrnost ve vztahu ke Kristu. Pokud se naopak jeden z partnerů vzdává jakékoliv příležitosti k sexuálnímu zážitku, naznačuje to přítomnost nějaké nezdravé jizvy v citové oblasti. Vůči vztahu není plodné, aby dospěl do takové situace.

Jak jsem již uvedl na počátku této kapitoly, toto není žádné mléko – je to spíše strava pro ty, kdo již našli hojnost radosti a útěchy v Kristu. Vzhledem k tomu, v jakém světě žijeme, potkáváme mnoho zlomených lidí, kteří zoufale touží po pocitu bezpečí, lásky a intimity. Většinu z nich, která není ukotvena v Kristu, bude břemeno sexuální touhy tížit o mnoho silněji. Když Pavel soucitně promlouval k takovým lidem, poskytl jim následující radu:

O tom, co jste mi psali: **Pro člověka je dobré, aby se nedotýkal ženy.** Ale abyste se vyvarovali smilstva, ať má každý svou ženu a každá ať má svého muže. Muž ať plní své ženě, čím je povinen, a stejně i žena svému muži. Žena nevládne svým tělem, nýbrž její muž, podobně ani muž nevládne svým tělem, nýbrž jeho žena. **Neodpírejte se navzájem, leda po vzájemné dohodě na čas, abyste se uvolnili pro modlitbu, a opět buďte spolu, aby vás pro vaši nezdrženlivost nepokoušel Satan. To říkám jako dovolení, ne jako příkaz.** Přeji si, aby všichni lidé byli, jako jsem já. Avšak každý má své vlastní obdarování od Boha, jeden tak, druhý jinak. 1. Korintským 7:1-7

Pavel tato slova nemyslel jako příkaz. Podle něj je lepší být v manželském svazku, než se dopouštět smilstva. Je lepší mít za utěšitele Krista, než hořet touhou po sexu. Pavel však zaujal soucitný postoj vůči těm, kdo jsou ve velkém potěšení. Bylo by pošetilé vykládat si výrok o tom, že žena nevládne svým tělem, ve smyslu toho, že muž může požadovat sex dle své libosti. To by bylo sobectví, nikoliv plodnost. Pokud žena vládne nad tělem muže a řekne mu, že chce pouze přítulení a polibek, měl by muž uposlechnout, pokud takovou autoritu má? Lidé samozřejmě mohou využívat těchto veršů k tomu, aby se chovali dětinsky. Pavel na konci říká, že by si přál, aby všichni lidé byli jako on, což znamená v tělesném celibátu. To vypovídá o tom, jakým směrem se Pavel ve svých myšlenkách ubíral – toto je pro ty, kteří by to nesnesli. Tento dar však není dán všem.

V nebi budeme jako andělé, kteří nevstupují do sňatků a za nikoho se neprovdávají. To znamená, že pohlavní styk již nebude:

Při vzkříšení se totiž lidé nežení ani nevdávají, ale jsou jako Boží andělé v nebi. Matouš 22:30

Setkal jsem se mnoha lidmi, zejména muži, kteří se snažili ostatní přesvědčovat o tom, že manželství a sex budou i v nebi. Když poznáte Boží lásku a naučíte se opírat o Kristovu hrud', dojde k tomu, že se od těchto věcí odstavíte. V současnosti sexuální touha spíše rozděljuje, než aby spojovala. Muži a ženy si musí budovat všemožné zábrany, aby snad nevyslali nesprávný signál, který by draka sexuální touhy probudil. Když se na takové věci myslí příliš často, ve výsledku to blízkému společenství naopak překáží.

Budme plodní a ve svých charakterech množme Boží milost. Prosme Boha o moudrost v tom, jak nejlépe využívat darů, které nám věnoval, a to s vědomím, že v příštím životě budeme od daru sexu pro plodnost odstaveni.

14. Appetit

Co se týče apetitu neboli chuti, moudrý muž v Písmu mluví poměrně jasně.

Když se posadíš, abys jedl s vládcem, dobře porozuměj tomu, co je před tebou. **Polož si nůž na hrdlo, jestliže máš velkou chuť!** Nedychti po jeho lahůdkách, je to podvodný pokrm. Přísloví 23:1-3

Lidé nehledají útěchu pouze v sexu a v pornu, hledají ji i ve stravě a dalších návykových látkách, které člověku dodají povzbuzení či pocit euforie. Rozmach extrémních sportů, které milovníkům rizik dodávají příliv adrenalinu, je jen další formou chuti po nějakém intenzivním pocitu, díky němuž se být jen na okamžik cítíme dobře. A jak se říká, „chvíli nahoře, chvíli dole“. Čím uměleji dosažený je onen zážitek nabuzení, tím větší krize přijde, když odezní.

Mnoho lidí už se někdy setkalo s pojmem „zahánění žalu jídlem“. Jídlo si běžně lze užívat, obzvláště při společenských příležitostech. Lidé trpící stresem a pocitem nicotnosti se však často snaží jídlem odměňovat, zejména pak jídlem obsahujícím cukry. Hledáme-li útěchu mimo zdroj veškeré útěchy, povede to k závislosti. Za správných okolností jsou jídlo i sex požeňáním, avšak pokud se člověk odvrátí od zdroje útěchy, kterou nacházíme v Otci skrze Krista, můžeme se na nich stát závislími.

Leckdo známe nutkavé chutě spojené s tím, když nějakého jídla jíme příliš mnoho. Pavel nám k tomuto dává důležitou radu:

Bratři, já si nemyslím, že jsem se již toho zmocnil; jedno však činím: **zapomínaje na to, co je za mnou, a natahuje se po tom, co je přede mnou, běžím k cíli pro cenu Božího povolání vzhůru v Kristu Ježíši. Všichni tedy, kteří jsme dokonalí, takto smýšlejme.** A smýšlíte-li v něčem jinak, i to vám Bůh zjeví. Jen se držme toho, k čemu jsme již dospěli. Bratři, všichni spolu mě napodobujte. Hleďte na ty, kdo žijí podle našeho příkladu. **Nebot' mnozí, o nichž jsem vám často říkal, a nyní to pravím s pláčem, žijí jako nepřátelé Kristova kříže; jejich koncem je zahynutí, jejich bohem je břicho a**

jejich sláva je v jejich hanebnosti; ti myslí na to, co je pozemské. Vždyť naše občanství je v nebesích, odkud také dychtivě očekáváme Zachránce, Pána Ježíše Krista, který přetvoří tělo naší poníženosti ve stejnou podobu těla jeho slávy působením, kterým je mocen si také všechno podmanit. Filipským 3:13-21

Žel je pravda, že mnoho lidí si za boha dosadí své břicho, a tento trend se za posledních 40 let ještě zvyšuje. Od roku 1975 se počet lidí s nadváhou ztrojnásobil. V roce 2019 celkem 1,9 miliardy lidí trpělo nadváhou, přičemž 650 milionů jich bylo obézních.³⁹

Disciplína, kterou máme ve stravování, je nám bránou i k disciplíně ve většině jiných oblastí života. Právě to je významem onoho moudrého přísloví. Je to podobné, jako kdyby si člověk přiložil nůž na hrdlo. Právě skrze chuť Adam s Evou upadli do hříchu a stejně tak skrze chuť Satan původně pokoušel Krista na poušti.

Aby Ježíš pomohl lidskému pokolení v boji proti otroctví chuti, na začátku své kazatelské služby se 40 dní postil. Svým utrpením se učinil dokonalým (Židům 2:10) pro naši záchranu. Když vidíme, že Ježíš v lidském těle chuti odolal, můžeme pevně věřit, že pokud jej požádáme o jeho přízeň, dodá stejnou sílu i nám. Pokud zápolíte s jakoukoliv závislostí na určitém typu jídla či nápoje, Pán Ježíš vás může zachránit. Hledejte útěchu u něj a nikoliv v jídle. Mějte víru, že jste v jeho i Otcových očích vzácní a vezměte si k srdci sliby obsažené v Bibli, jako by mluvili přímo k vám. V kapitole 7 jsem vypsals několik svých oblíbených veršů, které si takto lze vzít k srdci.

Kromě jídla lidé hledají útěchu také v alkoholu, cigaretách a drogách. Přestože většina lidí ví, že kouření a pití alkoholu způsobuje zdravotní problémy, svět je kuřáků a pijanů plný.

Na celém světě se každý den vykouří 15 miliard cigaret.⁴⁰ To, jaký zhoubný vliv má tento tělo poškozující návyk na naši společnost, ani

³⁹ www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/obesity-and-overweight

⁴⁰ <https://www.who.int/tobacco/en/atlas8.pdf>

nelze plně vyčíst. Nikotin je jednou z nejnávykovějších dnes užívaných drog. Důvodem, proč je ve většině zemí legální, je to, že člověka zabíjí velice pomalu. Každých 6 sekund někdo zemře na rakovinu spojenou s kouřením. To znamená více než 50 milionů lidí ročně. Jakou hlubokou bolest to musí působit našemu Otci v nebesích – 50 milionů jeho milovaných dětí tak zbytečně umírá a zároveň poškozují svou rozlišovací schopnost tím, že se činí náchylnými k dalším závislostem. Kouření způsobuje smršťování mozku, takže správné rozhodování je pak pochopitelně ještě těžší.⁴¹

Kouření nepřináší žádnou trvalou úlevu. Jedná se o pomalý způsob sebevraždy. Náš Otec v nebesích za kouření nikoho neodsuzuje, miluje všechny své děti. Pokud zápolíte s kouřením, můžete se od něj osvobodit. K dispozici je čím dál více programů, které vám s odvyknutím pomohou. Největším problémem k překonání je uvěřit, že za to stojíte. Zkuste si prosím přečíst knihu *Války o identitu*, která je zaměřena právě na duchovní překonání tohoto problému.⁴²

I Bible se zmiňuje o alkoholu a varuje lidi před jeho škodlivostí.

Víno je posměvač, pivo je výtržník; každý, kdo se jím dává zavést, není moudrý. Přísloví 20:1

Alkohol poškozují schopnost uvažovat rozumně a činit správné závěry, přičemž navíc poškozují naše spojení s Bohem:

Nepřísluší králům, Lemúeli, **nepřísluší králům pít vína, ani mocnářům říkat: Kde je pivo?** Jinak se někdo napije, zapomene, co bylo ustanoveno, a převrátí právní nárok všech souzřených. Přísloví 31:4-5

Jedna velice známá značka alkoholu se nazývá 'Southern Comfort' neboli 'Jižní útěcha'.⁴³ Na alkoholu však nic dlouhodobě utěšujícího není. V následující skladbě zpěvák zpívá o tom, že místo ženy našel útěchu

⁴¹ <https://www.menshealth.com/health/a19535664/smoking-hurts-your-brain/>

⁴² K dispozici na *fatheroflove.info*

⁴³ https://en.wikipedia.org/wiki/Southern_Comfort

v láhvi whisky. Tato skladba se nazývá *Like a Coat from the Cold*, v překladu *Jako proti chladu plášt'.*

V lahvích whiskey našel jsem útěchu i odvahu
Přisahám, příteli, že ten starý nóbl život mě už děsí
Osamocený jsem teď odešel od těch, co by mě beztak chtěli upálit
Aby mě nikdo nepoučoval, zacpal jsem si uši

Ale ta dáma po mém boku je ta moje vyvolená
Aby šla životem se mnou jako proti chladu plášt'

Ulétl jsem jako pták z každé klece, co mě věznila
A přerval každou vazbu, jež mě poutala
A protančil jsem všechny ty smutné, dávné věci
A těch krásných pozvání už jsem měl svůj díl

Ale ta dáma po mém boku je ta moje vyvolená
Aby šla životem se mnou jako proti chladu plášt'

Ale ta dáma po mém boku je ta moje vyvolená
Teď jde životem se mnou jako proti chladu plášt'

Veliké množství lidí, kteří hledají útěchu u jiné osoby a dočkají se odmítnutí a zármutku, se často uchýlí k různým látkám a hledají útěchu v nich. V nedávné zprávě Světová zdravotnická organizace uvedla:

Alkohol je psychoaktivní látkou s vlastnostmi vedoucími k závislosti, která je v mnoha kulturách široce užívána již po mnoho staletí. Škodlivé účinky alkoholu uvalují na společnost velké zdravotní, sociální i ekonomické břemeno.⁴⁴

Stejná zpráva nadále říká, že v 2012 došlo k 3,3 milionům úmrtí přímo spojených s alkoholem, což znamenalo 5,9% úmrtí na celém světě v daném roce. Nešťastníci, kteří hledali útěchu na dně láhve, místo ní našli smrt. Jsou i tací, kteří se napijí jen občas ve společnosti a od pohledu jim to nijak neškodí, avšak pravidelná konzumace alkoholu je

⁴⁴ www.who.int/substance_abuse/facts/alcohol/en/

neklamným příznakem pocitu nicotnosti, který vychází z toho, že se člověk nedrží útěchy od Boha, kterou zjevil jeho Syn.

Státy s největší spotřebou alkoholu na obyvatele jsou následující:

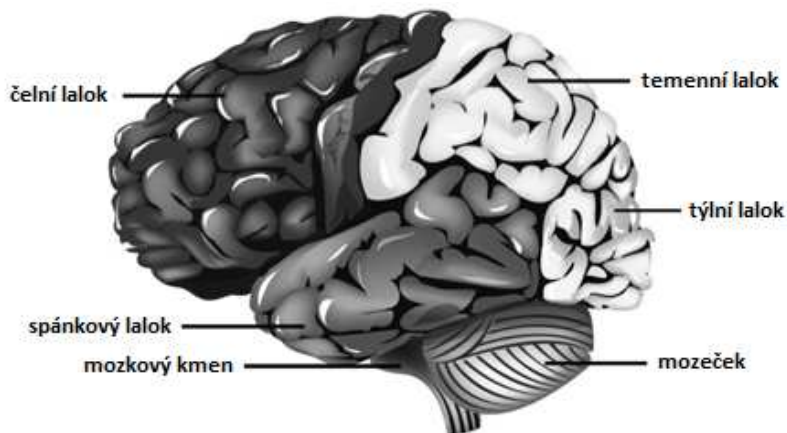
1. Moldávie (17,4 litrů na obyvatele staršího 15 let)
2. Bělorusko (17,1)
3. Litva (16,2)
4. Rusko (14,5)
5. Česká republika (14,1)
6. Rumunsko (12,9)
7. Srbsko (12,9)
8. Austrálie (12,6)
9. Portugalsko (12,5)
10. Slovensko (12,5)⁴⁵

Náš Otec nikoho neodsuzuje za to, že pije. Pouze touží osvobodit své děti od utrpení, kterému se podrobují. Chce věnovat svou přízeň všem, kdo o ni požádají, a osvobodit je od tohoto jevu, který již zničil tolik životů.

Existuje mnoho dalších stimulantů, které mají určitý dopad na nervovou soustavu – čaj, káva, Coca Cola, energetické nápoje s kofeinem a mnoho dalších. Všechny do jisté míry ovlivňují mysl způsobem, který zatemňuje myšlení. To má vliv i na rozhodnutí, která činíme. Vše se vztahuje zpět k problému toho, když muž začne hledět na ženu. Po konzumaci těchto stimulantů je jeho schopnost bránit se přirozenému impulzu, který jej vede k sexuálním představám vyvolaným ženiným obrazem, o to oslabenější. Pro ženy je zase těžší odolat tomu, aby si na sebe vzaly okázalé oblečení.

Lidský mozek je nesmírně úžasný orgán, jehož složitosti se dosud snažíme porozumět. Jeho přední horní část, která se nazývá čelní lalok, má na starost složitější rozhodování a rozumové prvky myšlení. Nižší, zadní část mozku se zaměřuje na nižší živočišné prvky organismu, které se vztahují k emocím, strachu, hladu, sexu či přežití.

⁴⁵ <https://vinepair.com/articles/map-countries-drink-most-alcohol/>

Užívání stimulačních potravin a nápojů, které poškozují fungování čelního laloku, může vést k tomu, že se spodní část mozku stane dominantnější. Rozumové schopnosti mozku jsou určeny k tomu, aby rozhodovaly a měly kontrolu nad spodními částmi. Když je tato část mozku ve výkonu omezena, přirozené impulzy vycházející z hladu, strachu, vášně či sexu jsou méně potlačovány a disciplinovány, takže mohou začít převládat závislosti.

Apoštol Pavel mluví o tělesné disciplíně následujícími slovy:

Ale zasazuj si dobře mířené rány svému tělu a podrobuji je, abych se snad — jiným hlásaje — sám nestal tím, kdo se neosvědčil. 1. Korintským 9:27

Lidský mozek funguje v souladu s Božským vzorcem, kdy čelní lalok je zdrojem/vedením, zatímco nižší živočišná část mozku je jeho podřízeným prostředníkem. Musíme tedy dbát na to, abychom jedli a pili takové věci, které vyživí čelní část mozku a naše chutě a vášně tak zůstanou pod kontrolou. Veškeré výše uvedené stimulanty u člověka snižují jeho schopnost ovládat své nižší pudy.

V jedné nedávné studii se objevil poznatek, že lidé stravující se masem mívají sex častěji než vegetariáni.⁴⁶ Jedení masa posiluje lidské nižší pudy

⁴⁶ <https://nypost.com/2018/01/29/eat-these-foods-to-give-your-sex-drive-a-boost/>

a dává tak naprostý smysl, že vede ke zvýšení touhy po sexu. Strava, kterou Bůh původně dal lidskému pokolení, maso nezahrnovala. Žije-li člověk na místě, kde má ovoce, zeleninu, oříšky, obiloviny a luštěniny na dosah ruky, pak je pro něj jakožto pro vegetariána či vegana mnohem snazší disciplinovat své živočišnější pohnutky.

Celá tato diskuze se odehrává v kontextu Božího přání, abychom byli plodní, množili se a předávali příštím generacím zásady lásky, laskavosti, nesobeckosti a radosti. Zvyšování živočišné touhy po sexu snižuje touhu po těhotenství a zvyšuje tak touhu po neplodnosti, potratu, pornografii a veškerých dalších prvcích krize, v níž se současný svět nachází.

Je pravda, že na některých místech na světě lidé bez určitého podílu masa ve stravě nepřežijí, avšak pro většinu ostatních zemí toto neplatí. Ti, kdo se snaží osvojit si plodný stav mysli, pochopí moudrost stravování se prostou veganskou stravou bez užívání tabáku, alkoholu, čaje, kávy či masa. A to nemluvě o spojitosti mezi masem a utrpením zvířat ve velkoplošných masokombinátech, dopad na životní prostředí a to, kolik země je nutno vykácat pro pastvu dobytka, nicméně to už by přesahovalo rámeček této knihy.

Mnozí křesťané mají pocit, že překonat vášeň či chtíč je nemožné. Opakovaně selhávají, jejich víra dostává trhliny a docházejí k pocitu, že Bůh jim není schopen nebo ochoten v tomto úsilí pomoci. Drahý čtenáři, pokud totéž platí o tobě, vřele doporučuji zkusit se řídit doporučeními uvedenými v této kapitole. Pro mnohé se tento krok stal klíčovým v postupu na jejich cestě k vítězství.

15. Boží sláva

V této knize již několikrát padla zmínka o poslušnosti, kterou apoštol Pavel vyjmenovává v první kapitole dopisu Římanům. Klíčovým prvkem, který zapříčinil úpadek lidstva k nemravnosti, násilí a smrti, má spojitost s Boží slávou.

Jeho věčnou moc a božství, ačkoli jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže jsou bez výmluvy. **Ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha ani mu neprojeví vděčnost,** nýbrž upadli ve svých myšlenkách do marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. Tvrdí, že jsou moudří, ale **stali se blázny. Zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení obrazu porušitelného člověka, ptáků, čtvernožců a plazů.** Římanům 1:20-23

První, kdo psal biblické knihy, byl Mojžíš. Jednou Boha požádal, aby mu ukázal, jaká je jeho sláva:

Hospodin řekl Mojžíšovi: I to, o čem jsi promluvil, učiním, neboť jsi našel milost v mých očích a znám tě jménem. On řekl: Ukaž mi svou slávu! Exodus 33:17-18

Hospodin odpověděl následovně:

Hospodin sestoupil v oblaku, stál tam s ním a zavolal jméno Hospodin. Hospodin prošel kolem něho a zavolal: Hospodin, Hospodin, **Bůh soucitný a milostivý, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství a věrnosti, zachovává milosrdenství tisícům, snímá vinu, přestoupení a hříchy,** jistě však nenechá viníka bez trestu, **navštěvuje s trestem vinu otců na synech i na synech synů, na třetí i čtvrté generaci.** Exodus 34:5-7

Slávu, kterou Bůh odhalil, představovala jeho charakter neboli povahu. Mojžíšovi se zjevil jako soucitný, milostivý, trpělivý a odpouštějící Bůh. To zní naprosto úžasné! Co však znamená to, že navštěvuje s trestem vinu otců na dětech až do třetí a čtvrté generace? Často od lidí slyším

poznámku ‚proč Bůh nechá děti nést následky za hříchy jejich rodičů? To přece není spravedlivé‘.

Když si tento výrok porovnáme s popisem uvedeným v desateru přikázání, nalezneme zde důležité vodítko:

Neuděláš si tesianou modlu ani jakékoliv zpodobení toho, co je nahoře na nebi nebo dole na zemi či ve vodě pod zemí. Nebudeš se jim klanět a nebudeš jim otročit, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý, který s **trestem navštěvuji vinu otců na synech i na třetí a na čtvrté generaci těch, kdo mě nenávidí**, ale prokazují milosrdenství tisícům těch, kdo mne milují a zachovávají mé příkazy. Exodus 20:4-6

Jedná se o děti, které nenávidí Boha stejně jako jejich rodiče, a tak pokračují v prohřešcích svých rodičů a za jejich hříchy jsou trestány. Jak tedy bůh navštěvuje s trestem tyto děti? Co v tomto případě znamená *navštěvuji*? Bible krále Jakuba toto slovo překládá následovně:

sčítat (119x), **navštívit** (59x), trestat (31x), dosadit (14x), zavázat (6x), postrádat (6x), nastavit (6x), pověřit (5x), místodržící (5x), nedostatek (4x), **přehled** (4x), úředníci (4x), počítaný (3x), prázdný (3x), vládce (3x), **dohlížitel** (3x), soud (2x), jiné (28x).

Nejčastějším překladem tohoto hebrejského slova je sloveso *sčítat* a po něm *navštívit*. Hebrejská syntaxe tohoto slova *navštívit* v Exodus 20:5 je ve formě *Qal*. Zmiňuji to jen proto, abych zúžil možnost výkladu tohoto slova. Definice z *Brown Driver and Briggs* je pro toto hebrejské slovo ve formě *Qal* následující:

- 1) věnovat pozornost, pozorovat
- 2) postarat se o něco
- 3) hledat, poohlížet se po něčem
- 4) marně hledat, potřebovat, postrádat, mít nedostatek
- 5) navštívit
- 6) navštívit s trestem, potrestat

- 7) podrobit kontrole, svolat, sčítat
- 8) dosadit, přiřadit, pověřit vedením, uložit

Prvních pět možností vztahujících se k tomuto slovu vypovídá o něčem velice pozoruhodném. Bůh věnuje pozornost hříchům, kterých se dopouštějí otcové. Sčítá slzy, bolest a zármutek svých nebohých hříšných dětí. Vezme si na starost a vyhledá ty, kdo tyto hříchy páchají. Navštíví je svým Duchem a skrze své posly, kteří je vyhledají a varují je před jejich zhoubnými cestami.

Zatímco dohlíží a má přehled o těch, kdo proti Němu hřeší, Bůh ponechává lidem svobodu ubližovat si a hubit se navzájem. Nezakračuje proti těm, kdo jej nenávidí. Nechává je na popsas následkům jejich rozhodnutí. Potvrzují to i další části Bible:

Hospodin se dal poznat, vykonal soud: **Ničema se zapletl do díla svých rukou.** Higgajón. Sela. Žalmy 9:16

Vylil jsem tedy na ně své rozhořčení, skoncoval jsem s nimi ohněm své zuřivosti, **uvalil jsem jejich cestu na jejich hlavu,** je výrok Panovníka Hospodina. Ezechiel 22:31

Bůh sleduje a pozoruje, co lidé konají, a když jej odmítnou poslouchat a raději jednájí dle vlastní libosti, Bůh nechá jejich vlastní bezbožnost, aby je potrestala. Taková je povaha Božího rozhořčení a hněvu. Není jako naše lidské rozhořčení a hněv, protože Bůh je soucitný a milostivý a má s námi velkou trpělivost. Bůh tedy lidi trestá tak, že jim *nezabraňuje* krást, zabíjet, znásilňovat a hubit se navzájem. Jak nám říká Pavel:

Nemylte se, Bohu se nikdo nebude vysmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Galaským 6:7

Když na lidstvo kvůli jeho hříšnosti dopadají katastrofy, mají pocit, že Bůh je aktivně trestá tím, že dopouští jejich trápení. Volají k Bohu: „Proč jsi mi to udělal?“ Snaží se tak převést odpovědnost za následky svých činů na Boha. Boží sláva se tak mění v lež, protože si Boha připodobňují k sobě samým, k lidem podléhajícím porušitelnosti.

Většina náboženství popisuje Boha jako bytost, která je trpělivá jen do určité míry, kdy už má všeho dost a nakonec zasadí (způsobí) smrt a zkázu těm, kdo odmítli uposlechnout Jeho příkazy.

Pravdivý a chybný výklad mají k sobě v tomto bodě zdánlivě blízko. Rozdíl tkví pouze v tom, že Bůh nezpůsobuje ani nevyvolává smrt těch, kdo jej odmítají – On pouze navštěvuje, věnuje pozornost jejich konání a dohlíží na hříchy, jež lidé páchají, načež *umožňuje*, aby tyto hříchy své pachatele vytrestaly. Rozdíl mezi *způsobením* a *dopuštěním* je nesmírně významný. Pokud Bůh trest způsobuje, činí to z něj násilného zastávce hrubé síly a zcela to mění jeho slávu neboli charakter, který se pak příliš neodlišuje od povahy bezbožných lidí.

Když se lidé domnívají, že Bůh je kvůli jejich činům hodlá potrestat, živí to touhu se proti němu vzbouřit a vzepřít se mu. Pochybují pak o tom, že je Bůh miluje. Odstřihne je to od touhy mít s Bohem jakýkoliv vztah. Některé lidi to dokonce přiměje k názoru, že Bůh neexistuje. Lidé se následně bouří proti jeho zákonům, vzpurně se je snaží porušovat a hněvají se, že Bůh je tyran, manipulátor a že jeho nadvláda je neúnosná.

Když se však podíváme na to, jak se lidé Božímu zákonu vzpírají, vidíme nikoliv přímý trest od Boha, ale spíše to, že se člověk sám odstřihuje od Božího požehnání a Bůh tak umožňuje, aby následky jeho rozhodnutí padly na jeho hlavu:

Bůh učinil muže a ženu plodnými, aby se mohli množit.

Člověk však zatouží po pohlavním styku mezi mužem a mužem, čímž zahazuje svou životní sílu na neplodný sex.

Bůh říká: Pamatujte na mou sobotu, abych vám mohl požehnat dvojí měrou.

Člověk se nicméně rozhodne uctívat jej v neděli, v pátek nebo vůbec, takže dostane požehnání jenom málo nebo vůbec žádné.

Bůh nám seslal svého Syna, aby nám ukázal, jaký skutečně je.

Člověk se jeho Syna zmocní a připraví jej o život umučením na kříži.

Bůh řekne lidem, aby se nedopouštěli cizoložství.

Vzpurní lidé však páchají cizoložství den co den svýma očima a mnozí i svými činy.

Bůh řekne člověku, aby si podmanil zemi neboli jí vtiskl ducha míru.

Muž zemi poničí a bere si z ní vše, co se dá, pro vlastní potěchu.

Takové věci se dějí, když někdo Boží slávu nechápe správně. Člověka to může přimět až k naprostému vzbouření. Může se tak díť vskrytu či otevřeně; tak či onak však není možné milovat Boha beze strachu, pokud se domníváte, že v případě neposlušnosti vás zahubí.

Ježíš přišel k nám na zem, aby nám ukázal, jaký Otec je. Apoštol Jan zaznamenal Ježíšovu modlitbu v předvečer jeho smrti.

Já jsem tě **oslavil na zemi**, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal. Jan 17:4

Lidé si v průběhu staletí své chápání Božího charakteru překroutili. Boží Syn musel uvést na pravou míru mylné předpoklady, jež lidé chovali vůči Jeho Otci. Filipovi, jednomu ze svých učedníků, řekl:

Ježíš mu řekl: „ Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty jsi mne nepoznal? **Kdo viděl mne, viděl Otce**. Jak můžeš říkat: „Ukaž nám Otce“? Jan 14:9

Ježíš prožil život plný neúnavné služby lidstvu. Byl to život naplněný milosrdenstvím, láskou, trpělivostí a laskavostí nejen k jeho přátelům, ale i k jeho protivníkům. Takový je náš Otec v nebesích. Jakmile si toto uvědomíte, váš strach z Boha se začne pomalu vytrácet. Vaše povaha se začne měnit k jeho obrazu, neboť se k němu začnete přibližovat skrze život, který na zemi ukázal Ježíš.

Většina světových náboženství žel ukazuje Boha jako někoho, kdo po určité době vyčkávání spálí své nepřátele ohněm. Křesťanská církev v podstatě říká světu: „Bůh říká, že buď přijmete jeho Syna, nebo vás čeká ta nejstrašnější smrt v plamenech.“ Většina křesťanů toto chápe

jako nekonečné hoření, které trvá na věky věků. Není divu, že se lidé proti tak kruté a odpudivé ideologii bouří.

Křesťanská církev přeměnila slávu Boha na slávu zkažených lidí, kteří působí smrt těm, s kým se neshodnou. Pro judaismus a islám platí totéž. Podle nich všichni hříšníci shoří v pekle.

Některé církve tento postoj umírňují a tvrdí, že Bůh spaluje hříšníky pouze po krátkou dobu. Kolik z nás by upálilo své děti poté, co jim bylo dopřáno krátké období svobody? Kolik hodin byste je nechali hořet? Hodinu? Namlouvali byste svým dětem, že když vás nebudou poslouchat, jednoho dne je budete muset upálit? Vzbudilo by to ve vašich dětech lásku k vám? Dává vůbec cokoliv z toho nějaký smysl? Projevoval snad Ježíš něco takového, když byl zde na zemi? Zabil někoho? Vyhrožoval někomu smrtí?

Nelze najít žádnou skutečnou útěchu v náruči Boha, který je ochoten svým výtvorům působit utrpení, mučení a smrt – leda by právě po takových věcech v srdci sami sobecky toužili. To je nejvýznamnější důvod toho, proč lidé hledají útěchu u jiných věcí, které je uspokojit nemohou:

Vždyť můj lid spáchal dvojí zlo: Opustili mne, pramen živé vody a vykopali si cisterny, puklé cisterny, které vodu nedrží. Jeremiáš 2:13

Není divu, že jsou lidé posedlí jídlem, drogami, stimulanty, sexem, pornem, hrami a nespočtem dalších prostředků k odvedení pozornosti, které jim poskytnou alespoň malou útěchu na cestě životem! Mají mylnou představu o tom, jaký Bůh je – představují si Boha mstivého, tyranského a ochotného zabíjet a ničit vlastní potomstvo.

Zvu vás k hlubšímu studiu tohoto tématu ve dvou knihách, které jsme připravili. První se nazývá *Skutky našeho laskavého Boha* a druhá *Agape – Odhalení Otcova charakteru lásky*. Obě si můžete stáhnout na stránce fatheroflove.info ve formátu souboru PDF nebo ve formátu audioknihy.

Věřte, že Ježíš skutečně odhalil charakter neboli povahu pravého Boha? Doufám, že ano, neboť tak naleznete útěchu, skutečnou útěchu od

zdroje veškeré útěchy – od Boha, který je soucitný, milostivý, pomalý k hněvu a překypující dobrotou a pravdou.

16. Způsoby dvoření

Jsou tři věci, které jsou pro mě nepochopitelné, a čtyři, kterým nerozumím: Cestě orla na nebesích, cestě hada na skále, cestě lodi uprostřed moře a cestě mládence s dívkou. Přísloví 30:18-19

Kdo nalezne zdatnou ženu? Je daleko cennější než drahokamy. Přísloví 31:10

Pokud ti, kdo se připravují na manželství, touží po plodnosti ve svém životě a chtějí tuto plodnost sdílet i s budoucí generací, vroucně se pak modlí k Pánu, aby je nasměroval k tomu správnému životnímu partnerovi. Pisatel knihy Přísloví naznačuje, že je těžké najít „zdatnou ženu“. Hlavním důvodem je to, že otcové a matky většiny žen zdatní nejsou. Důraz je zde kladen především na otce, neboť Bible nám říká:

Korunou starců jsou vnuci, okrasou synů jejich otcové. Přísloví 17:6

Aby se mladá žena stala zdatnou, musí vyrůstat v přítomnosti zdatného otce či otcovské figury. Musí vědět, že je v jeho očích vzácná a slyšet od něj slova povzbuzení, podpory a požehnání. Do jaké míry je mladá žena schopna vážít si a přijímat otcova slova, to závisí na její matce. Matka určuje, kolik respektu je projevováno hlavě rodiny, a to tím, jak se k jeho výrokům staví ona. Tyto zásady jsou v mnohem větší míře popsány v knize *Na životě záleží* umístěné na maranathamedia.cz.

Mladá žena může poznat něžnou laskavost muže na příkladu svého otce. Dcera mívá silný sklon najít si muže, který je jejímu otci podobný. Je tomu tak proto, že následkem života v prostředí svého otce je podvědomě naprogramována najít si muže jemu podobného. To je skvělé, pokud má taková dívka dobrého otce. Pokud však má otce špatného, pak potřebuje o to více podpory ze strany širšího společenství. Do něj pak může patřit i dědeček, pastor či učitel. Nejlepší příklad laskavého a milujícího muže samozřejmě můžeme nalézt v Ježíši Kristu. Když taková dívka čte o jeho životě a rozjímá o něm a jeho velké lásce k nám, prostředí kolem ní se může začít měnit a vzor muže,

kterého bude hledat, se začne více blížit muži, který hledá Krista a nechává se jím vést.

Posláním otce je být opatrovatelem a ochráncem své dcery. Jakýkoliv mladý muž, který by stál o její ruku, by měl jejího otce požádat o povolení přejít od běžného přátelství ke dvoření. Takový mladý muž by vůči ní neměl vykazovat dvořivé postoje dříve, než toto povolení od jejího otce či opatrovatele získá.

Když si mladý muž hledá ženu, která se stane jeho manželkou, také bude mít od přírody sklon hledat ženu podobnou své matce. Pozitivní vliv ženského prostředí, který v rodinném domě vyzařuje jeho matka, bude právě tím povědomým prostředím, k němuž bude přirozeně přitahován ze strany ženy, s níž bude chtít vstoupit do manželství.

Pokud muž nemá spásný stav se svým Spasitelem a nenachází útěchu v Něm, pak bude jeho alternativním hlavním motivem při hledání ženy to, aby svou útěchu a důvěrnost našel především u ní. Muž bez víry možná bude takovou ženu instinktivně uctívat a toužit po tom, aby mu z větší míry právě ona dodala útěchu, kterou v citové rovině postrádá.

V reálu to pak znamená, že se nebude snažit být především požehnáním a útěchou pro svou ženu, ale že bude myslet především na svou vlastní sobeckou útěchu. Připomíná to i verš, v němž se píše:

I vy jste v něm naplněni. On je hlavou každé vlády a moci.
Kolosským 2:10

Muž svou duchovní a citovou úplnost nalézá v Kristu. Kristus vdechuje muži do chřipí útěchu, kterou čerpá z toho, že spočívá na hrudi Otce. Právě tato úplnost, kterou muž nalézá v Kristu, jej vede k přání sdílet tuto úplnost i se ženou. V tomto kontextu se můžeme zamyslet nad následujícím veršem:

I řekl Hospodin Bůh: Není dobré, aby byl člověk samoten.
Učiním mu pomoc jako jeho protějšek. Genesis 2:18

Tento verš je často chápán v duchu toho, že Adam trpěl nějakou nedostatečností. Žádným osobním nedostatkem však netrpěl. Problém

tkvěl v tom, že velká radost, kterou pociťoval, potřebovala vyjádřit a znásobit. Tím, že se o radost Otce a Syna mohl dělit se svou ženou, stala se mu tak pomocnicí, co se týče vyjadřování této radosti. Díky tomu, že měl bytost podobnou sobě, dokázal jí vyprávět o tom, jak úžasný je Otec a jakou lásku v něm našel. Pak mohl rozvíjet svůj charakter tím, že na ni přenášel radost a požehnání, které sám dostával.

Aby Boží láska *agape* rostla, je potřeba ji vyjadřovat a sdílet a v tom Adamovi pomáhala Eva. Mnozí muži jsou obtěžkáni osamělostí, protože nejsou úplní v Kristu. Kvůli tomu porušují své zásady, aby našli útěchu v ženě, avšak uspokojující útěchu lze nalézt pouze v Bohu. Muž, který má útěchu od Boha, ji bude toužit sdílet se ženou a žehnat jí tak, jako Kristus žehná jemu. S útěchou od Krista nebude mít potřebu porušovat své zásady; nenechá se ovládnout sklíčeností ani v případě, že jej Satan bude pokoušet skrze ženy.

Muž a žena byli stvořeni k obrazu Boha a jeho Syna. Otcovi nesvědčilo být sám, a tak k sobě ve věčné říši připojil svého Syna, který je k jeho obrazu. Více se o tom dočtete v knize *Boží moudrost* na maranathamedia.cz. Boží Syn představuje záři či znásobení slávy Otcova charakteru. Od Otce také Syn čerpá jeho lásku, milosrdenství a přízeň skrze své žádosti a prosby k němu. Boží Syn po Otcovi nežádá nic, co by Otec nebyl ochoten dát. Otec miluje dávání, takže když je mu přednesena vhodná žádost, je mu potěšením ji splnit.

Stejně jako když Eva žádala o něco svého manžela, dával jí to s potěšením. To upevňovalo jeho charakter a napomáhalo mu více se podobat Bohu. Eva, o kterou se Adam takto staral, tak mohla zažít Boží lásku v uchopitelnější podobě, což přinášelo velké potěšení zase jí. Žena je jasmem a slávou muže.

Muž si nemusí zahalovat hlavu, neboť je Božím obrazem a jeho slávou, **žena pak je slávou mužovou**. 1. Korintským 11:7

Stejně jako muž dostává požehnání a útěchu skrze Krista, tak tuto útěchu a požehnání předává ve znásobené míře své manželce a tak se

žena stává slávou muže. Je to krásný systém vytvořený naším Otcem, jenž slouží k naší výživě a duševnímu rozvoji.

Nejlepší způsob, jak může muž získat útěchu od Boha, je to, když v době svého vyrůstání dostává požehnání od svého pozemského otce. Takový otec svému synu hovoří identitu a žehnání. Bude tak následovat vzor našeho nebeského Otce, který řekl svému Synovi:

A hle, ozval se hlas z nebes, který říkal: „Toto je můj Syn, Milovaný, v němž jsem našel zalíbení.“ Matouš 3:17

Syn, který se naučí důvěřovat a podřizovat se zbožnému otci, shledá snadnějším i důvěřování a podřizování se svému nebeskému Otci. V případě těch, kdo zbožného otce či žádného otce nemají, může tuto pozici zastoupit jiný zbožný a příkladný muž, například kazatel či učitel. Vidíme, že Pavel zastával tuto roli vůči Timoteovi:

Toto nařízení svěřuji tobě, můj synu Timoteji, na základě předešlých proctví o tobě, abys s jejich posilou bojoval dobrý boj. 1. Timoteovi 1:18

Synovský vztah Timotea vůči Pavlovi se zakládal na tom, že Timoteus od Pavla dostával rady a Ducha. Vřelé pouto mezi nimi bylo pro Timotea zdrojem síly a povzbuzení a pomáhalo mu tak bojovat Hospodinův boj.

Nyní se navrátím k zásadám toho, jak žádat o svolení ucházet se o ruku mladé dámy během dvoření, a podělím se přitom o své zkušenosti.

Pán Ježíš Kristus vstoupil do mého života mocným způsobem, když mi bylo 18 let. Radost z důvěry a víry, že mé hříchy byly odpuštěny, mi přinesla nesmírnou úlevu. Ve čtení Bible a duchovních knih, z nichž jsem se učil o Kristu, jsem našel veliké potěšení. V Kristu jsem našel úplnost ducha, která uspokojila mou duši. Na čas jsem odložil veškeré myšlenky na to, že bych se ženil. Chtěl jsem pouze sdílet tu radost, kterou jsem v Kristu nalézal. A právě Pán Ježíš mě shodou okolností dovedl k mé drahé ženě.

Ve svých čtyřiaadvaceti letech jsem se zúčastnil zdravotnický vzdělávacího programu, neboť jsem si své kazatelské dílo přál doplnit o zdravotnickou

misii. Na tomto vzdělávacím programu se mě jedna starší paní ve víře zeptala, zda mám ve svém okolí nějakou mladou ženu, o níž bych měl zájem. Odpověděl jsem, že jsem plně spokojen ve svém vztahu s Kristem. Pak se mě však zeptala: „To není žádná mladá žena, s níž byste rád mluvil o biblických tématech?“ Na okamžik jsem se zamyslel a vzpomněl si přitom na Lorelle. Naznačil jsem, že existuje žena, která projevuje velký zájem o Písmo a touhu hlouběji se zabírat Božím Slovem. Ta starší žena mě ihned podnítila, ať tu ženu kontaktuji a nabídnu jí, zda nemá zájem naše přátelství prohloubit. Měla velice přímý způsob jednání, ale to je u Evropanek poměrně běžné a přesně to bylo potřeba k tomu, abych získal motivaci najít si družku.

Zavolał jsem tedy Lorelle, která v tu dobu pracovala v centru pro zestárlé a postižené v jižní oblasti Brisbane. Byla velice ráda, že jsem zavolał, protože jsem ji už nějaký čas zajímal. Začali jsme spolu trávit čas, ale já byl přesvědčen o tom, že bych se jí neměl dotýkat v podobě držení se za ruku, objímání či líbání. Měl jsem dojem, že si v první řadě musíme vybudovat duchovní propojení v Kristu. Děkuji Pánu, že mi dopřál, aby mi ze studia Božího Slova vyplynul právě tento dojem. Pokud nějaký vztah nedokáže stát pouze na sdílení duchovních záležitostí, pak nemá žádný duchovní pramen, který by jej živil.

Lorelle vyrůstala v rodině, kde se smyslné oblékání a líčení zásadně nepraktikovalo. Oblékala se jednoduše a skromně. Nejednala vyzývavě ani neflirtovala. Nechovala se nijak přehnaně rozpustile ani pošetile. Na bezvýznamných věcech či pošetilostech jí nezáleželo. To mi přišlo velice přitažlivé. To hlavní, co mě k ní přitahovalo, byla tedy její láska k Bohu a k jeho Slovu. To bylo a stále je základem našeho přátelství – láska k Bohu a k jeho Slovu.

Vzhledem k zásadám, o nichž jsme se dočetli v Božím slově, jsme se nesnažili trávit spolu čas pouze pro naši zábavu – chtěli jsme být požehnáním pro naše společenství a okolí. Účastnili jsme se křesťanských osvětových programů, zpívali spolu v pěveckém sboru a věnovali se mnoha dalším podobným věcem.

Naše přátelství se začalo vcelku slibně vyvíjet, když v tom Satan rozšířil svůj vliv a pokusil se náš vztah rozbít. V minulosti jsem žel sledoval velké množství filmů o mužích a ženách, kteří k Bohu lásku nechovali. Ve svém těle jsem si totiž vybudoval touhu po ženě, která by byla svou povahou svůdná a oblékala se smyslným způsobem.

Ve svých pravidelných modlitbách jsem prosil o to, ať mě takové věci opustí. Přestal jsem sledovat filmy a televizi, nicméně ono sémě zasazené ve mně od dospívání nadále mělo svůj vliv. Tlačily mě myšlenky na vnější fyzickou krásu, jak ji vyjadřuje svět. Přimělo mě to pochybovat o směru, jakým se náš vztah ubíral. Tomuto tlaku od Satana jsem se bohužel poddal, zavola jsem Lorelle a sdělil jí, že chci náš vztah ukončit. To ji samozřejmě ranilo a mě dosud mrzí, jak sobecky jsem se zachoval.

Lorelle v reakci na to hledala útěchu v Božím Slově a našla tam tuto pasáž:

Měj rozkoš z Hospodina — on naplní prosby tvého srdce.
Uval na Hospodina svou cestu a důvěřuj mu, on bude jednat.
Žalmy 37:4-5

Jedním z významů zde použitého slova *rozkoš* je „být jemný a poddajný“. Rozhodla se, že bude jemnou a poddajnou hlinou v rukou Hrnčíře a nechá se jím takto utvářet.

Nerozzlobila se, místo toho se v slzách domáhala tohoto zaslíbení. V temnotě té chvíle vysvitla její vnitřní krása. V odpovědi na její modlitbu ke mně během mé jedné modlitby přišel Ježíšův Duch a velice napřímo mi řekl: „Pokud se od této dámy odvrátíš, zemřeš.“ To mě polekalo. Bylo to drsné varování, ale věděl jsem, že pravdivé. Věděl jsem, že jsem se nechal ovlivnit tělesnými touhami spíše než duchovními záležitostmi a rozpoznal jsem pravdivost tohoto varování.

Doznal jsem se ke svému hříchu, opět jsem se spojil s Lorelle a poprosil ji, ať mi mou pošetilost odpustí. Milosrdně mi to prominula. Nedošlo na žádná rozvzteklá slova, žádnou odvetu za to, co jsem provedl. Taková je opravdová vnitřní krása, což jsem si tehdy uvědomil.

Lorelle a já jsme se v našem místním sboru účastnili kazatelské služby. Já jsem byl vedoucím skupiny, která se věnovala biblickému studiu. S Lorelle jsme vždycky připravili nějaké jídlo, pozvali ostatní k sobě domů a pak s nimi studovali Bibli. Začali jsme také společně zpívat a nahráli spolu několik biblických písní.⁴⁷

Když jsme spolu takto trávili čas již asi tři měsíce, rozhodli jsme se navštívit Lorelliny rodiče. Bydleli v jiném městě, kam jsme to měli asi dvanáct hodin cesty autem. V rámci této návštěvy jsem využil příležitosti a zastavil se také u jedné známé z biblického studia, která rovněž žila v Sydney. Pracovala jako letuška a v minulosti projevila určitý zájem o to, co se z Bible dozvídáme. Lorelle a já jsme se s ní měli setkat v domě jejích rodičů. Jednou nebo dvakrát už jsem tam předtím byl a rodiče té mladé dámy jsem znal. Když jsme dorazili, ta mladá žena v domě nebyla. Zavola jsem jí a zjistil, že je někde jinde. Zeptala se, zda mohu přijít, ale sám. Nebyl jsem si tím jistý, zněla však rozrušeně. Lorelle tedy zůstala u svých rodičů a já se této ženě vydal na pomoc. Když jsem dorazil, našel jsem ji v emoční krizi. Když totiž byla na Bali, stalo se jí tam něco příšerného. Pokusil jsem se utěšit ji Písmem a modlitbou.

Lorelle se mezitím vrátila k rodičům této dívky, ale tam se dočkala nenápadných náznaků, že by si přáli, aby jejich dcera navázala vztah se mnou. To bylo pochopitelně vcelku znepokojivé. Vrátil jsem se zanedlouho poté a Lorelle mi cestou domů vyprávěla, co se dělo. Cítil jsem se kvůli tomu špatně. Řekla mi, že bylo těžké je poslouchat, zatímco já byl pryč, a myslet na to, jak tuto jinou dívku utěšuji. Poté však s rozhodností prohlásila: „Jestli jí to ale pomohlo více se sblížit s Bohem, pak to za to stálo.“ To mě ohromilo. Většina žen, s nimiž jsem se do té doby setkal, vykazovala jistou míru žárlivosti, takže by mě v takové situaci nejspíš počastovaly nějakým obviněním. Lorelle se však chovala takto a já v tu chvíli okamžitě pochopil, že tohle je dívka, s níž bych se měl oženit. Projevila ohledně mé osoby tak nehynoucí důvěru v Pána, že to ve mně zanechalo hluboký dojem.

⁴⁷ http://fatheroflove.info/download_section/view/scripture-songs

Řekl jsem jí, že mám v úmyslu promluvit si s jejím otcem a požádat ho o svolení k tomu, abychom v našem vztahu učinili další krok. Služba smrti⁴⁸, kterou utržila, v ní vyvolala ještě hojnější milosrdenství.

Už jsem se zmínil o svém přesvědčení, že bych se Lorelle neměl dotýkat, dokud si nevypestujeme duchovní vztah. Částečně mě k tomuto názoru přivedlo to, že Lorelle se nacházela v opatrovnictví svého otce. Jelikož patřila jemu, jakýkoliv můj pokus dotýkat se jí ve snaze rozvinout tak vztah, by bez schválení jejího otce znamenal krádež.

Potřeboval jsem tedy schválení od jejího otce, abych učinil ve svém dvoření další krok a mohl ji držet za ruku. Jsem rád, že jsem se tímto doporučením řídil. Fyzický dotek mezi oboustranně souhlasícími lidmi zvyšuje v těle hladinu dopaminu a způsobuje nesmírně příjemný pocit. Než se pár začne věnovat fyzickému a chemickému spojování, otec se musí dozvědět, že o jeho dceru bude postaráno.

Někteří zastávají i takový názor, že dvojice by se před svatbou neměla dotýkat vůbec. Každý pár by se měl řídit svým vlastním přesvědčením. Podle toho, jak já chápu Božský vzorec, se duchovní věci začínají projevovat skrze ty fyzické. Pokud mají oba lidé silný pocit útěchy skrze nebeského Otce a disciplinovaně se živí zdravým jídlem a pitím, mají pro svůj vztah duchovní základ a nemusejí fyzické projevy lásky odkládat až do doby po svatbě.

Do toho samozřejmě nepatří pohlavní styk a fyzický dotek, který by byl vzrušující formou předehry vedoucí k sexuálnímu spojení. Také do toho nepatří úplné vzájemné objetí těla na tělo, kde by se pánve obou lidí dotýkaly, takže by oba byli takzvaně jedním tělem. Takové činy uvádějí člověka do nebezpečné situace a umožňují Satanovi ho pokoušet. U manželského páru takové objímání způsobuje příjemné pocity díky uvolnění dopaminu a oxytocinu, nicméně pokud člověk nemá opravdu pevný vztah s naším utěšujícím Bohem nebo pravdu začal poznávat teprve nedávno, mimo manželský svazek mohou takové pocity vést ke smilstvu.

⁴⁸ Viz 2 Korintským 3:7

Abychom se drželi kontextu – muž musí především mít schválení od opatrovatele ženy. Nicméně pokud v minulosti někdo žil nemravně a má v této oblasti velké slabiny, pak může být nejlepší radou nedotýkat se v žádném smyslu až do svatební noci. Pokud si však někdo zachovává toto smýšlení, je na místě otázka, zda již vůbec našel útěchu v Otci a jeho Synovi. Jelikož žijeme v hříšném světě a mnoho lidí má za sebou hříšné životy, potom má-li někdo problém s tím, že jej vzruší už samotný dotek, měl by se zachovat moudře a dotekům se vyhýbat úplně, dokud svůj vztah nezpečetí sňatkem. Jedná se nicméně pouze o doporučení, nikoliv příkaz.

Vrátím se nyní k příběhu našeho dvoření. Z představy rozhovoru s Lorelliným otcem jsem byl trochu nervózní. Byl to málomluvný a jemnocitný muž a já se modlil o moudrost, abych věděl, co mu říct. Pověděl jsem mu, že si jeho dcery velice vážím a že na něj a jeho ženu vrhám jediné dobré světlo. Řekl jsem mu, že s ohledem na veškeré aktuální okolnosti bych si jeho dceru rád vzal za ženu, pokud mi to dovolí. Přislíbil jsem mu, že se mu o ni budu starat, jak jen dovedu. Zpětně žasnu, jakou přízeň mi Bůh projevil, že mi do úst vložil tato slova. I nyní, když to píšu, cítím vůči Bohu hluboký vděk za to, že mi poradil, co mám říct a udělat.

Lorellin otec nejdříve neřekl nic a já měl dojem, že to trvá celou věčnost. Začínal jsem se trochu bát, co mi odpoví. Potom se však se slzami v očích usmál a řekl, že jeho svolení rozhodně mám a přeje mi jen vše dobré. Učinil jsem s ním úmluvu o ochraně a bezpečí jeho dcery. Tato úmluva byla jen mezi námi. Na tuto úmluvu a na svou odpovědnost vůči jeho dcery od té doby často myslím. Rozhodl jsem se, že v nebeském městě ke svému tchánovi přijdu spolu s jeho dcerou a řeknu mu, že z Boží milosti jsem svůj slib o její ochraně dodržel.

V té době jsem nad důsledky tohoto činu plně nepřemýšlel, avšak nyní si uvědomuji, že takto přechází plodnost z jedné generace na druhou – skrze úmluvu mezi otcem a přiřazeným synem, úmluvu týkající se péče o jeho drahocennou dceru. Se slzami dojetí rozjímám nad tím, že je to vlastně ozvěnou úmluvy, kterou Bůh uzavřel se svým Synem ohledně péče o jeho dceru, tedy o církve, kdy se Kristus rozhodl ukázat Otci tuto

dceru se slovy „o tvou dceru jsem celou dobu pečoval a s radostí ti ji přivádím.“

Mužům, kteří si hledají manželku, tedy říkám: musíte se domluvit s otcem či opatrovatelem dané ženy a slíbit mu, že se o ni postaráte. Dámám doporučuji, aby v ideálním případě měly ve svém životě otce či mužského opatrovatele, který je má rád, stará se o ně a chce pro ně jen to nejlepší. Nemáte-li otce nebo jiného takového příbuzného, pak může tuto roli zastat váš pastor nebo starší ve sboru. Dovolte, ať vznikne úmluva mezi otcem a synem, jejímž cílem bude spása nevěsty. Pokud tak učiníte, bude vám to mnohonásobným požehnáním.

Při dvoření je také nutné pamatovat na to, aby spolu dvojice netrávila příliš mnoho času o samotě, a to obzvláště v noci. Stýkejte se spolu ve společnosti, kdy je s vámi nebo kolem vás někdo další. Pokud budete ponocovat, pro čelní lalok bude obtížnější správně fungovat a může tak docházet k nesprávným rozhodnutím a volbám. Nové páry si spolu někdy povídají o samotě v jedné místnosti až do druhé hodiny ranní. To rozhodně není moudré počínání. Na dobré vztahy není potřeba spěchat. Aby vaše přátelství vzrůstalo, není nutné uvádět se do situací, kdy jste zranitelní.

Žádný výklad dvoření by nebyl úplný bez zmínky o tom, jak Abraham hledal družku Izákovi. Izák se při hledání manželky nespolehal na vlastní rozum a impulzy. Důvěřoval letitým zkušenostem svého otce a matky a nechal je, ať mu ženu najdou oni. Muž by se měl ohledně své případné manželky poradit se svými rodiči. Ti vidí leccos, čeho on si nevšimne. Většina mladých mužů ve své nezkušenosti vidí hezkou tvář a tvar těla a těmi se nechá okouzlit – o světských mužích pak toto platí dvojnásob. Dámy, když se někdo uchází o vaši ruku, zamyslete se nad tím, zda v první řadě chová lásku ke Kristu. Váš otec či opatrovatel vám v těchto úvahách může být ku pomoci.

Svazek mezi mužem a ženou by měl být bezpečným místem, kde i ostatní v tomto vztahu naleznou požehnání. Když jsem se nad tímto zamýšlel v době, kdy jsme s Lorelle uvažovali o svatbě, řekl jsem jí, že bychom měli strávit týden odděleně a v modlitbách rozjímat o tom, zda jsme na

tento krok připraveni. Přinese toto svázání našich životů požehnání našemu Otci a Spasiteli? Přinese požehnání všem kolem nás a bude povzbuzením pro svět?

Tyto otázky jsme museli promyslet rychle, protože Lorelle dostala nabídku na novou práci v Sydney – městě, kde žili její rodiče. Museli jsme se rozhodnout, zda se vezmeme a přestěhujeme se společně. Já měl stálé místo v našem sboru a nebyl jsem si jistý, zda opustit zdejší dílo konané pro duše, o něž jsem se staral. Strávili jsme tedy nějaký čas každý o samotě. Po třech dnech modliteb a rozjímání nad Božím Slovem mi zavolal jeden známý ze Sydney a nabídl mi práci v oblasti, pro níž jsem byl již vyškolen.

Ihned jsem pochopil, že tímto mi Boží ruka dává potřebné znamení, že se mám přesunout do Sydney. Zavolal jsem Lorelle se slovy: „Vezmi si na sebe své nejlepší šaty, dnes půjdeme na večeři.“ Učinila tak s radostí. Ten večer jsem jí tedy dal nabídku k sňatku na způsob duchovní úmluvy. Zeptal jsem se jí:

„Jsi ochotna spojit své dary a nadání s mými a naplnit tak poselství třetího anděla?“

Svůj manželský vztah jsme postavili na základu kázání evangelia druhým. To je úhelným kamenem našeho manželství již po 26 let. Je to svazek založený na odhodlání předávat ostatním těžce požehnání a útěchu, jaké dostáváme od našeho Otce v nebesích. Tím, že přinášíme požehnání ostatním, tak jsme byli sami nesmírně požehnáni. Naše společné cesty se občas ubíraly po náročných stezkách, ale Lorelle mi je celou dobu pomocí od Boha. Mé kazatelské dílo se znásobuje a je korunováno přítomností její laskavé povahy. Jak lze citovat z knihy Přísloví:

Její synové povstávají a nazývají ji šťastnou, také její manžel ji chválí. Přísloví 31:28

Modlím se i za vás, ať naleznete pozitivní přínosy ve vztahu majícím požehnání od Boha. Stejně jako všechny páry jsme se i my za svůj život setkali s určitými výzvami, nicméně z Boží milosti jsme jim byli schopni společně čelit. Jsem našemu Otci v nebesích nezměrně vděčný, že mi

vybral tuto manželku. Zatímco jsem se těšil radostí a úplností v Kristu, přivedl mi ženu, která od té doby chválí našeho Otce a jeho jednorozeného zplozeného Syna spolu se mnou.

17. Zásady spokojeného manželství

Manželství je na celý život. Závazky, které mají trvat celý život, nelze vystavět na základě momentálních nutkání, pobláznění či touhy po útěše získávané odjinud než od našeho milovaného Otce.

V předchozích kapitolách jsme si nastínili klíčové zásady, které je vhodné na tomto místě shrnout:

1. Náš Otec v nebesích je naším hlavním zdrojem útěchy a důvěrnosti (intimnosti). Ty nám dává k dispozici skrze svého Syna.
2. Manželství funguje na stejném vzorci jako vztah mezi Otcem a Synem, neboť jsme byli stvořeni k jejich obrazu. Jejich vztah se zakládá na principu nesobecké, štědré lásky *agape*. Genesis 1:26.
3. Manželství funguje na základě plodnosti duchovní stejně jako fyzické. Hledání útěchy v sexu či snaha učinit se přitažlivým objektem touhy vede ke kultuře sobeckosti, závislosti, neplodnosti a nakonec i smrti.
4. Každý člověk si kolem sebe vytváří určitou atmosféru. Prostředí, které se vytvoří ve vztahu mezi manželem a manželkou, se dědictvím přenáší na další generaci. Sobecké prostředí bude pochopitelně plodit sobecké jednání. Prostředí lásky, milosrdenství a pokoje naopak předá další generaci právě takové vlastnosti.
5. Jelikož člověk upadl skrze hřích, muž ani žena nedokáží jednat nesobecky bez toho, aniž by měli Kristova Ducha. Tohoto Ducha musíme přijímat den co den, abychom byli láskyplní, milosrdní, milostiví a laskaví.
6. Sobota je dnem vyhrazeným k odpočinku, během něhož je nám zdarma dáváno dvojitě požehnání Kristova Ducha, abychom mohli být podobni Kristu. Toto Šabatní požehnání se ještě zesiluje v čase novoluní a slavností. Pokud se v této době obracíme k Bohu a uznáváme, že potřebujeme jeho Ducha, pak jej v souladu s naší touhou a žádostí v této době také obdržíme.

7. Smlouva o manželství se uzavírá mezi otcem či opatrovatelem ženy a zakládá se na slibu, že o ni bude postaráno ze strany jejího budoucího manžela.
8. Manželský svazek mezi mužem a ženou je požehnáním pro oba z této dvojice i pro lidi kolem nich. Manželství představuje pro ostatní příležitost přijít a mít svou účast na lásce, radosti a pokoje takové domácnosti.
9. Jelikož jsme stvořeni k obrazu Boha a jeho Syna, žena skrze muže přirozeně zdědí vše, co vlastní on. Pokud toto dědictví muž i žena uznávají, manžel si bude uvědomovat svou povinnost starat se o svoji manželku a manželka zase dobrovolně zaujme pozici vděku a podřízenosti vůči svému manželovi, podobně jako Kristus zaujímá postavení vůči svému Otci (1. Korintským 11:3). Více o tomto principu se dočtete v brožurce *Původní láska* a knize *Na životě záleží* dostupných na maranathamedia.cz.
10. Pokud láska ovládá srdce manžela i manželky, není potřeba žádné nucení, požadavky, nátlak, manipulace, křik ani jakékoliv formy zneužívání. To vše jsou projevy sobeckosti.

Za těch 25 let, co radím párům s manželskými těžkostmi, jako nejčastější příčinu jejich frustrace vídám to, že ta druhá strana nedělá to, co by měla. Frustrované poukazování na partnerovy chyby však problém nevyřeší, ale spíše ho ještě zvětší.

Pokud bych měl předat manželům pouze jedinou zásadu, bylo by to, to, ať mají na zřeteli sílu vlastních slov:

V moci jazyka je smrt i život, kdo ho miluje, nají se jeho ovoce. Přísloví 18:21

Vidíte-li problém u své manželky, svěřte se s ním Pánu a modlete se za ni, aniž byste cokoliv řekli. Dodejte jí do života slova povzbuzení a požehnání. Musí vědět, že si jí plně vážíte a že o ni pečujete. Z čím problematičtějšího prostředí žena pochází, tím více jemnosti a trpělivosti potřebuje prokázat. Často je pak nutné projevit snahu, sebrat vlastní kříž a následovat Ježíše. Vyžaduje to sebezapření a k tomu vám může dopomoci pouze Ježíš.

Kdykoliv řekneme nějaká tvrdá (drsná) slova našim manželkám, proklínáme je tím. Kvůli výsledné atmosféře napětí a frustrace se pak manželka cítí nadbytečná a předem odsouzená. To pak vede k odvetě a sebe-destructivnímu jednání.

V generaci, v níž jsem byl vychováván já, se zpravidla na uklizený dům zaměřovaly více ženy než muži. Manželkám proto radím, ať nečekají, že jejich manžel bude automaticky stejně pořádkumilovný jako ony. Mnozí muži nebyli v domácích povinnostech nijak proškoleni. Já například rozhodně ne. Až po určitém čase a praxi jsem si zapamatoval, kam mám správně dávat ručník a další věci v koupelně, aby tam zůstal pořádek. Pokud v souvislosti s tím dáte manželovi najevo frustraci a rozhořčení, nesprávné chování tím jen posílíte a v reakci na vaši zlost vás bude zklamávat znovu a znovu. Změna vyžaduje lásku, trpělivost, víru a laskavost.

K zamyšlení je i to, jak chránit svou domácnost před vlivy, které mohou narušit vaši vzájemnou komunikaci. Hudba, filmy, knihy a hry pocházející ze světa s sebou přinášejí i odpovídající atmosféru. Pokud takové věci máte doma, vytváří to jakousi trhlinu, skrze níž může Satan se svými anděly zmást a podráždit jak manžela, tak manželku. Satan se neustále snaží poničit šťastné manželství, protože tím vyvolává neúctu vůči Bohu a jeho Synovi. Jakýkoliv film z Hollywoodu do vaší domácnosti vnese špatný vliv. Jakýkoliv televizní program, který dává na odiv nemravnost, vraždění, násilí a hrubý jazyk, vytvoří trhlinu ve vaší domácnosti. Tyto věci dokáží být ve svém vlivu velice nenápadné, ale přivodí vám mnoho problémů.

Máte starost o to, zda budete mít dostatek peněz k životu? Pamatujte na to, co řekl Kristus:

Proto vám pravím: Nedělejte si starosti o svůj život, o to, co budete jíst a co budete pít, ani o své tělo, o to, co si obléknete. Není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptáky: nesejí, nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Což vy nejste o mnoho cennější než oni? Kdo z vás dokáže svou starostlivostí přidat k délce svého věku jediný loket? A proč

si děláte starosti o oděv? Podívejte se pozorně na polní lilie, jak rostou. Nenamáhají se ani nepředou, a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která dnes je a kterou zítra hodí do pece, nebude tím spíše oblékat vás, malověrní? Nepropadněte tedy starostem a neříkejte: ‚Co budeme jíst?‘ nebo: ‚Co budeme pít?‘ nebo: ‚Co si oblečeme?‘ Neboť o to všechno horlivě usilují pohané. Vždyť váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete. Hledejte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost kvůli zítřku, neboť zítřek bude mít své vlastní starosti. Každý den má dost vlastního trápení. Matouš 6:25-34

Zbavit se obav o tyto věci vyžaduje jisté úsilí. Mnohokrát jsem musel padnout na kolena a modlit se, dokud pocíťovaný stres skutečně neustoupil. Náš Otec v nebesích se o nás vždy postará, pokud ho o to požádáme. Někdy se ocitneme na různých náročných stezkách následkem zaslepenosti vůči vlastnímu počínání, která umožňuje Satanovi obtěžovat nás a ubližovat nám. Pokud však víte, že náš Otec je vždy milostivý, potom víte, že jeho ucho je vždy nakloněno vašim modlitbám. Může trvat dlouhou dobu, než se něco změní, ale během tohoto čekání roste víra. Poslední myšlenka k tomuto tématu, kterou již dobře znáte:

Ženy, podřizujte se svým mužům jako Pánu, neboť muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou církve; on je zachráncem těla. Ale jako církev je podřízena Kristu, tak i ženy ve všem svým mužům. Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal, aby ji posvětil, když ji očistil vodní koupelí v slovu, aby sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrny ani vrásky ani čehokoliv takového, ale byla svatá a bezúhonná. Takto jsou povinni i muži milovat své ženy jako svá těla. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. Efezským 5:22-28

18. Rozvod a další manželství

To, k jak velkému množství rozvodů v dnešní společnosti dochází, je jen dalším dokladem zaslepenosti vůči slávě Božího láskyplného charakteru. Ve Spojených státech se odehraje rozvod každých 36 sekund, což je 876 000 rozvodů za rok. V téže zemi platí, že 42% prvních manželství končí rozvodem. Ti, kdo hledají další šanci v dalším sňatku, to mívají ještě horší – 60% druhých manželství končí rozvodem a stejně tak i 73% třetích manželství.⁴⁹ Níže jsou uvedeny země s největší mírou rozvodovosti na světě:

1. Bělorusko 68%	11. Moldávie 52%
2. Ruská federace 65%	12. Spojené státy 49%
3. Švédsko 64%	13. Maďarsko 46%
4. Lotyšsko 63%	14. Kanada 45%
5. Ukrajina 63%	15. Norsko 43%
6. Česká republika 61%	16. Francie 43%
7. Belgie 56%	17. Německo 41%
8. Finsko 56%	18. Nizozemsko 41%
9. Litva 55%	19. Švýcarsko 40%
10. Spojené království 53%	20. Island 39% ⁵⁰

Rozvod je už tak dost traumatizující pro dvojici jako takovou, nicméně pro děti narozené do rozvedené rodiny jsou důsledky devastující. Více se o dopadu na děti zmiňují v knize *Války o identitu* dostupné na maranathamedia.cz.

Pokud je manželství zavázáno k Božímu silnému přání po plodnosti, potom představa rozvodu s jistotou znamená roztříštění příští generace, obzvláště dojde-li k rozvodu v době, kdy děti ještě bydlí u rodičů. Vzhledem k tomu bude lidský pár usilovně hledat pomoc u Pána, aby na rozvod nedošlo.

⁴⁹ www.mckinleyirvin.com/family-law-blog/2012/october/32-shocking-divorce-statistics/

⁵⁰ <http://divorce.com/worldwide-divorce-statistics/>

O tomto tématu mluví i Bible. Je zajímavé porovnat si výrok Mojžíše s výrokem Krista.

Jestliže si muž vezme ženu, bude jejím manželem, ale pak se stane, že nenalezne milost v jeho očích, protože u ní našel nějakou hanebnost, napíše jí rozlukový lístek, dá jí ho a propustí ji ze svého domu. Deuteronomium 24:1

Mojžíšův výrok se zdá velice tvrdý, dokud nám jeho význam nedoplní o svůj výklad Kristus:

Řekli mu: „Proč tedy Mojžíš nařídil dát ženě rozlukový list a propustit ji?“ Řekl jim: „Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžíš dovolil propouštět vaše ženy, od počátku však tomu tak nebylo. Matouš 19:7-8

Ježíš říká, že rozvod je pro ty, jejichž srdce jsou zatvrzena. Mojžíš tento zákon nenapsal jako zásadu do života; napsal ji s Boží inspirací a naráží tím na tvrdost lidských srdcí. Mojžíšův zákon celkově obsahuje mnohé příkazy, v nichž se zračí tvrdost lidských srdcí, neboť Zákon je jako zrcadlo, které člověku poukazuje na jeho vlastní hříšnost. Zde je další příklad lidské tvrdosti:

Jestliže potká muž dívku, pannu, která není zasnoubená, zmocní se jí, bude s ní spát a budou dopadeni, ten muž, který s ní spal, dá otcí dívky padesát stříbrných. Stane se jeho ženou za to, že ji znásilnil, a nesmí ji po celý svůj život propustit. Deuteronomium 22:28-29

Napsáno to bylo kvůli tvrdosti lidských srdcí, nicméně od počátku tomu tak nebylo. Měla by mít žena za manžela muže, který ji znásilnil? To by bylo vůči ženě nemyslitelně kruté a surové. Tento příkaz v zrcadle hovoří k mužům lidskou řečí, aby to způsobilo rozhojnění jejich hříšného smýšlení (Římanům 5:20). Také jim říká, že pokud ženu znásilní, budou se za ni muset stát zodpovědnými. Účelem je tedy od toho odradit, ale odráží to i jejich tvrdost a to, že ve společnosti panuje smýšlení, že skrze sexuální násilí je možné se ženy zmocnit. V této době nebylo nic jako sociální zajištění či pomoc ze strany státu, takže pokud byla žena sexuálně zneužita, žádný muž ji pak nechtěl. Kdo by se o ni postaral?

Když muž znásilní ženu s tímto vědomím, ukazuje to na tvrdost jeho srdce. Není to smýšlení vedoucí k plodnosti, ale ke smrti. Prostředí domácnosti s takovými vztahy vede pouze ke smrti a zármutku dětí, kteří se zde narodí.

Bible jasně vypovídá o tom, co si Bůh myslí o rozvodu:

Neboť nenávidím propuštění, praví Hospodin, Bůh Izraele, a toho, kdo přikrývá násilí na svém oděvu, praví Hospodin zástupů. Mějte se na pozoru ve svém duchu a nebud'te nevěrní. Malachiáš 2:16

Jsou to silná slova a mají dobrý důvod. Rozvod není principem plodnosti, ale zármutku, pustoty, nemoci a smrti. Když se muž nebo žena rozhodnou pro rozvod, je to proto, že v jejich srdcích již nevládne Ježíšův Duch. Pokud v něčím srdci vládne Ježíš, takový člověk rozvod chtít nebude. Nejedná se samozřejmě o něco, co by rozvodu zabránilo, protože rozhodnutí přijmout do svého života Ježíše závisí na obou účastnících vztahu. Pokud jeden odmítne ctít své manželství a rozhodne se odejít, ten druhý je vůči tomu zpravidla bezmocný a nemá jak tomu zabránit.

Rozvod je přirozeným následkem toho, když muži a ženy hledají útěchu především u jiné lidské bytosti. Když se žena cítí nedocenená a nechtěná, je v pokušení vyhledávat pozornost jiných mužů, kteří jí budou říkat to, co chce slyšet. Muži ji budou zahrnovat dary a tvrdit jí, že je krásná, protože sami hledají útěchu skrze sex. Skutečná útěcha však přichází pouze od Boha skrze prostředky, které ustanovil. Ve smilstvu a cizoložství žádnou skutečnou útěchu najít nelze. Jak již bylo zmíněno v minulé kapitole:

Hleďte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno. Matouš 6:33

Jak má žena jednat v situaci, kdy se její manžel začne chovat násilně? V první řadě by se měla modlit o moudrost ohledně vlastního chování. Ženy dokážou působit násilím tím, co říkají. Když žena na svého manžela křičí s úmyslem k něčemu jej přinutit nebo s ním manipulovat, zasévá tak

sémě násilnosti. Pokud svého manžela ponižuje a veřejně jej uráží, také zasévá sémě násilnosti. Nejrychlejším způsobem, jak vyvolat násilí vůči sobě, je pro ženu slovně a emočně zneužívat svého manžela. Muži nesnáší, když je s nimi jednáno bez respektu.

Když muž neměl příjemné dětství nebo pochází z rozvedené rodiny, nejspíše pro něj bude nesnesitelně obtížné se s takovým jednáním smířit. Smutnou skutečností je, že pokud jeho matka slovně ubližovala jeho otci, pak bude i on podvědomě přitahován ke slovně ubližujícím ženám. Pokud jste žena držící se Krista a snažící se nezpůsobit pohanu svému manželovi, vůči němuž jste v duchu podřízená stejně jako byl Kristus vůči Bohu, a on vás přesto uhodí, musíte si od něj nechat odstup.

Za žádných okolností nelze hledat výmluvu pro to, když někdo vztáhne ruku na ženu. Je to porušení manželské přísahy, která muži ukládá milovat svou ženu a pečovat o ni. Pokud manžel uhodí svou ženu, nebo i pokud manželka uhodí svého muže, oběť se musí – opakuji, musí – stáhnout někam do místa bezpečí, aby takto vydala signál, že takové násilné chování nesmí pokračovat. Pokud manželský partner takové chování toleruje, umožňuje tak násilníkovi ve zneužívání pokračovat. Atmosféra domácnosti, kde jeden z manželů druhého bije, je pro děti naprostým jedem a to je samozřejmě toxické i pro trpícího partnera.

Pokud například muž neprojevuje téměř či vůbec žádnou lítost nad tím, že udeřil svou ženu, a naopak chce v takové situaci vinu svalit na ni, zatímco ona se řídí příkladem Krista a je ve svých slovech jemná, pak taková žena musí vyhledat útočiště. Je to nanejvýš obtížná situace, v níž musí zakročit starší a vedoucí křesťanského společenství. Přestože to může znamenat případný konflikt mezi dalšími muži, v tomto případě nelze než zakročit.

Žena by se měla od muže, který se stal násilným, na nějakou dobu fyzicky vzdálit. Někdy se to zdá nemožné, avšak pokud jí společenství projeví podporu, měla by poskytnutých zdrojů využít, aby bylo manželství do budoucna zachováno. Pokud by totiž žena zůstávala v násilnickém vztahu, pomalu by to zničilo její duchovní život. Výsledná úzkost, strach a fyzické škody mohou člověka duševně vyčerpat a

s oslabeným vztahem k našemu Otci v nebesích se zotavení stává takřka nemnožným. Nečekejte, až vás uhodí podruhé. Modlete se k Otci, ať vám pomůže najít útočiště, kde si budete moci znovu utřídit myšlenky.

V současnosti je každý den 137 žen usmrceno při domácím násilí svým partnerem či bývalým partnerem.⁵¹ Kolik utrpení je tím vypuštěno do světa? Jakou nezměrnou bolest to může způsobovat našemu Spasiteli? Jen ve Spojených státech jsou svými intimními partnery zabity tři ženy denně.⁵² V Africe se toto číslo vyšplhá až na 50 žen denně. Stejně číslo lze nalézt i v Asii. Ve Francii je to jedna žena za každé tři dny.⁵³ V Austrálii pak jedna nebo dvě ženy za týden.⁵⁴ Tyto statistiky dosvědčují, že tento svět je na pokraji sebezničení. Naše společnost tato čísla nemůže trvale snášet.

Dámy, pokud vám záleží na vašem manželovi, právě z těchto důvodů musíte vyhledat útočiště. Pokud tak neučiníte, můžete pod vlivem napjatého vyčerpání ztratit nervy a přivodit si tak vlastní zkázu. Vztek, který přiměje muže vztáhnout ruku na ženu, je ryze ďábelský.

Násilí vůči jinému člověku je důkazem pocitu nicotnosti na straně toho, kdo je páchá. Ti z nás, kdo žijí v požehnaných křesťanských domácnostech, se musejí modlit za svět i za Krista, který takové hrozné věci musí denně trpět. Svět potřebuje zjevení skutečného Božího charakteru. Zvu vás k přečtení knihy *Agape*, která je k dispozici na fatheroflove.info a která se zabývá hlubšími biblickými důkazy toho, jak opravdové je Boží milosrdenství.

A co vztah, který není vyloženě násilný, ale chybí v něm jakákoliv radost? Ježíš předkládá tuto radu:

⁵¹ <https://www.bbc.com/news/world-46292919>

⁵² <https://www.nbcnews.com/news/us-news/domestic-violence-nearly-three-u-s-women-killed-every-day-n745166>

⁵³ <https://www.thelocal.fr/20171124/hundreds-of-thousands-of-french-women-suffer-domestic-violence-every-year>

⁵⁴ <https://womensagenda.com.au/latest/two-women-are-now-killed-by-domestic-violence-every-week-the-time-for-discussion-is-over-it-s-time-to-act/>

„Také bylo řečeno: ‚Kdo propustí svou ženu, ať jí dá rozlukový list.‘ Ale já vám pravím, že každý, kdo propouští svou ženu, kromě případu smilstva, uvádí ji do cizoložství, a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží.“ Matouš 5:31-32

Ježíš nám říká, že jediným případem, kdy by měl muž uvažovat o rozvodu se svou ženou, je to, když se dopustí cizoložství. Většina žen, kterým jejich muž projevuje lásku a ocenění, se pravděpodobně smilstva nedopustí, nicméně ta možnost je tu neustále.

Ke smilstvu je připodobňováno to, jak jedná Boží lid, pokud uctívá jiné bohy. Kristus je duchovním manželem všech, kdo jsou součástí církve:

Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal... Efezským 5:25

Toto tajemství je veliké; vztahuji je však na Krista a na církev. Efezským 5:32

Když se Izraelité obrátili k jiným bohům, jejich pravý manžel k nim pronesl toto:

Avšak tak jako žena nevěrně opouští svého druha, tak jste se nevěrně zachovali ke mně, dome izraelský, je Hospodinův výrok. Jeremiáš 3:20

Cizoložnice namísto svého muže přijímá cizáky. Ezechiel 16:32

Bůh varoval Izrael takovým jazykem, kterému rozuměli – sdělil jim, že budou trpět za to, že jej opustili. I po tom všem se jich však Bůh nevzdal. Poslouchejte, jak Bůh mluví ke své vzpurné manželce – k církvi:

Sama poneseš svou hanebnost a své ohavnosti, je Hospodinův výrok. **Neboť toto praví Panovník Hospodin: Budu s tebou tedy jednat tak, jako jsi jednala ty, když jsi pohrdla přísahou, takže jsi porušila smlouvu. Já si však vzpomenu na svou smlouvu s tebou, uzavřenou ve dnech tvého mládí, a ustanovím pro tebe smlouvu věčnou.** Pak si vzpomeneš na své cesty a budeš zahanbena, až přijmeš své sestry, od těch starších než jsi ty, po ty mladší než jsi ty, a

dám ti je za dcery, ne však podle smlouvy s tebou. **Já tedy ustanovím svou smlouvu s tebou a poznáš, že já jsem Hospodin, aby ses rozpomenula a styděla ses a už sis kvůli své ostudě nedovolila otevřít ústa, až se s tebou usmírím za všechno, co jsi spáchala, je výrok Panovníka Hospodina.** Ezechiel 16:58-63

Takto Bůh jedná s těmi, kdo se vůči němu dopustí duchovního smilstva. Ženu přistiženou při cizoložství můžeme vidět i za časů Kristových. Ježíš ji za její hřích neodsoudil. Bez omezení jí odpustil, neboť to byl schopen udělat – jako ten, kdo ji učinil a stvořil.

Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kde jsou tvoji žalobci? Nikdo tě neodsoudil?“ Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od této chvíle již nehřeš.“ Jan 8:10-11

Pokud se váš manžel či manželka stýká s někým jiným, je na místě je za to odsoudit? Ježíš ženu, která se dopustila smilstva, neodsoudil. Náš Otec neodsuzuje nikdy nikoho. Avšak ti, kdo hřeší, odsuzují sebe i druhé:

Vždyť Otec ani nikoho nesoudí, ale všechn soud svěřil Synu. Jan 5:22

Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby byl svět skrze něj zachráněn. Kdo v něho věří, není souzen, kdo však nevěří, již je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jediného Syna Božího. Jan 3:17-18

Když se váš partner stýká s někým jiným, zatímco vy se ze všech sil snažíte zůstat věrní, působí to nesmírnou bolest. Tato bolest může mít za následek vztek a hořkost. Projevy takové hořkosti pak nevedou k usmíření, ale naopak bolest jen zesilují. Náš Otec v nebesích nabízí pomocnou ruku těm, kdo procházejí tímto temným údolím zármutku. Chce vám být útěchou a podporou. Bez toho, abyste od něj obdrželi útěchu skrze Krista, je nemožné dosáhnout ve vztahu uzdravení. V takových dobách mějte na mysli tyto verše:

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek. Matouš 11:28

Všechnu svou starost uvrhněte na něho, neboť mu na vás záleží. 1. Petrův 5:7

Volej mě v den soužení, vytrhnu tě a ty mě budeš oslavovat. Žalmy 50:15

Takovouto zkouškou člověk může projít pouze s přízní Svatého Ducha. Je důležité mít na paměti, že v očích našeho Otce a našeho Spasitele jste vzácní. Když trpíte, oni trpí s vámi. Když roníte slzy, pláčou s vámi i oni. Vidět vás v trýzni působí utrpení i jim.

Pokud jste našeho milovaného Otce učinili zdrojem své útěchy, pak je pro ostatní lidi těžší vyvolat ve vás pocit nicotnosti. Pokud jste našli svou útěchu a hodnotu pouze ve svém partnerovi, pak budete naprosto zdrceni.

Ježíš ví, jaké to je být odmítnut. Ví, jaké to je, když na někoho plivou. Je plně způsobilý k tomu, aby utěšoval ty, kdo se cítí přetíženi. Pokud dovolíte, aby vás odmítnutí ze strany vašeho partnera přetížilo, pak se z vás stane jiný, horší člověk.

Většina lidí se snaží proti bolesti zatvrdit. Pokud však zatvrdíte své srdce, přijdete o to nejvzácnější, co máte – obměkčené srdce. Nedovolte Satanovi, aby vaše srdce zatvrdil; věnujte je raději Utěšiteli, našemu Pánu Ježíši, který vás dokáže prosytit dlouhotrvající silou, útěchou a požehnáními.

Co když váš manžel sleduje porno? Pokud se ve vztahu vyskytnou problémy, šance na to, že se toto stane, je v naší technologické společnosti velice vysoká. Muž, který sleduje porno, tím jasně dává najevo, že nebeský Otec není jeho první útěchou. Nachází se v duchovně oslabeném stavu a Satan jej zahlcuje pokušením. Křičet na něj a říkat mu, že je špatný, jeho pocit viny pouze zvýší – za předpokladu, že mu ještě nějaké svědomí zbývá. Nemluvte na svého manžela s hněvem v srdci. Pamatujte na to, že muži nesmýšlí stejně jako ženy, jejich citová

vazba je odlišná. V mysli mají chuť a touhu po útěše skrze sex. Pokud vůči nim projevíte vztek, ve většině případů ho to zažene ještě dál.

Podněcujte svého manžela k tázání se, zda koná v souladu s Boží vůlí. Přestože se ta otázka zdá pošetilá, takové podnícení je nezbytné. Jemným způsobem se ho zeptejte, zda je s tím v pokoji. Buďte vůči němu co nejvíce jako Ježíš a neste svůj kříž skrze modlitbu.

Ježíš nám říká, že už jen podívat se na ženu chtivě je projevem smilstva. Sledování porna je porušením manželské přísahy; je to porušení Desatera přikázání.

V době krátce po roce 2000, kdy se internet teprve začínal rozmáhat, jsem si chtěl na počítač nainstalovat filtr, který bude blokovat nemravné obrázky. Když jsem tento filtr testoval na svém prohlížeči, vyskočila na mě jistá vyobrazení. Okamžitě se mě zmocnila zvědavost a já si některé ty obrázky začal prohlížet. Zanedlouho jsem pocítil, jaká válka se mi odehrává v mysli a že mám nervy jako v ohni. Boží Duch mě úpěnlivě prosil, abych na tuto stezku do pekel nescházel. Tato válka mi obsadila srdce i mysl. Věděl jsem, že to uráží mého nebeského Otce a zraňuje mého Spasitele. Po prvních pět minut mi Satan podsouval výmluvu, že je to v pořádku, protože pouze testuji svůj filtr. Po patnácti minutách jsem se však už na tuto výmluvu odvolávat nemohl. Když to nakonec trvalo půl hodiny, musel jsem přestat – ten pocit konfliktu byl příliš silný a já děkoval Pánu, že mě od této destruktivní stezky uchránil.

Tělo žádá proti Duchu a Duch proti tělu, neboť stojí navzájem proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli. Jste-li vedeni Duchem, nejste pod Zákonem. Galatským 5:17-18

Po tomto krátkém střetnutí už jsem se na nic takového dívat neodvážil. Modlil jsem se k Bohu o jeho přízeň, aby mi pomohl zapomenout, a on mi pomohl v úžasné míře. Ježíš je můj Utěšitel a to mě zbavuje chuti na porno. Jak už jsem zmínil dříve, jedná se o neustálý boj, který vyžaduje, aby se muž denně podřizoval Bohu a prosil o milosrdenství Ducha, aby mu dodal vnitřní sílu. Na Písmu je úchvatné to, jak v člověku může přebývat Kristův duch:

Kterým Bůh toužil oznámit, jaké je bohatství slávy tohoto tajemství mezi pohany: tím tajemstvím je Kristus ve vás, naděje slávy. Koloským 1:27

Skrze Ducha máme mysl Kristovu:

Neboť kdo poznal Pánovu mysl, která mu dá porozumět?
My máme mysl Kristovu. 1. Korintským 2:16

Mysl Kristova nepociťuje chtíč vůči ženám, netouží sledovat porno ani se dívat na vyobrazení nahých či spoře oděných žen. Taková vyobrazení mohou nám mužům utkvět v mysli. Je pouze potřeba prosit o jeho Ducha a mít víru, že jej obdržíme. Modlete se bez přestání, říká Bible. Pokud se cítíte zahlceni, dbejte na svou stravu, hudbu a věci, na které se díváte. Pokud budete dál sledovat a poslouchat věci, které těmto démonům umožňují pokoušet vás k sexuální zvrácenosti a nemravnosti, nebude možné se těchto výjevů zbavit.

Za každé pornografické video, na které se muž podívá, se bude muset při soudném dnu zodpovídat. Není to o tom, že Bůh sám by nás odsuzoval; když však vidíme projevy nesobecké lásky Boha a Krista a pak si je porovnáme se svými sobeckými, nečistými vnitřními touhami, potom obrazy, které jsme sledovali nebo nemravné sexuální činy, jimž jsme se věnovali, nám budou viset kolem krku jako mlýnský kámen, který drtí člověka až k záhubě. Utíkejte ke Kristu a přijměte jeho odpuštění ihned, neboť tak uniknete vlastnímu odsuzování sebe sama. Ježíš nám totiž jasně říká:

Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno. Matouš 7:2

Všichni, kdo se poskrvňují skrze těla ostatních, si nakonec uvědomí, jak pohanili vzácné syny a dcery Otcovy, kteří jsou zároveň jejich duchovními bratry a sestrami. Pokud někdo nevěří v milosrdného Boha, který je mu teď ochoten odpustit, ten na konci nebude mít žádnou naději. Zahltí sám sebe vlastním odsouzením.

Kdo má tedy svobodnou možnost znovu vstoupit do manželského svazku? Tato otázka šíří mysl mnoha lidem. Co když má váš manžel nebo manželka poměr s někým jiným? Mnozí lidé, kteří vědí, co Bible říká, budou tajně doufat, že jim partner s někým uteče a oni si tak budou moci vzít někoho jiného. To však není láska *agape*, to je sobectví. Někteří budou se svými partnery dokonce manipulovat a nenápadně jim ztěžovat bytí, aby odešli za někým jiným. Takový manipulátor pak bude vypadat jako někdo, kdo svobodně může vstoupit do jiného manželského svazku, protože není tím, kdo odešel. V očích přihlížejících vypadá jako ten věrný.

Pokud vás partner skutečně opustí a odejde za jiným, čekejte na Pána. Ponechte jim veškerou možnou příležitost, jak by mohli dojít k uvědomění své chyby. Ti, kdo si po odchodu partnera ihned hledají jiného, nejednají v souladu s Kristovým Duchem. Pokud hledáte útěchu u Krista, nemáte potřebu vrhat se do náruče neboli na hrud' někoho jiného.

Pokud se s vámi partner rozvede a vezme si někoho jiného, pak ještě nějakou dobu vyčkejte. Srdce poraněné odmítnutím není připravené vstoupit do nového svazku. Takové srdce potřebuje něžnou léčivou lásku Krista, aby se na jiné manželství připravilo. Mějme na paměti, že ti, kdo vstoupí do manželského svazku podruhé, čelí mnohem většímu riziku, že i druhé manželství selže. Aby člověk zpracoval takový vývoj událostí, potřebuje na to i několik let. Učiňte Krista svou útěchou a svým Uzdravitelem, nikoliv jiného muže nebo ženu.

V takových situacích je nejlepší projevit trpělivost a být ustavičný v modlitbě. Pokud si váš manželský partner uvědomí chybnost svého jednání, můžete jej přijmout zpět. Náš Spasitel takto jednal i s církví. Vyčkával, i když se jeho církve mnohdy chovala jako nevěstka. Pokud jste klopýtli a upadli do náruče jiné osoby, aniž byste se rozvedli s prvním manželským partnerem, a pokud uznáte svou chybu a doznáte se k ní, potom můžete svůj manželský svazek obnovit, zvláště pokud jsou jeho součástí i děti.

Mnozí zastávají představu, že když se někdo záměrně dopustí cizoložství, je to pro ně konec. Dokud se však váš původně věrný partner s vámi nerozejde a nevstoupí do jiného manželství, stále existuje možnost usmíření a uzdravení. V tomto případě je hlavní nespěchat se zahájením nového vztahu.

Pokud se muž či žena dopustí cizoložství a se svým prvním manželským partnerem se rozvede, nemá právo vstoupit do nového manželství s někým jiným. Pokud takovému člověku původní partner odpustí, pak se k němu může vrátit. Pokud si však věrný partner vezme někoho jiného, provinilý zůstane nezadán s útěchou od Krista.

Většina lidí samozřejmě toto doporučení nedodrží. Pokud se však věrně držíme této rady, potom si neprovinilý partner musí uvědomit, že vstoupí-li do dalšího manželského svazku, odsoudí tak svého bývalého partnera k životu o samotě.

Jak nám říká Bible, Bůh nenávidí rozvádění. Kdo by chtěl dělat něco, co Bůh nenávidí? A proč to vlastně nenávidí? Je to proto, že rozvod je v přímém rozporu s tím, co si přeje pro své stvoření. Odvrácení se od jeho rad vede k nesmírnému strádání a utrpení. Nezatvrzujte svá srdce nad psaním rozvodových papírů. Kristus by takto nejednal.

Pokud jste prošli rozvodem předtím, než jste se stali křesťany, váš Otec vás za to neodsuzuje. Ve světle biblické pravdy jste nezhřešili. Neznamená to, že k žádnému utrpení nedojde – domácnost poznamenaná rozvodem bývá velice nestabilní a naplněná nejistotou kvůli vztahovým těžkostem, ke kterým v ní dochází.

Existuje mnoho konkrétních otázek, které se k tomuto tématu vztahují. Já se pokusil nastínit několik základních vodítek a modlím se k Bohu veškeré útěchy, aby vám ve vašich úvahách o těchto věcech dopomohl k moudrosti.

19. Nezadaný rodič či samoživitel

Když se Ježíše dotázali na téma rozvodu, pronesl tento zajímavý výrok:

Pravím vám, že kdo by propustil svou ženu, pokud by to nebylo na základě smilstva, a oženil se s jinou, cizoloží; a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží.“ Jeho učedníci mu řekli: „Jestliže je to mezi mužem a ženou takové, je lépe se neženit.“ On jim řekl: „Ne všichni chápou toto slovo, ale jen ti, kterým je to dáno. **Jsou totiž eunuchové, kteří se už takto narodili z matčina lůna; a jsou eunuchové, které učinili eunuchy lidé; a jsou eunuchové, kteří se sami stali eunuchy pro království Nebes.** Kdo může chápat, chápej.“
Matouš 19:9-12

Ve svém komentáři k těmto veršům John Wesley napsal:

Jsou eunuchové, kteří se sami stali eunuchy pro království Nebes – ti jsou šťastní, kteří si odepřeli manželství (aniž by je odsuzovali či jím pohrdali), aby mohli o to důvěrněji kráčet s Bohem! Kdo může chápat, chápej: Tento velkorýsý příkaz (protože takový bezpochyby je, neboť říci, že takový člověk může žít svobodný, to nic nevypovídá. Kdo o tom kdy pochyboval?) není určen všem lidem, ale jen těm několika, kteří jsou schopni ho přijmout. Ó, ať jej taková přijmou s radostí!!

Vidíme, že přesně takto žil i sám Ježíš. Prožil život bez partnerského vztahu, aby se mohl plně věnovat službě ostatním. Náš Spasitel tím na manželství jako takové nevrhal žádné negativní světlo, vždyť i jeho první zázrak se odehrál na svatební oslavě.

Vztah, který si Ježíš udržoval se svým otcem, vypovídá o úplnosti útěchy, kterou od něj dostával. Jednou se vyjádřil k tomu, jaké je být sám:

Hle, přichází hodina, a již přišla, kdy budete rozptýleni každý do svých domovů a mne necháte samotného. Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou. Jan 16:32

Ježíš dokázal snášet odmítnutí ze strany ostatních, protože svou důvěru vkládal v lásku svého Otce. Apoštol Pavel, který kázal evangelium také jakožto nezadaný muž,⁵⁵ napsal následující:

Přeji si, aby všichni lidé byli, jako jsem já. Avšak každý má své vlastní obdarování od Boha, jeden tak, druhý jinak. 1. Korintským 7:7

Vidíme, že oba nejvýznamnější kazatelé evangelia, Kristus a Pavel, byli nezadaní neboli singl muži. Dostali úžasnou výsadu v podobě službě lidstvu. Nezadanost je zvláštním posláním od Boha za účelem služby lidem. Tento dar se však zakládá na prosté láskyplné víře v Otce a důvěře v jeho útěchu. Není člověku nějak kouzelně udělen – takový člověk spíše zareaguje na nádhernou pravdu o našem nebeském Otci tak, že slouží Bohu i člověku jakožto nezadaný.

I v dnešní době je mnoho takových, kdo žijí své životy bez partnerského vztahu. Mnozí trpí osamělostí a nedostatkem intimity. Částečně to vychází z toho, že naše západní společnost dospěla k mnohem větší izolovanosti, co se týče společenského bytí. Internet má za následek to, že čím dál více lidí komunikuje raději digitálně než ve skupinách. Díky technologii může čím dál více lidí konat věci samostatně, aniž by potřebovali pomoc od ostatních. Jiní zase mají za sebou tak špatné zkušenosti s manželstvím, že se bojí vstoupit do jiného vztahu, přestože po spřízněnosti s ostatními touží stále.

Nezadanost podle aktuálních zpráv vzrůstá.⁵⁶ V roce 2017 žilo bez manželského partnera či druha 42% Američanů, přičemž před deseti lety to bylo 39%. Rodiny samoživitelů tvoří zhruba 8% populace. Ještě větší je toto číslo v zemích jako Austrálie, Kanada, USA či Mexiko – v těchto zemích se pohybuje kolem 10%. Zhruba poloviční podíl se vyskytuje na místech jako Švýcarsko, Německo či Bulharsko, tedy zhruba 5%.

⁵⁵ Mnozí se domnívají, že Pavel musel být ženat s členkou Sanhedrinu nebo třídy židovských předáků. Jeho konverze ke křesťanství mohla zapříčinit jeho nezadaný stav tím, že se s ním jeho manželka rozvedla, jisté důkazy pro to však neexistují.

⁵⁶ <https://edition.cnn.com/2018/01/05/health/single-people-partner/index.html>

Nezadaní lidé mají často pocit stigmatu nebo studu kvůli tomu, že jsou sami. Často to s sebou nese dojem toho, že jste v životě nějak neuspěli. Mnohé ženy mají po rozchodu se svými partnery obtíže dosáhnout stabilního příjmu a zároveň vychovávat své děti. Mnoho je jich kvůli tomu nuceno vyhledat sociální pomoc.

V podvečer sčítání v roce 2016 bylo v Austrálii zhruba 959 000 rodin samoživitelů, z nichž 82% představovaly matky samoživitelky. Většina rodičů bez partnera s dětmi mladšími čtyř let nemá placenou práci. Naopak je třikrát větší pravděpodobnost, že žijí pod hranicí chudoby. Na medián jejich příjmu ve výši \$974 dosáhne přibližně polovina těchto domácností. S přihlédnutím k tomuto všemu lze říci, že podle Australské rady pro sociální služby žije v chudobě asi třetina rodičů samoživitelů a jejich dětí.⁵⁷

Přestože Písmo mluví o nezadanosti jako o něčem prospěšném, společnost, v níž většina z nás žije, činí život bez partnera velice obtížným. Ekonomický tlak západních demokracií znamená, že život o samotě často znamená finanční těžkosti. To může vést k depresím a pocitu nicotnosti.

Mnoho nezadaných matek začne v takové situaci zoufale hledat partnera, jen aby přežily. Takové zoufalství či deprese způsobená životními okolnostmi může mít za následek jakousi nechtěnou chorobnost vztahů napříč celou společností. Církev je nabádána k tomu, aby navštěvovala sirotky a vdovy nebo osoby žijící o samotě (Jakub 1:27), jenže mnoho manželských párů se poněkud zdráhá přivést si do rodiny někoho nezadaného, aby nouze takového člověka neměla neblahý vliv na jejich vlastní vztah.

Ti, kdo ve svém manželství zažívají obtíže, svým strachem z přizvání zranitelného či možná zoufalého člověka do svého domova vytvářejí bariéry, které brání v pomoci těmto lidem. Osamocení lidé často mívají

⁵⁷ www.theguardian.com/australia-news/2019/apr/19/its-soul-destroying-the-stress-and-stigma-of-being-a-single-parent-on-welfare

pocit vyloučenosti i v prostředí sboru, přičemž navíc mívají sklon stydět se za svou samotu v případě, že je jim více než dvacet nebo třicet let.

Společenství sborů má vůči osamoceným lidem ve svém středu jistou zodpovědnost. Je o to více potřeba, aby členové sboru otevírali své domovy a zvali je mezi sebe. Matky krom toho potřebují opravdové mužské duchovní vedení a požehnání pro své děti. Nejlepší příklad v tomto dává Ježíš:

A přinášeli k němu děti, aby se jich dotkl. Učedníci je však pokárali. Když to Ježíš uviděl, rozhořčil se a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takových je Boží království. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevstoupí.“ A bral je do náručí, vkládal na ně ruce a žehnal jim. Marek 10:13-16

Tu nejlepší útěchu může dítě dostat v podobě požehnání od Ježíše. Matky mohou tuto útěchu zprostředkovat svým dětem skrze své modlitby a tím, že s nimi mluví o lásce Boha a jeho Syna. Také jim mohou předávat požehnání tak, že je učí evangelium. To však dítěti nestačí. Potřebují, aby se pro ně požehnání od Ježíše znásobilo skrze dílo pastorů a starších.

Výše citovaný příběh o Ježíši se stal základním kamenem mé služby staršího neboli dohlížitele. Náš nebeský Otec skrze své proroky hovoří o Své lásce a starosti o sirotky a vdovy.

Bůh ve svém svatém příbytku je otcem sirotkům a ochráncem vdov. Žalmy 68:6

Hospodin chrání cizince, podpírá sirotka a vdovu, maří však cestu ničemů. Žalmy 146:9

Naučte se konat dobro. Hleďte právo, kárejte násilníka, zjednejte právo sirotkovi, zastaňte se vdovy. Izaiáš 1:17

Prvořadou útěchou, jakou člověk potřebuje více než co jiného, je vědomí, že je Božím dítětem a jeho nebeský Otec ho miluje. Jedna věc je o tom číst, ale ještě něco jiného je slyšet to z úst ostatních a mít tak

požehnání v podobě slov našeho nebeského Otce skrze lidského prostředníka.

Právě za tímto účelem jsem sepsal knihy jako *Války o identitu*, *Na životě záleží*, *Původní láska* a *Božský vzorec života*. Právě z tohoto důvodu se chceme společně shromažďovat během Šabatu, novoluní a slavností, kdy k nám Duch našeho Otce proudí s hojností a zve tak lidi, aby předstoupili a přijali požehnání – požehnání takové, jako dával Ježíš dětem, které k němu přinesli.

Aby měli nezadaní rodiče či samoživitelé pocit útěchy a požehnání, musí ve společenství existovat struktura, která jim požehnání dodá. Není to pouze o tom, že sezdané páry mají do svých životů zvát nezadané.

Aby měli nezadaní možnost využívat tohoto požehnání, čímž dojdou klidu a dočkají se útěchy, rodina musí požehnáním hojně překypovat.

Má-li se tak stát, je nutno přestavět společnost, kterou již po desetiletí poznamenávají útoky na institut rodiny. Kdysi v roce 2008 jsem s pár přáteli mluvil o své vizi ohledně toho, jak tuto přestavbu provést. Mluvil jsem o touze vybudovat společenství, kde manželé a manželky zažívají vztahovou harmonii, jaká přináší velké požehnání celé domácnosti. Toto požehnání pak s nimi mohou přijít sdílet i sirotci a vdovy a naleznout tak útěchu.

Celý tento systém společenství staví na základě následujícího úryvku z Písma, který promlouvá k Abrahamovi:

Hospodin řekl Abramovi: Odejdi ze své země, ze svého příbuzenstva a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. A učiním tě velkým národem, požehnám tě a tvé jméno učiním velkým, a buď požehnáním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, a na toho, kdo tě proklíná, uvedu prokletí. **V tobě budou požehnány všechny čeledi země.** Genesis 12:1-3

Abrahamova domácnost byla velická a jeho rodina měla množství služebníků. Jeho domácnost byla požehnaným místem, kde mohli ostatní nalézat útěchu a společenskou blízkost. Aby bylo možno zavést takový

systém, Abraham musel opustit systém Babylonu. Musel se přestěhovat do jiné země, aby tento systém nastolil.

Dnes jsme vyzýváni k témuž. Musíme opustit systém Babylonu ve smyslu toho, jak zacházíme s našimi vztahy, a vstoupit do proudu požehnání a útěchy, který pro nás připravil náš Otec. Základ této své vize jsem nastínil v knize *Na životě záleží*, která je k dispozici na maranathamedia.cz.

V těchto posledních dnech nám Pán sesílá poselství o obnově, které obrátí srdce dětí k jejich otcům a srdce otců k jejich dětem (Malachiáš 3:23-24). Výsledek tohoto díla bude následující:

Nuzní a chudí hledají vodu, ale žádná není. Jejich jazyk je vyprahlý žízň. Já, Hospodin, jim odpovím, já, Bůh Izraele, je neopustím. Otevřu na holých návrších řeky a uprostřed plání prameny; proměním pustinu v jezero vod a zemi bezvodou ve vodní zdroje. Dám vyrůst v pustině cedru a akácii, myrtoví a plané olivě, v Arabě vysadím cypřiš a jilm spolu se zimostrázem. Aby viděli a poznali, zvážíli a společně pochopili, že ruka Hospodinova to učinila a Svatý Izraele to stvořil. Izaiáš 41:17-20

Tento systém požehnání je zakotven v Šabatech neboli Sobotách. Právě skrze ně k nám Utěšitel, Ježíšův Duch, přichází a léčí naši osamělost, zármutek a deprese. Musí se projevovat prostřednictvím rodin, neboť jak čteme výše, Abrahamovým požehnáním budou požehnány „všechny čeledi země“.

Způsobilstvo vedení v Boží církvi mimoto závisí na tom, do jaké míry je muž schopen milovat a postarat se o svou manželku a děti.

Nuže, dohlížitel musí být bez pohany, muž jedné ženy, střizlivý, rozvázný, mravný, pohostinný, schopný vyučovat, neoddávající se příliš vínu, ne rváč, nýbrž umírněný, nehašteřivý, nemající záliby v penězích, dobře vedoucí svůj vlastní dům, děti mající v podřízenosti se vši důstojnou vážností; neumí-li však kdo vést svůj vlastní

dům, jak se bude starat o Boží shromáždění?

1. Timoteova 3:2-5 (MPCZ)

Pokud se pozorně podíváte na tento verš, zjistíte, že péče o církev či sbor se zakládá na muži, který je věrný své ženě a láskyplně se stará o ni i o své děti. Do takové domácnosti mohou vcházet hosté a kolem takové rodiny se může utvářet sbor. Právě láskyplné rodiny tvoří onu pramenící bystřinu sborového společenství. Kazatelem (pastorem) člověka nečiní titul z nějaké instituce; pastýř je ten, kdo miluje Otce a jeho Syna díky svému podrobnému studiu Božího Slova, přičemž do jeho požehnané domácnosti mohou přicházet ostatní a nalézat zde stinné útočiště před palčivým žářem světa.

Hovořím proto k manželům a manželkám: Vaše vzájemná láska nemá působit užitek pouze vám a vašim dětem. Sílu této lásky je na místě sdílet se sirotky a lidmi bez vlastních rodin. Mějme snahu zvát osamělé duše do našich domovů, aby se s námi mohli přátelit. Tato zodpovědnost nemůže spočívat pouze na jedné nebo dvou rodinách.

Nezadaným lidem bych rád řekl toto: V první řadě vězte, že náš Otec v nebesích vás velice miluje. Neustále na vás myslí a touží vám dodat útěchu. Pokud budete naplněni požehnání, které proudí od Boha skrze Krista, pak můžete být požehnáním i vy sami. Pokud se chováte radostně, vřele a láskyplně, je mnohem pravděpodobnější, že si i vy najdete spřízněnou duši. Dovolte, aby atmosféra kolem vás byla prostředím plným radosti, vděku a horlivosti zdokonalené disciplínou a skromností.

Nezadanou osobu, s níž se rozvedl její partner, může výsledný pocit odmítnutí velice sklíčit. Sklíčenost může vést k depresi a ta kolem nich utvoří atmosféru, která je odmítnutím prosycena. Jako by si na čelo připevnili ceduli s nápisem „odmítněte mě“, aniž by museli cokoli říkat. Pro člověka není vždy možné dostat se z této temnoty osamění sám, což by rodiny měly rozpoznat a pomoci takovému člověku svým přátelským jednáním. Zároveň bychom všichni měli neustále vkládat svou důvěru v Pána. Pokud nám schází společnost, můžeme o ni požádat Pána a mít

víru, že nám ji poskytne. Hloubání nad vlastní samotou může jen zvýšit pravděpodobnost toho, že člověk bude osamělý. Jak říká Bible:

Někdo má přátele ke své zkáze, ale některý přítel přilnul víc než bratr. Přísloví 18:24

Ten, kdo si stěžuje na to, že nemá žádné přátele, o to pravděpodobněji žádné mít ani nebude. Abychom si našli přátele, potřebujeme mít radostného a milého ducha, který zvýší pravděpodobnost spřátelení.

Co se týče nezadaných matek s dětmi, ty ať přivedou své děti ke starším sboru, kteří jim požehnají. Matky v době Ježíše jej chodily prosit o to, aby jejich dětem požehnal. Sboroví starší, vyhledávejte příležitosti, jak přinést požehnání dětem samoživitelek. Potřebují ve svém životě pozitivní mužský vliv, který jim dá najevo, že k nim Bůh chová lásku. Potřebují cítit hřejivou a starostlivou ruku na rameni a slyšet povzbuzení v podobě slov „Náš Otec v nebesích tě miluje.“ To je to sémě, které během života bude plodit ovoce.

Co se týče nezadaných otců, ti sice mohou žehnat svým dětem den co den, ale vaše děti potřebují rovněž matku. Církev je symbolicky vyobrazována jako žena a je určena k tomu, aby o děti pečovala. Matky ve sboru mohou projevat dětem o to větší lásku a náklonnost, aby tak věděly, že v očích našeho Otce a Spasitele jsou vzácné.

Především však mějme na paměti tato pravdivá slova: „Můj Bůh naplní všechny vaše potřeby“ a „Proste a bude vám dáno“.

20. Stejné pohlaví

Téma stejnopohlavního manželství je otázkou, kterou se v mysli zabývají miliony lidí po celém světě. V mnoha zemích je nyní legální, aby si muži brali muže a ženy braly ženy. Demografické statistiky se v jednotlivých zemích liší, ale vypadá to, že ve vztahu mezi stejným pohlavím se nachází přibližně 3% až 4% populace⁵⁸. Mezi argumenty předkládané ve prospěch homosexuality se řadí především svoboda projevu, rovnost před zákonem a to, že s tímto rysem se člověk již narodí.

Ještě před pár desetiletími byly stejnopohlavní vztahy v mnoha zemích trestným činem. Naše společnost se od té doby v mnohém změnila a nyní přijímá i ty, kdo touží takto žít a projevovat se.

V Austrálii ohledně této otázky všeobecně panuje kontroverzní názor a to kvůli tomu, že jistý slavný hráč rugby jménem Israel Folau veřejně prohlásil, že homosexuálové skončí v pekle, pokud nečiní pokání. Ve svém online příspěvku zahrnul homosexualitu do stejného výčtu jako zloděje, pijany, smilníky, cizoložníky a modláře. Kvůli tomu tento rugbyový hráč, jenž si dosud vydělával miliony dolarů, přišel o práci. V celém národě to způsobilo rozdělení a vyvolalo veliký hněv na obou názorových stranách. Israel Folau ve svém příspěvku citoval tento biblický text:

Což nevíte, že nespravedliví nedostanou do dědictví Boží království? Nemylte se! Ani smilníci ani modláři, cizoložníci, rozkošníci ani lidé praktikující homosexualitu, zloději ani chamtivci, opilci, utřači ani lupiči nebudou dědici Božího království. Takoví jste někteří byli. Ale dali jste se omýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu našeho Pána Ježíše Krista a v Duchu našeho Boha.
1. Korintským 6:9-110

Bible má k otázce homosexuality velice jasnou a přímou odpověď. Důvodem, proč někteří lidé neradi věnují pozornost takto jednoznačným výrokům v Písmu, je to, že se jim to zdá příliš drsné či tvrdé.

⁵⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Demographics_of_sexual_orientation

Křesťanství středního proudu prohlašuje, že Bůh bude lidi zaživa upalovat za jejich hříšné životy. Tvrdí, že hříšníci budou navěky trpět v plamenech pekelných. Křesťanství tak světu představuje Boha jako někoho, kdo říká „Pokud nebudete dělat to, co vám říkám, tak vás upálím zaživa a nechám vás trpět po zbytek věčnosti.“ Představa je to tak děsivá, že mnozí lidé s takovým Bohem jednoduše nechtějí mít nic společného. Kdo by se jim také divil?

Lze skutečně tvrdit, že lidé podřizující se takovému Bohu mají opravdu svobodnou vůli? Jediné, čím se uchrání před trýzní v plamenech pekelných, je to, když se budou podřizovat Božím požadavkům. Smutné je na tom to, že takto fungují všichni despotičtí diktátoři – uposlechněte vůdce, jinak za to budete těžce pykat.

Mám přátele, kteří jsou stejnopohlavní orientace, a také jsem v gay komunitě potkal další úžasné lidské bytosti. Co tak pozoruji, mnoho z nich je tvořivé povahy a mají umělecké nadání. Mnozí jsou extrémně inteligentní a mají dobrý přehled o historii a vědě. Představa Boha, který by byl tak přísný, tyranský a sadistický, se v jejich smýšlení zdá odporná. Kvůli citlivosti své povahy odmítají tohoto biblického Boha a s ním i veškerá nabádání, jež se v Bibli vyskytují.

Tím se dostáváme zpět k tomu, co apoštol Pavel napsal v úvodní kapitole dopisu Římanům. Co vlastně lidi vede ke smilstvu a homosexualitě?

Jeho věčnou moc a božství, ačkoli jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže jsou bez výmluvy. **Ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha ani mu neprojeví vděčnost,** nýbrž upadli ve svých myšlenkách do marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. Tvrdí, že jsou moudří, ale stali se blázny. **Zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení obrazu porušitelného člověka, ptáků, čtvernožců a plazů.** Římanům 1:20-23

Je to pozměněné chápání Boha a jeho připodobňování k člověku, co lidi vede ke vzpouře a odmítání toho, co je podle jejich chápání biblický Bůh, a stejně tak i pravidel jím daných. Pokud by se tito lidé dozvěděli pravdu

o poselství, že Bůh je milostivý, milosrdný a milující a že nikdy nenutí silou a nikdy nikoho neodsuzuje, vedlo by to k úplně jinému přístupu. Já jsem svou snahou dát si Ježíšův život do souladu s Bohem popsáním ve Starém Zákoně strávil několik let. Své závěry z tohoto bádání jsem sepsal ve své knize jménem *Agape*. Stáhnout si ji můžete na fatheroflove.info nebo se podívat na sérii videí umístěných na téže stránce.

Ústřední pravdou je zde to, že Bůh nikdy neodsoudil nikoho, kdo se rozhodl žít s protějškem stejného pohlaví. Ježíš nám jasně říká, že Otec nikoho neodsuzuje, a stejně tak ani on.

Vždyť Otec ani nikoho nesoudí, ale všechen soud svěřil Synu... Jan 5:22

Vy soudíte podle těla; **já nesoudím nikoho**. Jan 8:15

Každý člověk narozený na této zemi je Božím dítětem. Ke svým dětem Bůh chová velkou lásku a nikoho neodsuzuje.

Když jsou lidé vyučováni, že Bůh je tak krutý, že nechá lidi navždy hořet v ohni, nebo dokonce že je bude pálit, zatímco oni budou křičet v agónii, půjdou si pro útěchu jinam. Pokud Bůh není zdrojem útěchy, pak lidé hledají útěchu v jednom z nejpříjemnějších zážitků, kterých se lidskému pokolení dostává.

Proto aby zapomněli na trauma pramenící z vědomí, že Bůh spaluje a ničí hříšníky, tak hledají útěchu a důvěrnost ve své sexualitě. To je naprosto pochopitelné. Pokud nelze nalézt útěchu u Boha, o němž káže křesťanství, pak je nutno hledat ji někde jinde. Je pravda, že mnoho křesťanů zastává názor, že Bůh vytvořil i homosexualitu a že je tudíž naprosto v pořádku. I tato reakce je pochopitelná, nicméně takové stanovisko v Bibli není nijak popsáno, takže na základě lidských potřeb se kvůli této útěše pozmění Bible.

V kontextu Písma je každý člověk Boží dítě; to je základní a klíčová identita každé lidské bytosti. Když si dítě není jisté, zda ho jeho rodiče mají rádi, nebo dojde k názoru, že jeho rodiče pro něj nechtějí to nejlepší, může to vést k dlouhotrvajícímu traumatu – a ve vztahu s naším nebeským Otcem tento princip platí také. Nicotnost a nejistota, které

z tohoto sledu událostí pramení a o nichž už jsme si řekli mnohé, se pak projevuje i v našich vzájemných mezilidských vztazích.

Homosexualita se pohybuje mimo rámec biologického rozmnožování. Sexuální zážitek mezi mužem a ženou slouží k tomu, aby posílil pouto a spojení, z něhož vzejde potomstvo, a aby toto pouto udržel silně i po čas výchovy těchto dětí. Tuto přirozenou schopnost být plodní a množit se homosexualita staví na druhou kolej.

Když se ve dvojici oba partneři chovají jako syn a dcera Boží, jejich identita nevychází z jejich sexuálních zážitků. Ty jsou pouze vyjádřením jejich plodnosti. Sexuální zážitek není prostým dosažením cíle milujícího svazku, je spíše vyjádřením sblížení souvisejícího s vytvořením další bytosti. Takto sexualita funguje v rámci pokynu, ať jsme plodní a množíme se.

Když si Adam zvolil Evu jako svůj hlavní zdroj útěchy namísto Boha, obrátil tím lidské pokolení k tomu, aby si sex stanovili za cíl svého sblížování. Pouze u těch, kdo touží mít děti, je tento princip sexu coby hlavního cíle do určité míry upozaděn výchovou rodiny.

V rámci své čím dál větší touhy po sexu muži vymysleli principy prostituce a pornografie související s ženami. Muži si začali z žen dělat modly a zároveň jimi pohrdat. V lidské povaze došlo k obratu, kdy se bohem jeho útěchy stalo uspokojení jeho základních vášní a nikoliv Stvořitel. Muži začínají být definováni sexem, protože ten je hlavním cílem jejich nejniternějších představ.

Když se lidé ve svých záměrech odvrátí od plodnosti a rozmnožování, přestane záležet na tom, zda mají sex s mužem nebo se ženou. Homosexualita představuje zpečetění tohoto obratu od plodnosti k sexualitě, neboť spojení těl dvou mužů nebo dvou žen k žádnému rozmnožování přirozeně nemůže vést. Znamená to, že na společné vytváření nového života již ve svém sexuálním životě nikdo nebere ohled.

Když člověk na Boha nahlíží jako na tyrana, je naprosto pochopitelné, že namísto u Boha bude útěchu hledat v sexu. Tento obrat však povyšuje sex v jeho podstatě na něco, čím nikdy neměl být.

V australském Sydney se koná festival zvaný ‚Mardi Gras‘. Jedná se o jeden z největších průvodů a slavností LGBT na světě. Je to událost spojená s ukazováním těla skrze jeho svlékání, s nímž je spojeno výstřední chování „na počest“ méně často přijímaných forem lidské sexuality. Jedná se o uctívání sexuálního života a svobody projevu v něm. To vše dává naprostý smysl těm lidem, které odpuzuje Bůh v křesťanském pojetí. Vzhledem k odporu, který vůči tomuto Bohu pociťují, se snaží hledat útěchu jinde.

Když se muži a ženy, kteří se ve svých vztazích soustředí výhradně na sex, vyslovují proti homosexualitě, je to od nich pokrytecké. Posedlost sexem ze strany heterosexuálů má přirozený přechod do posedlosti sexem ze strany homosexuálů. Muže ke sblížení s jinými muži láká to, že oba vlastně chtějí totéž, vzrušuje je to samé a nemusejí se zabývat pomalejším procesem vzrušení ženy se všemi jejími vztahově zaměřenými citovými elementy. Pokud je tehdy hlavním záměrem sex, homosexuální sex může pro mnohé muže skýtat lepší zážitek. Podobně to platí i u žen – je to takový sexuální zážitek, jaký žena dokáže ocenit. V obou případech poskytuje stejnopohlavní sex potěšení bez rizika otěhotnění. Pokud je tedy cílem nezávazná rozkoš, homosexuální prožitky dávají naprostý smysl. Samozřejmě existují i homosexuálové, pro které je skutečně hlavním závazkem monogamní vztah; zde je však řeč o logice sexu pouze v zájmu rozkoše a útěchy.

S tímto typem sexuálních zážitků zpravidla nastane potíže toho, že dlouhodobě nepřináší vytoužený pocit klidu a naplnění. Činí to sexuální prožitek poněkud sebestředným, neboť jde pouze o ono nádherné uvolnění dopaminu, oxytocinu a vasopressinu, které představuje momentální pocit uklidnění v jinak chaotickém světě.

Bible nám říká, že homosexualita je proti přírodě.

Proto je Bůh vydal do potupných vášní. Jejich ženy
vyměnily přirozený styk za nepřirozený a stejně i muži

zanechali přirozeného styku s ženou a ve své touze se rozpálili jeden k druhému, muži s muži páchají hanebnost a sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svoje poblouzení. Římanům 1:26-27

Příjemné chemikálie, které Bůh vložil do mužského a ženského těla k uvolnění během pohlavního styku, měly sloužit v zájmu celoživotního pouta – měly napomoci k zajištění stabilního vztahu, v němž lze vychovávat děti. V homosexuálním vztahu tomuto účelu neslouží. Nemá to nic společného s plodností a množením, k čemuž byly Bohem od přírody stvořeny.

Podívejte se na to, co uvádí klinika Mayo jako potenciální problémy, jimž čelí muži-gayové.

Muži, kteří mají sex s muži, vykazují zvýšené riziko nákazy HIV, virem způsobujícím AIDS, a také dalšími pohlavně přenášenými infekcemi.

Gayové a muži, kteří mají sex s muži, vykazují vyšší riziko deprese a úzkosti.

U gayů je pravděpodobnější výskyt problémů s vnímáním těla a poruch příjmu potravy, jako je anorexie či bulimia nervosa, v porovnání s jejich heterosexuálními protějšky.

Jedním potenciálním vysvětlením je to, že vzhledem k vyrůstání v kontaktu s vyobrazeními štíhlých a zženštilých gay mužů nebo mužů se svalnatými těly vykazují někteří gay a bisexuální muži nadměrné starosti týkající se jejich tělesné hmotnosti.

Ve Spojených státech je u gayů větší pravděpodobnost kouření než u heterosexuálních mužů a gayové také vykazují větší pravděpodobnost alkoholismu v porovnání s obecnou populací.⁵⁹

⁵⁹ www.mayoclinic.org/healthy-lifestyle/adult-health/in-depth/health-issues-for-gay-men/art-20047107

Jednotlivé body ve výše uvedeném výčtu od kliniky Mayo vypovídají o tom, že homosexualita nepomáhá určit klíčové problémy s identitou, jimž čelí každý člověk. Další nedávná studie ukazuje, že polovina všech dospívajících transgender mužů se někdy pokusila o sebevraždu.⁶⁰

Tyto statistiky jsou nesmírně smutné. Je zjevné, že komunita LGBTQ je extrémně emocionálně křehká. Zjišťuji, že tato křehkost je zčásti zaviněna křesťanským náhledem na Boha. Víím, že Israel Folau měl v úmyslu lidi zachránit, ale sdělit nestabilním lidem, že budou hořet v pekle, zaviní jen to, že ještě víc jich bude chtít ukončit svůj život. K záchraně jim to rozhodně nijak nepomůže.

V krátkodobém smyslu může být jedinou útěchou v tomto bídném světě ta, kterou člověk nalezne ve stejnopohlavním vztahu. Bůh nikoho neodsuzuje za to, co dělá, ačkoliv duchovní pravda je taková, že každý bude čelit svému vlastnímu soudu – přičemž soud, který uvrhují na ostatní, bude soudem, který přijde nakonec i na ně, až pochopí čistotu Kristova života takového, jak jej zjevil.

Každého, kdo nepodporuje to, co členové komunity LGBTQ konají, označí ti uvnitř komunity za homofoba. Zuřivost či zlost, které chová komunita LGBTQ vůči všem, kdo jejich životní styl nepodporují, je pomstychtivou formou recipročního soudu. Reaguje tak rovněž v duchu násilného potlačování vůle ostatních lidí. Ve své podstatě se tak snaží ovládat a odsoudit každého, kdo k tomu vysloví nějakou připomínku.

Na druhou stranu je pravda, že křesťanství stejně jako jiná náboženství se vůči gayům chová extrémně odsuzovačně. Homosexuálové si toho z rukou a kazatelen našich náboženských komunit vytrpěli mnohé; ve jménu Ježíše se již událo mnoho falešných věcí, nicméně takové činy nejsou v souladu s jeho Duchem, protože Ježíš nás nabádá, ať nikoho nesoudíme:

⁶⁰ www.nbcnews.com/feature/nbc-out/half-transgender-male-teens-have-attempted-suicide-study-finds-n909261

Nesud'te, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno. Matouš 7:1-2

Když se podíváme na život Ježíše – milosrdného, milostivého a trpělivého – a porovnáme si ho s tím, jak lidé na obou stranách této názorové otázky odsuzují ty druhé a zatracují je, je to jako porovnávat den s nocí.

Když Kristus přišel na tuto Zem, projevil lásku ke všem lidem. Nikoho nesoudil kvůli jeho rase, přesvědčení ani sexualitě. Pokud by příznivci i odpůrci stejnopohlavního partnerství měli porovnat své jednání s Kristovým, museli by se stydět a možná i litovat svého odsuzovačného přístupu. Téměř každý už měl příležitost přečíst si Bibli sám. Lidé vědí, že Ježíš nikoho nesoudil a že miloval i ty, kdo ho nenáviděli. Tomu bude každý člověk čelit v den soudu.

A jestli někdo uslyší má slova, a nezachová je, já ho nesoudím. Nepřišel jsem, abych svět soudil, ale abych svět zachránil. Kdo mne odmítá a nepřijímá moje slova, má svého soudce. Slovo, které jsem pověděl, to ho bude soudit v poslední den. Jan 12:47-48

Ježíš pronesl tato slova:

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Budeš milovat svého bližního ‘ a nenávidět svého nepřítele. Já však vám pravím: Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, dobře činite těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují, abyste byli syny svého Otce, který je v nebesích; neboť on nechává své slunce vycházet nad zlými i dobrými a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Matouš 5:43-45

Kolik křesťanů může říct, že mají lásku k těm, s nimiž se neshodnou v otázce stejnopohlavních vztahů? Neboť každý křesťan, který dospěje k názoru, že homosexuálové budou Bohem potrestáni za své hříchy a následně je za jejich činy odsoudí, se právě s takovým soudem nakonec setká také.

Po podrobném výčtu skutků těch, kdo žijí hříšným životem, Pavel dodal následující:

Proto jsi bez omluvy, člověče, a to každý, kdo soudíš. **V čem soudíš druhého, v tom odsuzuješ sám sebe**, neboť soudíš, ale sám činíš totéž. Víme, že Boží soud je podle pravdy proti těm, kdo dělají takové věci. Máš za to, člověče, který soudíš ty, kdo takové věci dělají, a sám činíš totéž, že unikneš Božímu soudu? Římanům 2:1-3

Kdykoliv si nějaký utiskovaný člověk čte Bibli, může se z ní dozvědět, že Ježíš nás nabádal milovat ty, kdo nás utiskují. Pokud utiskovaný dokáže mít lásku k těm, kdo jej utiskují, a nemít starosti kvůli těm, kdo na něj útočí, na soudu to pro něj bude snesitelnější než pro křesťana, který homosexuály zatracuje do pekla. Povšimněte si, co říká Kristus.

Amen, pravím vám, v den soudu bude snesitelněji sodomské a gomorské zemi než onomu městu. Matouš 10:15

Ježíš velice jasně řekl, že nepřišel na svět proto, aby jej soudil, ale aby ho zachránil. Každý, kdo odsuzuje druhé lidi, bude nakonec čelit soudu, který by podle něj měl Bůh vykonávat nad druhými. Až odsuzující konečně pochopí nesobecký charakter Krista, odsouzení nahromaděné na jiné se mu vrátí na jeho vlastní hlavu.

V den, kdy Bůh **skrze Ježíše Krista bude podle mého evangelia** soudit, co je skryto v lidech. Římanům 2:16

A jak je Bůh bude soudit? To nám Ježíš již ukázal.

A opět se sklonil a psal po zemi. Když to uslyšeli, **vytráceli se jeden po druhém, zahanbeni ve (svém) svědomí**, starší nejprve, až tam zůstal on sám a žena, která byla uprostřed. Jan 8:8-9

A kde skončí ti, kteří budou vlastním svědomím usvědčeni jako vinni?

Tedy řekl král služebníkům: ‚Svažte mu nohy a ruce a **vyhodte ho do nejzazší temnoty; tam bude pláč a skřípění zubů.**‘ Matouš 22:13

A čím bude takový člověk svázán?

Ničemu polapí jeho vlastní viny, **provazy svého hříchu bude zajat**. Přísloví 5:22

Jak jsme si řekli, Bůh nikoho nesoudí. Každý bude čelit obžalobě vlastního svědomí a svázán provazy svého hříchu, a pokud nebude prosit Boha o Jeho spravedlnost, uvrhne se tak do nejzazší temnoty. Proto nám Jakub radí:

Bratři, nemluvte jeden proti druhému. Kdo mluví proti bratru nebo soudí svého bratra, mluví proti Zákonu a soudí Zákon. Jestliže však soudíš Zákon, nejsi činitelem Zákona, nýbrž soudcem. Jakubův 4:11

Pokud je člověk takové povahy (charakteru), že nesoudí své utiskovatele, ale naopak projevuje lásku i ke svým nepřátelům do takové míry, že by za ně položil život, potom ať už žije ve stejnopohlavním vztahu či křesťansky, dozajista bude mít věčný život, neboť jeho svědomí jej při soudu vinným neshledá. Je možné toho dosáhnout, pokud žije jako gay? Je možné toho dosáhnout jako křesťan, který se domnívá, že Bůh bude po celou věčnost pálit lidi zaživa a odsuzuje je k věčnému zatracení? To nemohu posoudit já, neboť bych tím soudil druhé. Pouze si přeji číst Písma a věřit v ně s důvěrou v Boží přízeň, která mi dopomůže mít lásku ke všem lidem, abych je mohl zvát k životu naplněnému milosrdenstvím a uctíváním Boha vyznávaného Ježíšem Kristem, který nikdy nikoho neodsoudil.

To, co každý člověk potřebuje, je číst si Bibli sám s pomocí Kristova Ducha, neboť podle ní jej bude soudit jeho vlastní svědomí. Povšimněte si znovu, co napsal Pavel:

Když totiž pohané, kteří nemají Zákon, přirozeným způsobem činí to, co Zákon požaduje, pak jsou sami sobě Zákonem, ač Zákon nemají. **Ukazují, že mají dílo Zákona napsané ve svých srdcích. Jejich svědomí bude svědčit spolu s myšlenkami, jež se navzájem obviňují nebo také obhajují**. Římanům 2:14-15 (CSP)

Na základě svého studia Písma jsem došel k přesvědčení, že učinit jádrem své identity vlastní sexualitu mi extrémně ztěžuje hledání skutečné útěchy pro mou duši, jaká by mi dodala milosrdenství a schopnost milovat i své nepřátele. Důvěřuji Písmu, že mi láskyplně radí, co je pro můj život nejlepší, a že mi ukazuje, kde najít skutečné štěstí a že mé tělo bylo stvořeno k tomu, abych byl plodný a množil se.

21. Když země vyvrhuje

Když se lidské pokolení odvrátilo od Boha veškeré útěchy a začalo hledat útěchu v jídle, sexu a zábavě, následky měly negativní vliv nejen na lidské vztahy, ale i na přírodu kolem nás. Náš životní styl ovlivňuje i samotnou zemi resp. půdu. V šesté kapitole padla zmínka o atmosféře kolem každého člověka – když přijdeme do místnosti, kde panuje hněv, vycítíme napětí; když přijdeme někam, kde vládne radost, vycítíme štěstí.

Atmosféra kolem lidských bytostí je v duchovním smyslu půdou, v níž začne růst nově počaté dítě. Stejná atmosféra v lidských duších ovlivňuje i celý přirozený svět:

Bůh je požehnal a řekl jim: Plodte a množte se a **naplňte zemi, podmaňte si ji** a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe.
Genesis 1:28

Lidské pokolení si mělo podmanit zemi tak, že atmosféra panující v lidském nitru měla přenášet pokoj i na okolní zemi. Ze života Ježíše, který je druhým Adamem, je jasně patrné, jak svým duchem dokázal zklidnit zemi byť jen pár slovy.

Probudil se, pohrozil větru a řekl moři: „Mlč, buď zticha!“ A vítr přestal a nastal úplný klid. Marek 4:39

Právě pokoj v Kristově nitru tehdy ovlivnil mořské vlny. Když v někom přebývá Duch pokoje od Krista, takový člověk na každém kroku rozdává požehnání a uzdravení.

...takže dokonce na ulice vynášeli nemocné a kladli je na lůžka a lehátka, aby na některého z nich padl aspoň Petrův stín, když tudy půjde. Skutky apoštolů 5:15

Po svátku Letnic byl Petr naplněn Kristovým Duchem, takže vyzářoval atmosféru poklidu a uzdravení. Tvoří se tak vibrační frekvence, které zklidňují duši a uzdravují tělo.

Když Adam zhřešil proti Bohu, atmosféra kolem něj se změnila. Ovlivnilo to živočichy, stromy, rostliny i květiny. Jemné lístky některých rostlin se zavinuly a přeměnily se v hroty, z nichž se staly trny. Tyto trny byly projevem trnů v Adamově charakteru:

A Adamovi řekl: Protože jsi uposlechl svou ženu a jedl jsi ze stromu, o kterém jsem ti přikázal: Z toho nejez, budiž kvůli tobě prokleta země: S námahou z ní budeš jíst po všechny dny svého života. **Bude ti vydávat trní a bodláčí** a budeš jíst polní rostliny. Genesis 3:17-18

Bůh tehdy neproklel zemi; to Adam na ni vnesl kletbu vinou atmosféry, kterou vyzařoval. Když člověk s duchem vzpoury proti Bohu ve svém nitru krácel po zahradě Eden, frekvence vyzařující z jeho duše způsobily, že listí odumíralo a padalo ze stromů. Rostliny v jeho okolí trpěly. Strach, který Adam pocítil, když za ním Bůh přišel, se šířil na zvířata. Stejně jako se Adam začal bát Boha, živočichové se začali bát jeho:

Bázeň před vámi a děs z vás padne na všechnu zemskou zvěř a na všechno nebeské ptactvo, na vše, co se hýbe na zemi, i na všechny mořské ryby: Jsou dány do vaší ruky. Genesis 9:2

Bůh nestvořil zvířata, jež by měla z Adama strach. To atmosféra strachu v Adamově nitru vedla zvířata k tomu, že se začala bát. Adamův strach, že jej Bůh zahladí, přiměl živočichy bát se, že Adam zničí je. Kvůli tomu platí lvi, tygři a další zvířata v přírodě za predátory.

Až na zemi znovu zavládne Kristův Duch, ze všech těchto predátorů se opět stanou mírumilovná zvířata:

Spravedlnost bude pásem jeho boků a věrnost pásem jeho beder. **Pak vlk bude pobývat s beránkem a leopard uléhat s kůzlem. Tele, mladý lev a krmný dobytek budou spolu a malý chlapec je povede.** Kráva i medvědice se budou pást, i jejich mláďata budou uléhat spolu. Lev bude požírat píci jako skot. Kojenec si bude hrát nad hadí dírou a odstavené dítě strčí ruku do doupěte zmije. **Nikdo nikomu neublíží ani neuškodí na celé mé svaté hoře, protože**

země bude naplněna poznáním Hospodina, tak jako vody pokrývají moře. Izaiáš 11:5-9

Vražedný duch Kaina negativně ovlivnil plodnost země. Smrt Abela do ní vyslala násilné frekvence, kvůli kterým zpusťla i samotná půda:

Hospodin řekl: Cos to udělal? **Slyš, krev tvého bratra ke mně křičí ze země! A nyní budeš proklet a vyvržen ze země, která otevřela svá ústa, aby ze tvé ruky přijala krev tvého bratra.** Když budeš obdělávat zemi, již ti nevydá svou sílu. Budeš na zemi bezdomovcem a tulákem. Genesis 4:10-12

Hebrejské slovo pro *křičí* ve skutečnosti znamená *vříská*. Krutá bolest v Abelově těle, když zmíral pod násilnou rukou svého bratra, vyslala do ovzduší frekvence, které tímto zrůdným krveprolitím začaly poskvřňovat a ničit zemi jako takovou. Abelova vražda oslabila zemi.

Bůh řekl Kainovi, že jeho zločin na něj přivede kletbu od země samotné. Kaina tak neproklel Bůh, ale následky jeho vlastních činů. Kain se pokoušel za tuto kletbu, která jej postihla, svalovat vinu na Boha.

Kain Hospodinu odpověděl: Můj trest je větší, než se dá unést. Hle, dnes jsi mne vyhnal z povrchu země a před tvou tvář se budu muset ukrývat. Budu na zemi bezdomovcem a tulákem a každý, kdo mě najde, mne bude moci zabít. Genesis 4:13-14

Kain Boha obvinil, že jej vyhnal a že na zemi způsobil obtíže. Považoval to za skutek Boha, ale šlo o skutek člověka. Veškeré přírodní pohromy na zemi vycházejí z vibračních frekvencí lidstva, které zemi ovlivňují.

Když si vzpomeneme na krveprolití, k němuž na zemi dochází dnes, země musí být otřesena v reakci na lidskou hříšnost. Právě hříšné činy lidí mají za následek frekvence, které poškodily zemi v době Noema tak silně, že to vedlo k povodni:

Země však byla před Bohem zkažená; země byla plná násilí. Bůh hleděl na zemi, a hle, **byla zkažená, protože všechno tvorstvo na zemi pokazilo svou cestu.** Genesis 6:11-12

Bible jednoduše říká, že země byla zkažená, protože lidstvo na zemi pokazilo svou cestu. V šesté kapitole padla zmínka o tom, že ročně dochází k 40-50 milionům potratů. Rozhodnutí zabít nenarozené dítě v matčině lůně přenáší do země poskvřňující frekvenci. Není divu, že země čím dál více přichází o svou schopnost produkovat potravu. Není divu, že se jídlo pěstuje za pomoci pesticidů, chemikálií a hnojiv.

Každá vražda na této zemi ovlivňuje půdu. Pán Ježíš se ve svém nesmírném milosrdenství pokusil co nejvíce z této kletby přejmout na sebe. Když nesl svůj kříž na Golgotu, měl na hlavě korunu z trní. Šlo o symbol kletby, kterou nosí den co den, když čelí dopadu lidských hříchů na zemi jako takovou. Stejně jako Ježíš před dvěma tisíciletími sténal a trpěl pod vahou tohoto kříže, podobně i dnes veškeré tvorstvo nařiká pod vahou naší hříšnosti. Kristus zadržuje vichry sváru, které se dávno měly vehnat na tento svět, abychom měli více času projevit pokání.

Víme přece, že celé tvorstvo až dodnes společně sténá a pracuje k porodu. Římanům 8:22

Potom jsem uviděl čtyři anděly stát na čtyřech úhlech země a držet čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zemi ani na moře ani na žádný strom. A uviděl jsem jiného anděla, jak vystupuje od východu slunce a má pečeti dlo živého Boha. Mocným hlasem zvolal na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi a moři: „Neškodte zemi, moři ani stromům, dokud neoznačíme otroky našeho Boha na jejich čelech!“ Zjevení 7:1-3

Tyto větry, stvořené lidskou hříšností, jsou připraveny prohnat se po Zemi. Boží andělé je zadržují, dokud nebudou služebníci Boha označeni pečeti Božího charakteru. Potom bude Kristus sejmut z kříže, který nese v zájmu zachování tvorstva, a větry budou uvolněny. Vše, co lidstvo napáchalo, se vrátí a zničí ty, kdo zničili zemi svými hříchy.

Zemi neškodí pouze krveprolití, ale i nadměrné sexuální hýření. Sobecká touha v sexuální oblasti má na zemi negativní vliv. Nad tím by se měly

jednotlivé páry zamyslet. Přináší váš sexuální život plodnost zemi, nebo vyzáruje vibrace sobectví?

Bible nám dává výčet věcí, které způsobují, že země reaguje na její obyvatele.

Protože se země poskvrnila, navštívil jsem ji s trestem za její provinění a **země vyvrhla své obyvatele**. Leviticus 18:25 (CSP)

Osmnáctá kapitola knihy Leviticus podrobně popisuje, co způsobí, že země vyvrhne své obyvatele. Znamená to, že země bude reagovat přírodními pohromami, které zničí ty, kdo ji obývají. Podívejme se blíže na to, co způsobuje, že země reaguje negativně:

Promluv k synům Izraele a řekni jim: Já Hospodin jsem váš Bůh. Podle činů egyptské země, ve které jste sídlili, nejednejte, ani podle činů kenaanské země, do níž vás přivádím, nejednejte a podle jejich ustanovení nežijte. Leviticus 18:2-3

Tento výčet sexuálních provinění přivodil sucho Kanaánu a stejně tak přivedl sucho a pohromy na Egypt. Sama země začala ničit ty, kdo jí obývali. Co je tedy na tomto seznamu?

Incest

Nikdo z vás se nepřiblíží k žádnému svému pokrevnímu příbuznému, aby odhalil jeho nahotu. Já jsem Hospodin. Leviticus 18:6

Více partnerek v rámci rodiny

Neodhalíš nahotu ženy i její dcery, ani si nevezmeš dceru jejího syna či její dcery, abys odhalil její nahotu — jsou to příbuzné; je to hanebnost. Leviticus 18:17

Nevezmeš si ženu k její sestře jako rivalku, abys odhalil její nahotu za jejího života. Leviticus 18:18

Sex během doby menstruace

Nepřiblížíš se k ženě v době její menstruační nečistoty, abys odhalil její nahotu. Leviticus 18:19

Přestože mnozí terapeuti sex během ženské periody doporučují, podle Bible to v zemi vyvolá vibrační frekvence, které na ni budou mít negativní vliv.

Cizoložství

S ženou svého druha nebudeš mít pohlavní styk, aby ses s ní poskvrnil. Leviticus 18:20

Obětování dětí v zájmu blaha

Nikoho ze svého potomstva nenecháš provést ohněm Molekovi; neznesvětiš jméno svého Boha. Já jsem Hospodin. Leviticus 18:21

K potratům potomstva dochází ve snaze vyhnout se starostem, odpovědnosti a větším výdajům. Děti jsou tak obětovány bohům v zájmu pohodlí a osobního blaha. Ve starověku bylo běžné, že se děti nabízely bohům jako oběť výměnou za bohatství a požehnání.

Homosexualita

S mužem nebudeš souložit jako se souloží s ženou; **je to ohavnost.** Leviticus 18:22

Bible nám říká, že homosexualita pro zemi představuje výboj negativních frekvencí na vysoké úrovni. Jedná se o sex bez plodnosti neboli úrodnosti. Bůh takové jedince neodsuzuje; dává nám však varování, že vzhledem k tomu, jak bylo naše tělo stvořeno, budou mít homosexuální činy za následek značné negativní vibrace vůči zemi. Neodsuzuji ty, jenž se těchto věcí účastní; modlím se za ně stejně jako za každého člověka, který potřebuje Skutečného Utěšitele. Také se však domnívám, že bychom se měli snažit Zemi poškozovat co nejméně.

Takzvaná Zelená hnutí v současnosti snoubí touhu zachránit planetu se svobodným praktikováním homosexuality. Tyto dva principy jsou podle

Bible ve vzájemném protikladu – navzájem se vyruší. Jedním z nejlepších způsobů, jak naši planetu zachránit, je obrátit se k biblickému Bohu pro útěchu a přestat ji hledat v sexu, jak zmiňuje tento výčet uvedený v Leviticus 18.

Zvrácenost

S žádným zvířetem nebudeš mít pohlavní styk, aby ses s ním poskrnil; ani žena se nepostaví před zvíře, aby s ním obcovala; je to zvrhlost. Leviticus 18:23

Bůh vytvořil zemi k tomu, aby odrážela charaktery lidí. Čím jemněji, laskavěji a nesobečtěji se lidé chovají, tím krásnější bude i země. Čím sobečtěji se budou lidé chovat při svém hledání útěchy v sexuálních aktivitách, tím více bude země zničená a své obyvatele bude vyvrhovat.

Když na zemi přijdou tyto pohromy, neměli bychom být jako Kain a vinit za ně Boha. Také bychom neměli odsuzovat místa, kde k těmto pohromám došlo, a tvrdit, že to Bůh je zničil svým přímým zásahem vůči nim. To země sama o sobě reaguje na lidské činy.

Navraťme se zpět k Živému Bohu Bible. Je to milosrdný a milostivý Bůh, který nás neodsuzuje. Nabádá nás, abychom tyto věci nedělali, v zájmu naší vlastní bezpečnosti a ochrany. Chce nás co nejdéle chránit před naším vlastním sebezničujícím jednáním. Láskyplně nás varuje:

Země bude zcela zpustlá a naprosto vypleněna, protože Hospodin promluvil toto slovo. Usuchá, vadne země, chřadne, vadne svět, chřadnou velikáni lidu země a země je znesvěcena pod svými obyvateli. Vždyť přestoupili zákony, změnili ustanovení, porušili věčnou smlouvu. Proto šíří zemi prokletí a její obyvatelé nesou vinu. Proto ubude obyvatel země a lidí zůstane maličko. Izaiáš 24:3-6

Tento svět postihne konec vinou lidské hříšnosti. Stejně jako Bůh varoval Kaina, tato kletba bude vycházet ze země samotné.

A nebe zmizelo, jako když se svinuje svitek, a každá hora i každý ostrov se pohnuly ze svého místa. Zjevení 6:14

V blízké budoucnosti dojde k přírodním pohromám, jaké z povrchu země smetou miliony lidí. Tyto pohromy budou způsobeny lidskými hříchy, které na zemi působí. Lidské hříchy se v zemi hromadí jako nálož připravené vybuchnout, jakmile jich země už více nepojme. Jediným způsobem, jak se připravit na tyto události, je být naplněni Duchem pokoje, kterého lze nalézt v Ježíši Kristu. Země neuškodí těm, kdo jsou naplněni Duchem pokoje; bude pouze odrážet to, co je v jejich nitru. Všude kolem nich může zuřit bouře, jako když Ježíš cestoval přes moře na lodi, ale neuškodí jim, stejně jako neuškodila jemu.

Jak jsem zmínil v kapitole 12, jeden z tajů obdržení tohoto poklidného Ducha spočívá v šabatě (sobotě) a svátcích. Když byly „baterie“ Země v Egyptě na pokraji vybuchnutí, Mojžíš požádal faraona, zda mu dovolí uspořádat svátek. Tímto zamýšleným svátkem byl pesach. Tím, že by jej uspořádali, tak by na ně přešlo více z Ducha pokoje. Dostali by naplnění od Utěšitele a to by mělo na zemi pozitivní vliv. Oddálilo by to tak pohromy, které se v Egyptě staly.

Faraon jim tento svátek zamítnul a Mojžíš jej varoval před tím, co bude následovat:

Potom Mojžíš a Áron předstoupili a řekli faraonovi: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: **Propust' můj lid, at' mi v pustině slaví svátek.** Ale faraon odpověděl: Kdo je Hospodin, jež bych měl uposlechnout a propustit Izrael? Neznám Hospodina a také Izrael nepustím. Tedy řekli: Setkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovol, at' jdeme třídní cestou do pustiny a obětujeme Hospodinu, svému Bohu, **aby nás nezasáhl morem nebo mečem.** Exodus 5:1-3

Bible svým jazykem mluví o tom, že je Bůh zasáhne morem nebo mečem. Jak jsme si již řekli, Boží soud se projevuje tím, že umožní, aby lidi dostihly následky jejich vlastních činů. Neboli Bůh těmto pohromám nezabrání. Kdyby tento svátek zachovali, duše Izraelitů by to uklidnilo, takže po jejich návratu do Egypta by země došla poklidu a dobra vůči lidem.

V těchto posledních dnech Bůh vyzývá lidi, aby se rozpomněli na jeho ustanovení a nařízení⁶¹ zaznamenané v Mojžíšově zákoně a byli tak ochráněni před pohromami, které zemi kvůli lidské zkaženosti čekají.

Pamatujte na zákon mého otroka Mojžíše, který jsem mu dal na Chorébu, ustanovení a nařízení pro celý Izrael. Malachiáš 3:22 (CSP)

Tento příkaz byl vydán v souvislosti s dílem Eliáše, který má obrátit lidstvo zpět k pravému Bohu a obnovit institut rodiny, aby přinášel požehnání zemi:

Hle, pošlu vám proroka Elijáše, **dříve než přijde Hospodinův den, velký a hrozný**. On obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych nepřišel a nestihl zemi klatbou. Malachiáš 3:23-24

Pokud toužíte po pokoji, pak přijďte k Pánovi Soboty a on vám dopřeje odpočinek. Pokud si přejete zachovat se v bezpečí během nadcházejících pohrom, pak pamatujte na tyto ustanovení a předpisy, takže naleznete tajné místo Nejvyššího, kde bude útěcha a odpočinek.

Ten, kdo přebývá v úkrytu Nejvyššího, přečká noc ve stínu Všemohoucího. Říkám o Hospodinu: Je mé útočiště, má tvrz, můj Bůh, v něho doufám. On tě uchrání před osidlem ptáčnickovým, před morovou zkázou. Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště, jeho věrnost je pavézou i štítem. Nebudeš se bát nočního děsu, ani toho, že ve dne přiletí šíp, ani moru, obcházejícího po setmění, ani zhouby, jež ničí za poledne. Po tvém boku padne tisíc, deset tisíc po tvé pravici, k tobě se to nepřiblíží. Žalmy 91:1-7

Mysl upevněnou v tobě budeš střežit dokonalým pokojem, protože tobě důvěruje. Důvěřujte Hospodinu až navěky, protože v Hospodinu, v Hospodinu je skála věků. Izaiáš 26:3-4

⁶¹ CEP nařízení a práva; B21 pravidla a zákony; MPCZ ustanovení a předpisy

Máte problém se svým sexuálním či jiným apetitem? Vejděte do soboty/šabatu a slavností/svátků. V šabatu naleznete potěšení, díky němuž se přestanete věnovat vlastním rozkoším a naleznete radost v náruči svého Boha a Spasitele.

Jestliže odvrátíš svou nohu od pošlapávání soboty, od konání svých zálib v můj svatý den, a nazveš sobotu rozkošnou a svatý den Hospodinův ctihodným a budeš ho cítit tak, že nebudeš konat své cesty, nebudeš hledat své záliby a mluvit planá slova, potom budeš mít rozkoš v Hospodinu a nechám tě jezdit na návrších země a budu tě krmit dědictvím tvého otce Jákoba, neboť ústa Hospodinova promluvila. Izaiáš 58:13-14

22. Nevěstka jede na šelmě

Kniha Zjevení nás přivádí k vyvrcholení historie lidstva. Je příznačné, že se zde vyskytuje symbol v podobě nevěstky, která představuje modlářskou církev, jak jede na veliké silné šelmě, která představuje krále země, kteří jí podřídili svou moc.

Toto vyobrazení nám může připomenout zahradu, kde žena odešla od svého muže, načež se nechala nakazit slovy neboli semenem hada. Slova, která k nám pronáší Ježíš, jsou také označována za semeno:

„Toto podobenství znamená: Semeno je Boží slovo. Lukáš 8:11

Prostřednictvím hada v zahradě tedy Satan vložil své semeno do ženy. To z ní činí prvotní nevěstku, která svou mysl podřídila Satanovi a jeho klamům. Svého manžela svedla a podmanila si ho, takže ten se ve své povaze stal šelmou:

Tu přišel jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm misek, a promluvil se mnou: „Pojď, ukážu ti soud nad tou velikou smilnicí, která sedí na mnohých vodách, se kterou smilnili králové země a vínem jejího smilstva se opili obyvatelé země.“ A odnesl mne v Duchu do pustiny. Tu jsem uviděl ženu, sedící na šelmě šarlatové barvy, plné rouhavých jmen, mající sedm hlav a deset rohů. Zjevení 17:1-3

Žena jedoucí na této šelmě je jedním ze symbolů představujících podřízenost muže vůči ženě, tedy obrat ve smyslu toho, že muž začal za svůj hlavní zdroj lásky a útěchy považovat ženu namísto Boha. Tento vztahový vzorec byl znásoben v podobě vztahu mezi Nimrodem a Semiramis. Vztah matky/manželky a manžela/syna je dalším odrazem ženy jedoucí na zvířeti. Dokud žena dokáže lákat muže svými vybranými způsoby a živit a uspokojovat jeho zvířeckou povahu, může jej ovládat a odvracet jeho srdce od uctívání pravého Boha. Může vládnout jako Královna nebes. Obraz ženy jedoucí na šelmě představuje vyvrcholení změny, která se udála u Adama a Evy poté, co upadli do hříchu. Ve smyslu těla se Adam stal šelmou a Eva nevěstkou. To z nich učinila jejich

zoufalá touha po útěše od toho druhého namísto útěchy, která pochází od Boha.

Žena v biblickém proroctví je předobrazem Božího lidu. Nevěstka znamená církev, která se prostituje před mocnostmi států ve snaze získat moc a bohatství. Křesťanská církev po značném pronásledování kompromitovala svou pozici a poddala se úskokům Konstantina. Nechala se vlákat do poměru s pozemskými králi.

Brzy na to tehdejší pozemský panovník Justinián podřídil moc svého trůnu katolické církvi, takže tato žena si mohla symbolicky osedlat šelmovskou moc pozemských králů.

A šelma, kterou jsem uviděl, byla podobná levhartovi, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu, svůj trůn a velikou pravomoc. Zjevení 13:2

Stejná mocnost je v 13. kapitole Zjevení popsána jako levhart se sedmi hlavami a deseti rohy. Jedna z hlav této šelmy utrpěla zdánlivě smrtelnou ránu. Šelma se však zotaví a celý svět jde za touto šelmou.

Toto symbolické proroctví v knize Zjevení symbolizuje papežskou církev. Církev Ježíše Krista nikdy nepoužila sílu ocelového meče k tomu, aby vládla nad lidskými srdci. Římská církev se prostituje před pozemskými králi, aby si získala moc a nadvládu. Tvrdí, že jedná ve jménu Krista a že je představitelem nebeského Boha, avšak místo toho lidská srdce odvrací svým mylným vyobrazením toho, jaký nebeský Bůh ve skutečnosti je.

Její učení je jako víno, které opájí mysl a působí zmatek v duši. Pozemští králové se před touto ženou dobrovolně staví do role otroků, protože hledají útěchu jinde než u svého pravého Stvořitele. Nejsilnější lidská motivace, spojení v pohlavním styku, je tak symbolizována nevěstkou, která jede na šelmě. Takové je konečné ovoce ze semen zasazených v srdci Adama a Evy. Představuje veškeré snahy muže o to, aby našel útěchu u ženy spíše než u Stvořitele.

Bůh, kterého tato nevěstka uctívá, má být zahalen složitými mystérii. Jednoduchý vztah mezi Otcem a Synem je nahrazen tajemstvím v podobě Trojice.

A na svém čele měla napsané jméno: ‚Tajemství, Babylon, ten veliký, matka smilnic a ohavností země.‘. Zjevení 17:5

Nevěstka se žárlivě snaží chránit si svůj trůn, takže pronásleduje a chce zničit všechny, kdo chtějí následovat pravého nebeského Boha:

Uviděl jsem tu ženu zpitou krví svatých a krví Ježíšových svědků. Velice jsem užasl, když jsem ji uviděl. Zjevení 17:6

Tato žena pod vedením draka věděla, že pokud si chce udržet své poddané pod svou nadvládou, musí jim zabránit ve vstupu do fontány soboty a v obdržení Ducha, který utěšuje duši a zbavuje ji potřeby útěchy od nevěstky.

Tatáž nábožensko-politická mocnost, v Danielovi vyobrazená jako malý roh, se podle tohoto zjevení snaží změnit to, kdy se Boží lid věnuje uctívání (bohoslužbám):

Bude pronášet slova proti Nejvyššímu a svatým Nejvyššího nedá pokoj. Bude také **uvažovat, že změni doby a právo**, a budou mu do ruky vydány až do času a časů a půl času. Daniel 7:25

Ve čtvrtém století si římská církev dosadila za svého Boha Trojici, změnila den uctívání ze soboty na neděli a přesunula čas Pesachu na Velikonoce. Také přesunula svátek Letnic na Svatodušní neděli a Svátek stánků na Vánoce. Učinila tak proto, aby se snáze zavděčila pohanům. Právě skrze víno těchto nauk Řím opil všechny národy svým smilstvem.

Jak jsme si vysvětlili v kapitole 12, Duch pravého Utěšitele přichází o šabatu, novoluní a slavnostech. Tato nevěstka ve své snaze odvrátit pozemský lid od pravého Utěšitele nabízí lidem neděli, Velikonoce, Svatodušní neděli a Vánoce. Tyto svátky nevěstky nemají pražádnou biblickou oporu a konají se ve zcela jiném duchu. Syn člověka je Pánem sobotního dne (Mat. 12:8). Neděle je známkou římské autority nad Písmem a nese s sebou známku vzpoury proti Stvořiteli.

Duch Boha vchází k Jeho dětem o šabatu, aby je zapečetil do Svého charakteru, zatímco duch vzpoury přichází k dětem Říma v neděli, aby

přijali znamení šelmy. Neděle se stane znamením šelmy, až se nevěstka pokusí přimět všechny národy k uctívání šelmy a jejímu obrazu skrze znamení své autority v podobě neděle.⁶²

A svádí obyvatele země znameními, která jí bylo dáno učinit před očima šelmy. Říká obyvatelům země, aby učinili obraz šelmě, která měla ránu od meče a ožila. A bylo jí dáno, aby vložila ducha do obrazu té šelmy, takže obraz šelmy promluvil a způsobil, aby byli zabiti všichni, kteří se nepokloní obrazu šelmy. A působí, aby všem, malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům, byl dán cejch na pravou ruku nebo na čelo... Zjevení 13:14-16

V této době se šabat neboli sobota stává velkou zkouškou rozdělující ty, kdo uctívají Otce a jeho jediného zplazeného Syna, a ty, kdo uctívají církev nevěstku podporovanou pozemskými králi.

Všichni budou voláni k tomu, aby se klaněli (uctívali) v neděli, zatímco ti, kdo budou chtít uctívat v sobotu, budou kvůli své víře čelit pohrůzkám smrti. Tato zkouška je podobná tomu, co se stalo třem mladým Hebrejcům, kteří se odmítli poklonit jisté soše v Babyloně. Raději si zvolili smrt, než aby se vzdali svého uctívání pravého Boha (Daniel 3).

Ti, kdo slyší hlas Utěšitele, jenž k nim dvojitou měrou vchází o šabatu a ještě více o novoluní, Pesachu a dalších svátcích, se tomuto tlaku nepodvolí. Poddat se falešné sobotě by znamenalo, že jejich lampy zhasnou a že nebudou mít sílu dojít na Beránkovu svatební hostinu.

Ti, kdo vytrénovali svou mysl k tomu, aby se v duši nechali utěšovat jídlem, sexem a zábavou, přičemž bohoslužbě se věnují v časech určených nevěstkou, ti budou mít mysl za jedno se šelmou a dostanou její znamení na čelo s radostí... nebo toto znamení dostanou na svou ruku se strachem.

Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Jestliže někdo miluje svět, není v něm Otcova láska. Neboť všechno, co je ve

⁶² Širší diskuzi na toto téma naleznete v knize *Velký spor* dostupné na <https://www.velkyspor.cz/>

světě — žádost těla, žádost očí a prázdná chloubka života — není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho žádost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věčnost. 1. Janův 2:15-17

Ti, kdo svou hlavní útěchu hledají u nesprávného zdroje, budou krok po kroku upadat do závislosti a nakonec zemřou. Takoví lidé se po určitou dobu podřizují nevěstce, ale potom s jejím falešným náboženstvím ztratí trpělivost a obrátí se proti ní:

Ještě mi řekl: „Vody, které jsi viděl, kde ta smilnice sedí, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky. Těch deset rohů, které jsi viděl, i ta šelma budou nenávidět smilnici a učiní ji zpustlou a nahou, budou jíst její maso a spálí ji v ohni. Neboť Bůh dal do jejich srdcí, aby uskutečnili jeho úmysl, jednali jednomyslně a dali šelmě svou královskou moc, dokud nebudou dokonána Boží slova. Zjevení 17:15-17

Tento vzorec hledání útěchy skrze závislost vedoucí k tomu, že nevěstka bude svlečena a nakonec zabita, se odráží ve vzrůstající míře násilného sexu a porna. Během sexu je čím dál více žen uškrceno. Ve Spojeném království takto zemře každé dva týdny jedna žena.⁶³ Vypovídá to o tom, jak absolutně šílené je hledání útěchy na nesprávním místě. Také to ukazuje, co se nakonec stane s nevěstkou. Pozemští králové ztratí trpělivost s jejím vábením, zničí ji a spálí v ohni.

Nevěstka tak dojde svého konce. Země upadne do posledních smrtelných záškubů a poté přijde Syn Boží, aby odtud vyzvedl svou čekající nevěstu – ty, kdo zachovávají Boží přikázání a víru v Ježíše.

⁶³ www.theguardian.com/society/2019/jul/25/fatal-hateful-rise-of-choking-during-sex

23. Pozvání na svatbu Beránka

A uslyšel jsem jakoby hlas velikého zástupu a jakoby zvuk mnohých vod a jakoby zvuk silných hromů: „Haleluja, ujal se kralování Pán, náš Bůh, ten Všemohoucí. Radujme se a jásejme a vzdávejme mu slávu, protože přišla svatba Beránkova a jeho žena se připravila; a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment.“ Tím kmentem jsou spravedlivé činy svatých. A řekl mi: „Napiš: **Blahoslavení, kdo jsou pozváni k Beránkově svatební hostině.**“ Ještě mi řekl: „Toto jsou pravá Boží slova.“ Zjevení 19:6-9

A uviděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na svých čelech napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce. A uslyšel jsem hlas z nebe jako zvuk mnohých vod a jako zvuk velikého hromu. A hlas, který jsem uslyšel, byl jako hlas harfeníků, hrajících na své harfy. Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi živými bytostmi a před staršími. Nikdo se nemohl naučit té písni než těch sto čtyřicet čtyři tisíce vykoupených ze země. **To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, jsou to panici. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde.** Ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. V jejich ústech nebyla nalezena lež; jsou bez úhony. Zjevení 14:1-5

Svatba Beránka a jeho nevěsty bude dozajista úchvatná. Kdo je touto Nevěstou?

Vtom přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm misek plných sedmi posledních ran, a promluvil se mnou slovy: „Pojď, ukážu ti Nevěstu, ženu Beránkovu.“ V Duchu mne odnesl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha, mající Boží slávu. Jeho jas je podobný nejvzácnějšímu kameni, je jako kámen jaspis, čistý jako křišťál. Zjevení 21:9-11

A to svaté město, nový Jeruzalém, jsem uviděl sestupovat z nebe od Boha, připravené jako nevěsta ozdobená pro svého muže. Zjevení 21:2

Kristova nevěsta je svaté město, Nový Jeruzalém. Jedná se o hlavní město Božího království. Svatba zde představuje uskutečnění Božího království. My, děti této země, budeme přebývat v tomto městě Nový Jeruzalém, které je matkou nás všech.

Neboť je napsáno, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze svobodné. Ten z otrokyně se však narodil podle těla, ten ze svobodné skrze zaslíbení. Je to řečeno alegoricky: Tyto ženy jsou dvě smlouvy, jedna z hory Sinaj, která rodí děti do otroctví, a to je Hagar. Hagar je hora Sinaj v Arábii. Ta odpovídá nynějšímu Jeruzalému, neboť ten je v otroctví se svými dětmi. **Ale horní Jeruzalém je svobodný a ten je naší matkou.** Galatským 4:22-26

Jak jsme se před chvílí mohli dočíst, hosté, kteří byli na svatbu povoláni, jsou panicové a neposkvrnili se se ženami. To znamená, že neučinili z žen svůj poskvrněný zdroj útěchy. Následují Beránka, kamkoliv jde, protože to On je jejich zdrojem útěchy:

„Tehdy bude království Nebes podobné deseti pannám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly své lampy, ale nevzaly s sebou olej. Rozumné však se svými lampami vzaly i olej v nádobkách. Když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usnuly. Uprostřed noci se však ozval křik: ‚Hle, ženich! Vyjděte mu vstříc!‘ Tehdy všechny panny vstaly a daly své lampy do pořádku. Matouš 25:1-6

I mezi těmi, kdo svým zdrojem učinili Krista a jsou symbolizováni těmito deseti pannami, však nastává problém. Polovina panen, které si naplánovaly jít na svatbu, neměla dostatek oleje. Olej představuje dar Utěšitele, Kristova Svatého Ducha. Existují takoví, kdo tvrdí, že Krista učinili svým utěшитelem, avšak nakonec jeho útěchu ve skutečnosti nemají a uprostřed noci zjistí, že jim došel olej v lampách. O své spojení s Utěшитelem přišli.

Bible nám říká, že Ježíš je Utěšitel:

Moje děti, toto vám píši, abyste nezhrěšili; a jestliže by někdo zhrěšil, máme u Otce **Zastánce** [Utěšitele], Ježíše Krista, toho spravedlivého. 1. Janův 2:1

Ježíš nás utěšuje svým Duchem:

A já požádám Otce a **on vám dá jiného Zastánce, aby byl s vámi na věčnost — Ducha pravdy**, jež svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude. **Nezanechám vás jako sirotky, přijdu k vám.** Jan 14:16-18

Vyskytne se velké množství těch, kdo si budou myslet, že svým jediným zdrojem útěchy učinili Ježíše, avšak zmateni nevěstkou budou bohužel uctívat tajemnou Trojici, jejíž víno učí, že Svätý Duch je bytost oddělená od Krista. Svätý Duch však není nějaká samostatná bytost, byť je pravda, že Svätý Duch je jiná entita než Kristus. Svätý Duch je Božím prostředníkem, který vnáší osobu Krista do našich srdcí. Jako mocná řeka lásky tento Duch funguje dle příkazů Otce a Syna, aby vnášel jejich nehynoucí přítomnost kamkoliv, kde je vítán. Právě skrze Svätého Ducha se mohl Ježíš přímo zjevit mužům na cestě do Emauz:

Potom se [Ježíš] **v jiném způsobu ukázal** dvěma z nich cestou, když šli na pole. A oni odešli a oznámili to ostatním, ale ani těmto neuvěřili. Marek 16:12-13

Jak se mohl Ježíš objevit v jiném způsobu? Kristus se zjevuje skrze „jiného Utěšitele“, totiž prostřednictvím Svätého Ducha. Pokud panny pozvané ke svatební hostině beránka padnou za oběť nesprávnému Svätému Duchu, pak jim dojde olej. Držme se našeho Utěšitele Ježíše a obdržme dar jeho všudypřítomného Ducha, takže budeme mít své lampy připravené a zapálené, až budeme povoláni na svatbu.

Je také nutno pamatovat na to, že Utěšitel k nám přichází ve zvláštních Bohem určených dobách. Ty panny, které se radují ze světla šabatu, mají příležitost obdržet dvojitou dávku Ducha. Ty, které zjistí, že jsou součástí ženy s měsícem pod nohama (Zjevení 12:1-2), se budou radovat z větší zásoby oleje. Až Kristus v čase svátků zaklepe na dveře, vejde k nám a zúčastní se s námi hostiny neboli večere, kde budeme utěšeni jeho

láskou. Brány chrámu jsou v takových časech osvěžení od Pánovy přítomnosti doširoka otevřené.

Toto praví Panovník Hospodin: Brána vnitřního nádvoří obrácená k východu zůstane zavřena šest pracovních dnů. Bude otevírána v den sobotní, bude otevírána i v den novoluní. Ezechiel 46:1

Mějme své lampy připravené (vyčištěné) a zapálené, abychom o půlnoci byli připraveni na volání oznamující příchod Ženicha.

24. Zářivě čistý kment svatých

„Blahoslavení ti, kdo si perou roucha, aby měli právo ke stromu života a aby branami vstoupili do města. Venku zůstanou psi, kouzelníci, smilníci, vrahové a modloslužebníci i každý, kdo miluje a činí lež.“ Zjevení 22:14-15

A bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment.“ Tím kmentem jsou spravedlivé činy svatých. Zjevení 19:8

Náš Spasitel nám dal úžasný příslib toho, že skrze dar jeho Ducha budeme mít Boží přikázání vepsaná v našich srdcích. Těm, kdo našli útěchu ve Spasiteli, je dáno toto ujištění.

Toto jsem napsal vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život. A to je ta naprostá důvěra, kterou máme k němu, že když bychom o něco žádali podle jeho vůle, slyší nás. A víme-li, že nás slyší, kdykoli o něco žádáme, víme, že máme to, co jsme od něho žádali. 1. Janův 5:13-15

S vědomím, že máme věčný život a že o cokoli jej požádáme, to i dostaneme, dokážeme skrze dar Ducha překonat veškerý hřích. Neděje se tak na základě osobních skutků, ale na základě hluboké důvěry v dar Svatého Ducha. To znamená, že muži i ženy dokážou překonávat či vítězit nad svými pokušeními, ať už sexuálními či jinými. Muži dokáží překonat svou posedlost sexem a ženy svou smyslnost, která v mužích vzbuzuje touhu po nich.

Muži i ženy mohou překonat své zotročené chutě skrze sílu modlitby a důvěru v Boží Slovo. Člověk si žádné zásluhy za vítězství nad hříchem připisovat nemůže – bez Krista bychom nezmohli nic.

Největší obtíž, s níž se lidé setkávají v rámci uvědomění si svého hříšného stavu, představuje osvojení si víry v to, že náš Otec nám z vlastní vůle odpouští a zdarma nabízí Svatého Ducha, který nám dá sílu vítězit.

Cesta k vítězství vyžaduje, aby si hříšník začal více uvědomovat míru vlastní hříšnosti. Čím blíže jsme Kristu, tím hříšnější si připadáme. Kde je však hojnost hříchu, je i hojnost milosrdenství (Římanům 5:20).

Pokud si připadáte čím dál slabší a bezmocnější, nezoufejte. Uložte se do náruče Utěšitele; prahněte po šabatě a dalších božských ustanoveních. Modlete se o každodenní křest Svatým Duchem, který vám umožní čelit vašim zkouškám. Pokud klopýtnete, nenechte se odradit. Mějte na paměti, že váš Otec a Spasitel vás nikdy neodsoudí. Na nebezpečí naší hříšnosti poukazují velice jemně a zvou vás k pokání.

Jste srdečně zváni na svatební hostinu beránka. Kristova spravedlnost je vám nabízena zdarma, bez peněz a stanovené ceny. Semena Božího Slova ve vás vyrostou v život věčný.

Kéž se setkáme na skleněném moři v nebeském městě s naším Otcem a jeho milovaným Synem, který nám dodával útěchu, výživu a spásu před veškerou špatností současného světa. Jim náleží požehnání, čest, sláva a moc na věky věků. Amen.

